

Πού καταλήγουν τα 480 εκατομμύρια για το μεταναστευτικό

Αναλυτικά η κατανομή των ευρωπαϊκών
και κρατικών κονδυλίων ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Αυξήσεις με αστερίσκους και ανοιχτούς λογαριασμούς

Οι ενστάσεις των συντεχνιών για τους χαμηλοσυνταξιούχους,
το πέναλι 12% και τα Ταμεία Προνοίας ΣΕΛΙΔΕΣ 22-23

ΔΙΧΟΤΟΜΗΘΗΚΕ Η «ΝΕΚΡΗ ΖΩΝΗ» ΜΕ ΕΛΕΓΧΟ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΙΟΣ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ Κ. ΠΡΟΕΔΡΕ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΟΥΜΕΡΑΝΓΚ ΣΤΗΝ ΠΥΛΑ ΜΕ ΚΕΡΚΟΠΟΡΤΑ ΣΤΟΝ ΑΤΤΙΛΑ;

Πέτρα του σκανδάλου η Ραουνά: Πήρε φωτιά το πολιτικό σκηνικό ΣΕΛΙΔΑ 11

ΚΑΜΕΡΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ
360.000
πρόστιμα
χωρίς
παραλήπτη
ΣΕΛΙΔΕΣ 2-3

ΣΑΒΒΙΝΑ ΚΟΥΛΛΕ
**Η αθλήτρια που
απέδειξε ότι τίποτα
δεν τελειώνει
με μια πτώση**
ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

**Οι προκλήσεις
για τις μικρομεσαίες
επιχειρήσεις**
ΣΕΛΙΔΑ 21

**ΑΚΡΙΒΗ ΕΞΙΣΩΣΗ
Ποιος θα κρατήσει
τα παιδιά τον Αύγουστο;**
ΣΕΛΙΔΑ 14

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ “

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Γιατί ο «φίλος και ισχυρός ηγέτης
Ερντογάν» να υποχωρήσει
στα Ευρω-τουρκικά, Κυπριακό;

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΛΑΖΑΡΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

52ου Καταραμένου
Δευτερογιούνη...

ΣΕΛΙΔΑ 6

ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΓΚΙΟΥΡΩΦ

Η Σύνοδος του ΝΑΤΟ
στην Τουρκία και
ο μεγάλος εμπαιγμός

ΣΕΛΙΔΑ 26

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΔΟΣ

Τι (δεν) πήρε ο Ερντογάν
από τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ

ΣΕΛΙΔΑ 10

ΘΕΣΗ “

Συγχαρητήρια!..

Η Σύνοδος του
ΝΑΤΟ στην
Τουρκία ήταν
ένα ρεσιτάλ
του πλανητάρ-
χη Ντόναλντ

Τραμπ. Είναι ως να λέμε
ότι ο παγκόσμιος σερίφης
έχρισε περιφερειακό Σουλ-
τάνο τον Ερντογάν. Και ο
Έλληνας Πρωθυπουργός,
που ήταν παρών, ούτε καν
ψέλλισε ότι η Κύπρος τελεί
υπό κατοχή. Μαζί δε με
τον Πρόεδρο Χριστοδου-
λίδη προσδοκούν σε νέα
Πενταμερή. Με τι σκοπό; Τη
νομιμοποίηση της διχοτό-
μησης;

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΘΕΣΗ

Είναι πρόδηλος και εμφανής ο σεβασμός του Τραμπ στον Ερντογάν. Στην ισχύ του! Εάν ο πλανητάρχης δεν μπορεί να τον πιέσει για αλλαγή στάσης στο Κυπριακό, ποιος θα το πράξει; Η ΕΕ, της οποίας η ηγεσία, όπως π.χ. η Φον ντερ Λάιεν και ο κ. Κόστα, αφού στήριξαν τη νέα προσπάθεια του ΓΤ του ΟΗΕ, τι έπραξαν; Όχι και την 1η Ιουλίου η Επίτροπος Κάλλας. Έπλεξαν το εγκώμιο στην Τουρκία και τη στρατηγική της σημασία από τη Μαύρη Θάλασσα ως την Ανατολική Μεσόγειο. Ούτε αυτοί τόλμησαν να μιλήσουν για κατοχή της Κύπρου και εδάφους της ΕΕ. Σιέκουν οούζα μπροστά στον Τούρκο Ηγεμόνα. Τι να υποθέσουμε λοιπόν; Ότι η στήριξη τους στο Κυπριακό εμπίπτει στη λογική για την ένταξη της Κύπρου στα όρια της τουρκικής «Γαλάζιας Πατρίδας» με τη βούλα των Βρυξελλών;

Ερώτημα: Ο Πρόεδρος πώς ενεργεί; Βλέπει το δέντρο και χάνει το δάσος. Δηλαδή επικαίρει επειδή οι αξιωματούχοι της ΕΕ στηρίζουν, όπως λένε, την προσπάθεια του ΟΗΕ, αλλά εθελουφλεί στην πραγματικότητα. Και ποια είναι αυτή; Καμιά αλλαγή δεν υπάρχει στην τουρκική στάση. Είτε για δύο κράτη συζητούμε είτε για χαλαρή ομοσπονδία συνομοσπονδιακού χαρακτήρα, στο ίδιο διχοτομικό αποτέλεσμα θα καταλήξουμε.

Εφόσον, μάλιστα, ο Πρό-

εδρος δεν έχει σχέδιο Β', πώς θα αποδράσει από τον εγκλωβισμό, στον οποίο έθεσε τον εαυτό του και, κυρίως, την Κύπρο; Αφού, κ. Πρόεδρε, είστε Ευρωπαίος, γιατί δεν αξιώνετε ως βάση των συνομιλιών: Πρώτο, το Πρωτόκολλο 10, που αναφέρει ότι το ενιαίο κράτος της Κυπριακής Δημοκρατίας εντάχθηκε στην ΕΕ με αναστολή του κεκτημένου στο βόρειο τμήμα, λόγω κατοχής; Δεύτερο, την ανιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου του 2005, που καθορίζει ως προϋπόθεση για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Άγκυρα.

Όταν εσείς, κ. Πρόεδρε, έχετε παροπλίσει τα βασικά νομικά και διπλωματικά όπλα που πρόσφερε η ΕΕ για την επιβίωση της Κυπριακής Δημοκρατίας και την επανενσωμάτωση των Τουρκοκυπρίων σε αυτήν, τι περιμένετε να πράξουν οι εταίροι μας; Να είναι βασιλκότεροι του Βασιλέως; Όσο δε για τους Τούρκους, τι να λεχθεί; Χαζοί, πάντως, δεν είναι. Εφόσον εμείς δεν ζητούμε ό,τι μας καθόρισε η ΕΕ ως νομικό πλαίσιο για την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Άγκυρα, η τουρκική πλευρά αξιώνει από εμάς την αναγνώριση του ψευδοκράτους ως ισότιμου συνιστάμενου κράτους με πολιτική ισοτιμία εμπλουτισμένη με χωριστή κυριαρχία. Συγχαρητήρια!..

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έτος 46ο – 1η Έκδοση 3 Φεβρουαρίου 1976

Εκδότης και Συνιδρυτής: Κώστας Ν. Χατζηκωστής

Διατελέσας Διευθύνων Σύμβουλος: Άντνης Χατζηκωστής (2002-2010)

Διευθυντής Εκδοτικού Οίκου Δίας: Χρυσάνθος Τσουρούλλης

Βοηθός Αρχισυντάκτης: Ανδρέας Κόκκινος

Advertising Specialist: Καρολίνα Νεοκλέους

Λειτουργός Εμπορικού: Ελισάβετ Ηρακλέους

Brand Manager: Σωτήρης Κυριάκου

Δημιουργικό: Χάρης Κασιδάκης

Ιδιοκτησία: Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Κεντρικό Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 22580580,

Φαξ: 22580518

Εμπορικό Τμήμα: 22580513, 22580491, 22580487, Φαξ: 22580455

Ιστοσελίδα: www.simerini.com

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: sintaxi@simerini.com

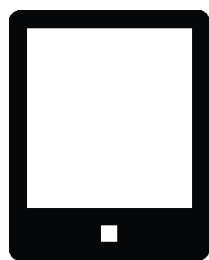
Λεωφόρος Άντη Χατζηκωστή 31 και Αρχαγγέλου Γωνία, 2059 Στρόβολος, Λευκωσία.

Εκτύπωση: MILKRO DIGITAL CYPRUS LTD

Διανομή: Kronos Public Ltd

Copyright © Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Απαγορεύεται αυστηρώς η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά πρωτίμηση ή κατά διασκευή απόδοση του περιεχομένου (κειμένου ή φωτογραφίας) με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, χωρίς τη γραπτή έγκριση ή άδεια του εκδότη Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ.

PDF EDITION

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ «Σ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ SMARTPHONES ΚΑΙ TABLETS

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Για έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση στο www.simerini.com.cy

ΚΑΜΕΡΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΜΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΜΠΟΤΙΛΙΑΡΙΣΜΑ

360.000 πρόστιμα χωρίς παραλήπτη

Η επίδοση πέρασε στην Αστυνομία, ενώ χιλιάδες οδηγοί κινδυνεύουν να βρουν μπροστά τους μαζεμένα εξώδικα, προσαυξήσεις και βαθμούς ποινής

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Τα κενά πίσω από τα πρόστιμα

Ο αριθμός των ανεπίδοτων εξωδίκων αποτελεί μόνο την κορυφή του προβλήματος. Πίσω του βρίσκονται κενά εφαρμογής που βγήκαν με ένταση στη Βουλή: χαμηλή απόδοση επιδοτών, θολή χρήση της λεγόμενης photoradar list, καταγγελίες για σιματρήματα πολιτών σε οδοφράγματα και αεροδρόμια, ερωτήματα για τα όρια της Αστυνομίας και περιπτώσεις οδηγών με λανθα-

πολίτη σε σημεία ελέγχου. Η ένταση φανέρωσε το κεντρικό πρόβλημα: το κράτος επιχειρεί τώρα να μαζέψει πρόστιμα που άφησε να συσσωρευτούν.

Μια «τρύπα στο νερό» στην επίδοση

Τα στοιχεία που τέθηκαν στη δημόσια συζήτηση είναι βαριά. Οι προσπάθειες επίδοσης από επιδότες έφτασαν τις 190.000, με επιτυχία μόλις 20%. Με άλλα λόγια, ο μηχανισμός που θα έπρεπε να παραδίδει το εξώδικο στον πολίτη απέτυχε στις περισσότερες περιπτώσεις. Η αποτυχία αυτή δεν έμεινε στο χαρτί. Μεταφέρθηκε στην Αστυνομία, η οποία καλείται πλέον να αναζητήσει τους οδηγούς σε αστυνομικούς σταθμούς, οδοφράγματα και, σύντομα, σε ελέγχους στον δρόμο.

Ο διευθυντής Τροχαίας Χάρης Ευριπίδου ανέφερε ότι η εταιρεία έχει στα χέρια της περίπου 160.000 ανεπίδοτα εξώδικα και άλλα τόσα βρίσκονται πλέον στην Αστυνομία, αφού η εταιρεία απέτυχε να τα επιδώσει. Μέσα σε 20 ημέρες, μέσω της νέας διαδικασίας, επιδόθηκαν 13.000 εξώδικα. Ο αριθμός δείχνει κινητισμό, αλλά ταυτόχρονα επιβεβαιώνει το μέγεθος του βουνού που προηγήθηκε.

Από το ταχυδρομείο στο οδόφραγμα

Η επίδοση των εξωδίκων δεν γίνεται πλέον μόνο με συστημένες επιστολές ή ιδιώτες επιδότες. Όπως αναφέρθηκε,

Ένα σύστημα που στήθηκε για να καταγράφει παραβάσεις και να ενισχύει την οδική ασφάλεια βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπο με το δικό του διοικητικό αδιέξοδο.

Πέραν των 360.000 εξωδίκων από κάμερες φωτοεπιδοτήσεων παραμένουν σε εκκρεμότητα, οι ιδιώτες επιδότες πέτυχαν επίδοση μόλις στο 20% των περιπτώσεων και η Αστυνομία κλήθηκε ν' αναλάβει τη διαδικασία σε σταθμούς και οδοφράγματα.

Η υπόθεση δεν αφορά μόνο οδηγούς που παραβίασαν τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Αφορά τον τρόπο με τον οποίο το κράτος ενημερώνει τον πολίτη, το πότε αρχίζουν οι 90 ημέρες για πληρωμή, πότε επιβάλλεται η προσαύξηση 50% και πότε μια εκκρεμότητα οδηγείται σε ποινική δίωξη. Η Βουλή ζητά πλέον απαντήσεις για τη νομική βάση της διαδικασίας, το κόστος των αποτυχημένων επιδόσεων και τον κίνδυνο χιλιάδες οδηγοί να βρεθούν ξαφνικά μπροστά σε μαζεμένα πρόστιμα, χωρίς να είχαν έγκαιρη εικόνα του λογαριασμού που συσσωρευόταν.

σμένη διεύθυνση που ενδέχεται να βρεθούν μπροστά σε οφειλές χιλίων ευρώ ή και περισσότερων.

Η συζήτηση στην Επιτροπή Νομικών έδειξε ότι η εκκρεμότητα των 360.000 εξωδίκων έχει ήδη μετατραπεί σε θεσμική διαφωνία. Από τη μια πλευρά, η Αστυνομία υποστηρίζει ότι επιδίδει μόνο όπου υπάρχει τεχνική δυνατότητα και πρόσβαση στο σύστημα. Από την άλλη, βουλευτές κατηγορούν πρακτικές που, όπως είπαν, παγιδεύουν τον

“
Το πρόστιμο αποκτά συνέπειες όταν φτάσει νόμιμα στον πολίτη. Από εκεί μετρούν οι 90 ημέρες, η προσαύξηση 50% και η επόμενη ποινική διαδικασία

τα ανεπίδοτα εξώδικα παραδίδονται σε αστυνομικούς σταθμούς και οδοφράγματα, ενώ η Αστυνομία μπορεί να προχωρεί σε επίδοση όπου υπάρχει πρόσβαση στο σύστημα και δυνατότητα εκτύπωσης.

Εκεί άνοιξε η πιο έντονη σύγκρουση. Ο Αριστος Δαμιανού μίλησε για 17 καταγγελίες πολιτών τους οποίους, σύμφωνα με τον ίδιο, σταμάτησαν είτε σε οδοφράγματα είτε σε αεροδρόμια. Έκανε λόγο για πρακτικές έξω από το γράμμα του νόμου και ανέφερε περίπτωση οικογενειάρχη που πήγε στο αεροδρόμιο και, κατά την καταγγελία, εκτέθηκε μπροστά σε άλλους πολίτες. Η Αστυνομία απάντησε ότι στα αεροδρόμια και στα λιμάνια δεν επιδίδονται εξώδικα, επειδή στο σημείο διαβατηριακού ελέγχου δεν υπάρχει σύνδεση με το σύστημα, ούτε εκτυπωτής. Αν μέλος της Αστυνομίας ενημέρωσε πολίτη στο αεροδρόμιο για εκκρεμές εξώδικο, ο κ. Ευριπίδου ανέφερε ότι πρόκειται για λάθος που θα ελεγχθεί.

Η διαφορά ανάμεσα στην ενημέρωση και στην επίδοση έχει σημασία. Άλλο να πληροφορείται κάποιος ότι υπάρχει εκκρεμότητα και άλλο να του επιδίδεται επίσημα εξώδικο που ενεργοποιεί προθεσμίες, επιβαρύνσεις και δικαστικές συνέπειες. Η Βουλή ζητά απαντήσεις ακριβώς σε αυτό το σημείο.

Η γνωμάτευση που λείπει από το τραπέζι

Ο Αντρέας Πασιουριτίδης ζήτησε να καταιθεθεί η γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας που, όπως επικαλούνται οι αρμόδιοι, επιτρέπει επίδοση σε οδοφράγματα και αστυνομικούς σταθμούς. Το αίτημα δεν αποτελεί τυπική διαδικαστική λεπτομέρεια. Αγγίζει τον πυρήνα της υπόθεσης: ποιος εξουσιοδοτεί την Αστυνομία, σε ποια σημεία, με ποιον τρόπο και με ποια έννομη συνέπεια για τον πολίτη.

Το ισχύον πλαίσιο ορίζει 90 ημέρες για πληρωμή από την επίδοση του εξωδίκου. Αν παρέλθει η προθεσμία, το πρόστιμο αυξάνεται κατά 50%. Η ποινική συνέχεια ανοίγει μετά τις 105 ημέρες. Η φράση «από την επίδοση» κρατά όλο το βάρος. Αν ο πολίτης ενημερώνεται καθυστερημένα, ο χρόνος δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται σαν τυπική ημερομηνία σε ένα έντυπο. Η νόμιμη επίδοση κρίνει δικαιώματα, υποχρεώσεις και άμυνα.

Μαζεμένοι λογαριασμοί για οδηγούς

Η πιο άμεση επίπτωση αφορά οδηγούς που έχουν συσσωρεύσει πολλά

εξώδικα χωρίς να το γνωρίζουν ή χωρίς να τα παραλάβουν. Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύθηκαν, υπάρχουν περιπτώσεις οδηγών με 5 έως 8 απλήρωτα εξώδικα και σωρεία βαθμών ποινής. Η εικόνα αυτή μετατρέπει ένα τροχαίο πρόστιμο σε μαζικό λογαριασμό.

Στη Βουλή τέθηκε ειδικά το ζήτημα όσων έχουν λανθασμένη διεύθυνση. Μια παλιά καταχώρηση, μια αλλαγή κατοικίας ή μια συστημένη επιστολή που έμεινε αζήτητη μπορεί να οδηγήσει σε πολλαπλές εκκρεμότητες. Όταν ο οδηγός εντοπίζεται, καλείται να πληρώσει μέσα σε 90 ημέρες ποσά που μπορεί να φτάνουν ή να ξεπερνούν τα €1.000. Παράλληλα κινδυνεύει με βαθμούς ποινής και δικαστική συνέχεια.

Η ευθύνη του οδηγού για την παράβαση παραμένει. Η ευθύνη της διοίκησης για εγκαίρη και καθαρή ενημέρωση παραμένει επίσης. Ένα πρόστιμο που φτάνει κοντά στον χρόνο της παράβασης μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά. Ένα πρόστιμο που εμφανίζεται μαζεμένο μετά από μήνες ή χρόνια χάνει τον παιδαγωγικό χαρακτήρα του και μοιάζει περισσότερο με λογαριασμό καθυστέρησης.

Όταν κάνει λάθος και το σύστημα

Η συζήτηση για τα εξώδικα δεν περιορίζεται στην επίδοση. Υπάρχει και το ζήτημα της ακρίβειας. Χαρακτηριστική είναι η υπόθεση οδηγού που αθώωθηκε από το Δικαστήριο, αφού κατηγορείτο ότι καταγράφηκε να κινείται με 119

“

Το χαμηλό 20% στην επίδοση δείχνει το πραγματικό κενό: η τεχνολογία κατέγραφε με ταχύτητα, η διοίκηση ενημέρωνε με καθυστέρηση

χλμ. αντί 50 χλμ. Η κάμερα ήταν στα Λατριά, το κατηγορητήριο ανέφερε Δάλι, δεν αποδείχθηκε ποιο ήταν το όριο ταχύτητας και ο κατηγορούμενος απέδειξε ότι τη συγκεκριμένη ημέρα και ώρα βρισκόταν στην Πάφο.

Το παράδειγμα δεν ακυρώνει το σύστημα φωτοεπισήμανσης. Δείχνει όμως γιατί η διαδικασία πρέπει να λειτουργεί με ακρίβεια από την αρχή μέχρι το τέλος. Όταν υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες εκκρεμότητες, κάθε λάθος αποκτά βαρύτερη σημασία. Το κράτος δεν μπορεί να ζητά από τον πολίτη υψηλή συμμόρφωση και την ίδια ώρα να αφήνει κενά σε τόπο, χρόνο, επίδοση ή στοιχεία.

Σύστημα εκατομμυρίων, λύσεις της τελευταίας στιγμής

Το σύστημα φωτοεπισήμανσης στηρίζεται σε δημόσια σύμβαση μεγάλης αξίας. Ο σχετικός διαγωνισμός είχε εκτιμώμενη αξία €51,4 εκατ. και η σύμβαση με την Conduent State and Local Solutions Inc. ανέρχεται σε €34.076.970. Για ένα έργο τέτοιας κλίμακας, η επίδοση δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως παρεμπόμπουσα λεπτομέρεια.

Το Υπουργείο Μεταφορών προωθεί πλέον λύσεις ηλεκτρονικής ειδοποίησης, με SMS και email. Η κατεύθυνση αυτή αναγνωρίζει στην πράξη ότι το υφιστάμενο μοντέλο δεν αντέχει τον

όγκο. Η ηλεκτρονική επίδοση, όμως, θέλει σαφή νομοθετική βάση, ασφαλή ταυτοποίηση, ενημερωμένα στοιχεία επικοινωνίας και προσαρμοσμένα προσωπικά δεδομένα. Διαφορετικά, η χώρα θα αλλάξει μέσο, κρατώντας τα ίδια κενά.

Η υπόθεση των καμερών ξεκίνησε ως μέτρο οδικής ασφάλειας. Σήμερα εξελίσσεται σε τεστ διοικητικής αξιοπιστίας. Η Βουλή οφείλει να πάρει αριθμούς, γνωματεύσεις και οδηγίες στο τραπέζι. Πόσα εξώδικα εκκρεμούν ανά έτος; Πόσα κρατά η εταιρεία και πόσα η Αστυνομία; Πόσοι οδηγοί έχουν πολλαπλές καταγγελίες; Πόσο κόστισαν οι αποτυχημένες επιδόσεις; Ποιες οδηγίες δόθηκαν για οδοφράγματα, σταθμούς, αεροδρόμια και λιμάνια;

Το ζητούμενο δεν είναι να χαριστούν παραβάσεις. Είναι να εφαρμοστεί ο νόμος με τρόπο καθαρό, προβλέψιμο και ελεγχίμο. Οι κάμερες μπορεί να κατέγραψαν την παράβαση. Το κράτος, όμως, οφείλει να αποδείξει ότι μπορεί να παραδώσει το πρόστιμο χωρίς παγίδες, χωρίς θολές οδηγίες και χωρίς να φορτώνει στον πολίτη τον λογαριασμό της δικής του καθυστέρησης.

Οι αριθμοί της υπόθεσης

360.000+ εξώδικα καμερών σε εκκρεμότητα.

190.000 προσπάθειες επίδοσης από επιδότες.

20% επιτυχία στην επίδοση από τη διαχειρίστρια πλευρά.

160.000 ανεπίδοτα στα χέρια της εταιρείας και άλλα τόσα στην Αστυνομία.

13.000 επιδόσεις σε 20 ημέρες μέσω της νέας διαδικασίας.

5 έως 8 απλήρωτα εξώδικα σε περιπτώσεις οδηγών με συσσωρευμένες καταγγελίες.

90 ημέρες για πληρωμή από την επίδοση.

50% προσαύξηση μετά την παρέλευση της προθεσμίας.

105 ημέρες για ποινική συνέχεια.

€34.076.970 η αξία της σύμβασης του συστήματος.

Πού καταλήγουν τα 480 εκατομμύρια για το μεταναστευτικό

Αναλυτικά η κατανομή των ευρωπαϊκών και κρατικών κονδυλίων

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
panagiotou@sigmalive.com

Περίπου 480 εκατ. ευρώ προβλέπεται να διατεθούν στην Κύπρο κατά την προγραμματική περίοδο 2021-2027, μέσω των Ταμείων Εσωτερικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της εθνικής συμμετοχής, για έργα που σχετίζονται με το μεταναστευτικό, τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων και την εσωτερική ασφάλεια.

Η αρχική χρηματοδότηση ανέρχεται σε 162 εκατ. ευρώ, ενώ στη συνέχεια αυξήθηκε, με βάση αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και πρόσθετες χρηματοδοτήσεις που εγκρίθηκαν κατά την εξέλιξη της προγραμματικής περιόδου.

Όπως προκύπτει από στοιχεία που εξασφάλισε η «Σ», τα κονδύλια κατανέμονται σε έργα και δράσεις που αφορούν, μεταξύ άλλων, τις δομές υποδοχής και φιλοξενίας, τη διαδικασία ασύλου, τις επιστροφές παράτυπων μεταναστών, προγράμματα ένταξης, τη διαχείριση

των εξωτερικών συνόρων, καθώς και την ενίσχυση των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών, των πληροφοριακών συστημάτων και άλλων υποδομών.

Η διαχείριση των πόρων πραγματοποιείται από τη Διεύθυνση Ευρωπαϊκών Ταμείων του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία αποτελεί τη Διαχειριστική Αρχή για τα Ταμεία Εσωτερικών Υποθέσεων της περιόδου 2021-2027. Η χρηματοδότηση προέρχεται από το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (AMIF), το Μέσο Χρηματοδοτικής Στήριξης για τη Διαχείριση των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων (BMVI) και το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας (ISF).

Από το άσυλο μέχρι την ασφάλεια

Σύμφωνα με τα στοιχεία που εξασφάλισε η «Σ», στην τρέχουσα προγραμματική περίοδο, μέχρι σήμερα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εγκρίνει χρηματοδότηση ύψους 303 εκατ. ευρώ προς την Κυπριακή Δημοκρατία. Με την προσθήκη της εθνικής συμμετοχής, που ανέρχεται σε 70 εκατ. ευρώ, ο συνολικός προϋπολογισμός των τριών Ταμείων φτάνει στα 374 εκατ. ευρώ. Το ποσό αυτό είναι αυξημένο κατά περισσότερο από 70% σε σχέση με την προηγούμενη προγραμματική περίοδο.

Από αυτά, το μεγαλύτερο μερίδιο κατευθύνεται στο Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, το οποίο διαθέτει ευρωπαϊκή χρηματοδότηση 144 εκατ. ευρώ. Η εθνική συνεισφορά ανέρχεται σε 38 εκατ. ευρώ, ανεβάζοντας τον συνολικό προϋπολογισμό του Ταμείου στα 182 εκατ. ευρώ. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη χρηματοδότηση της περιόδου, καθώς απορροφά σχεδόν το μισό των συνολικών διαθέσιμων κονδυλίων.

Το δεύτερο μεγαλύτερο πρόγραμμα είναι το Μέσο Διαχείρισης Συνόρων

και των τεχνολογικών υποδομών και των πληροφοριακών συστημάτων που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των μεταναστευτικών ροών.

Το τρίτο Ταμείο είναι αυτό της Εσωτερικής Ασφάλειας, μέσω του οποίου χρηματοδοτούνται έργα ύψους 39 εκατ. ευρώ. Από αυτά, 31 εκατ. ευρώ προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και 8 εκατ. ευρώ από την Κυπριακή Δημοκρατία. Αν και μικρότερο σε σχέση με τα δύο προηγούμενα Ταμεία, καλύπτει έργα που αφορούν στην ενίσχυση της ασφάλειας, της διασυνοριακής συνεργασίας και της αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος.

Προγράμματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας για ένταξη στην κοινωνία

και Θεωρήσεων. Οι ευρωπαϊκοί πόροι ανέρχονται σε 128 εκατ. ευρώ, ενώ η εθνική συμμετοχή προσθέτει 24 εκατ. ευρώ. Έτσι, ο συνολικός προϋπολογισμός του Ταμείου διαμορφώνεται στα 152 εκατ. ευρώ. Τα χρήματα αυτά προορίζονται κυρίως για την επιτήρηση των συνόρων, την ενίσχυση της συνοριοφυλακής, την αναβάθμι-

Στο Ταμείο Ασύλου το μεγαλύτερο μερίδιο των κονδυλίων

Το Ταμείο Ασύλου αποτελεί τον βασικό χρηματοδοτικό πυλώνα της μεταναστευτικής πολιτικής. Το Ταμείο χρηματοδοτεί δράσεις που σχετίζονται με τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, το άσυλο, τη νόμιμη μετανάστευση και την ένταξη.

Η χρηματοδότηση του Ταμείου κατανέμεται σε τέσσερις βασικούς άξονες. Ο πρώτος αφορά την ενίσχυση και ανάπτυξη του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου. Μεταξύ άλλων, χρηματοδοτούνται υπηρεσίες που παραλαμβάνουν και εξετάζουν αιτή-

σεις διεθνούς προστασίας, των δομών φιλοξενίας, των διαδικασιών πρώτης υποδοχής και των μηχανισμών που εξασφαλίζουν ότι οι αιτήσεις εξετάζονται σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Ο δεύτερος άξονας αφορά τη νόμιμη μετανάστευση και την ένταξη. Μέσω αυτού χρηματοδοτούνται δράσεις ένταξης υπηκόων τρίτων χωρών, όπως εκπαιδευτικά προγράμματα, κοινωνικές υπηρεσίες και δράσεις ενσωμάτωσης. Η τρίτη κατηγορία δράσεων επικεντρώνεται στην αντιμετώπιση της παράτυπης μετανάστευσης και κυρίως στην επιστροφή, επανεισοδοχή και επανένταξη μεταναστών στις χώρες καταγωγής τους. Ο τέταρτος στόχος αφορά την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών-μελών και τη δίκαιη κατανομή των ευθυνών για τη διαχείριση του μεταναστευτικού.

Κέντρα φιλοξενίας, εκμάθησης Ελληνικών και επιστροφές

Τα κονδύλια του Ταμείου διατίθενται για τη χρηματοδότηση σειράς έργων και δράσεων όπως η λειτουργία του Κέντρου Υποδοχής και Φιλοξενίας Αιτιών Διεθνούς Προστασίας στην Κοφίνου, όπου φιλοξενούνται αιτούντες άσυλου μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που τους αφορούν.

Παράλληλα, πληρώνονται προγράμματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας τόσο για ανήλικους όσο και για ενήλικες υπηκόους τρίτων χωρών, με στόχο την ένταξή τους στην κοινωνία και την αγορά εργασίας.

Μέσω του ίδιου Ταμείου χρηματοδοτούνται επίσης έργα που ενισχύουν τη διαχείριση της νόμιμης μετανάστευσης, δράσεις για την αντιμετώπιση της παράτυπης μετανάστευσης, αλλά και τα προγράμματα υποβοηθούμενων εθελούσιων επιστροφών, μέσω των οποίων μετανάστες που δεν δικαιούνται διεθνή προστασία επιστρέφουν στις χώρες τους.

Σκάφη, drones και τεχνητή νοημοσύνη

Την ίδια ώρα, ένα σημαντικό μέρος της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης κατευθύνεται στην προστασία των εξωτερικών συνόρων της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το σχετικό χρηματοδοτικό μέσο αφορά τη διαχείριση των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων, μέσω του οποίου διατίθενται συνολικά 152 εκατ. ευρώ. Από το ποσό αυτό, 128 εκατ. ευρώ προέρχονται από ευρωπαϊκά κονδύλια, ενώ τα υπόλοιπα 24 εκατ. ευρώ καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Το Ταμείο χρηματοδοτεί έργα και δράσεις που αφορούν τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη νόμιμη διακίνηση προσώπων, καθώς και την αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης και του διασυνοριακού εγκλήματος. Παράλληλα, στηρίζει και την κοινή πολιτική θεωρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω της αναβάθμισης των συστημάτων έκδοσης θεωρήσεων εισόδου και του καλύτερου ελέγχου των ταξιδιωτικών εγγράφων.

Μέσω της χρηματοδότησης προβλέπεται επίσης η αγορά νέων σκαφών για την επιτήρηση των θαλάσσιων συνόρων, η οικονομική στήριξη της λειτουργίας του Κέντρου Πρώτης Υποδοχής «Πουρνάρα», η αναβάθμιση του Συστήματος Πράκτικας Παρατήρησης, η ανάπτυξη του έργου REACTION, ενός συστήματος που χρησιμοποιεί τεχνητή νοημοσύνη για την ανάλυση δεδομένων από μη επανδρωμένα αεροσκάφη σε πραγματικό χρόνο προς υποστήριξη των αρχών επιβολής του νόμου, καθώς και η ανάπτυξη του νέου Εθνικού Συστήματος Πληροφοριών Θεωρήσεων.

Πώς κατανέμονται τα 39 εκατ. ευρώ της εσωτερικής ασφάλειας

Ένας ακόμη σημαντικός πυλώνας της χρηματοδότησης είναι το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας, μέσω του οποίου διατίθενται συνολικά 39 εκατ. ευρώ. Η ευρωπαϊκή συνεισφορά ανέρχεται σε 31 εκατ. ευρώ, ενώ η κρατική συγχρηματοδότηση ανέρχεται στα 8 εκατ. ευρώ. Η χρηματοδότηση καλύπτει δράσεις για τη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων Αρχών, την ενίσχυση της

διασυνοριακής συνεργασίας για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, καθώς και την αναβάθμιση των δυνατοτήτων πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων. Στο πλαίσιο αυτό χρηματοδοτείται

75 εκατ. ευρώ για το νέο κέντρο φιλοξενίας στις Λίμνες

“

η αναβάθμιση εξοπλισμού για την εξκίνηση ηλεκτρονικών εγκλημάτων, εκπαιδεύσεις προσωπικού για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας και της τρομοκρατίας, η ενίσχυση του διεθνούς εκπαιδευτικού κέντρου CYCLOPS με προσομοιωτή εκπαίδευσης για χημικές, βιολογικές, ραδιολογικές και πυρηνικές απειλές, καθώς και ευρωπαϊκά ερευνητικά έργα όπως το PROTECDOME και το POP-ART, τα οποία αναπτύσσουν συστήματα προστασίας δημόσιων χώρων από απειλές, συμπεριλαμβανομένης της κακόβουλης χρήσης drones.

Από το Πουρνάρα στις Λίμνες

Πέρα από τις χρηματοδοτήσεις της βασικής προγραμματικής περιόδου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε επιπρόσθετο πακέτο ύψους 98 εκατ. ευρώ για έργα που αφορούν αποκλειστικά την αποτελεσματικότερη διαχείριση του μεταναστευτικού. Με την προσθήκη της χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό της Κυπριακής Δημοκρατίας, το συνολικό ύψος της πρόσθετης χρηματοδότησης ανέρχεται σε περίπου 105 εκατ. ευρώ.

Το μεγαλύτερο μέρος αυτής της επιπλέον χρηματοδότησης αφορά την κατασκευή του νέου Κέντρου Φιλοξενίας και Προαναχωρησιακού Κέντρου στις Λίμνες. Για το συγκεκριμένο έργο εγκρίθηκαν 67 εκατ. ευρώ από την Ευρωπαϊκή Ένωση και 7 εκατ. ευρώ από εθνικούς πόρους, με αποτέλεσμα ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου να ανέρχεται στα 75 εκατ. ευρώ.

Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε 23 εκατ. ευρώ για έργα που αφορούν το Κέντρο Πουρνάρα, το οποίο λειτουργεί ως Κέντρο Πρώτης Υποδοχής των περισσότερων παράτυπων αφίξεων στην Κυπριακή Δημοκρατία. Παράλληλα, διατέθηκαν ακόμη 6,7 εκατ. ευρώ για την αντιμετώπιση των αναγκών που δημιουργήθηκαν από την άφιξη εκτοπισμένων λόγω του πολέμου στην Ουκρανία.

Σύμφωνα με τα στοιχεία, μέχρι σήμερα έχουν υποβληθεί 95 προτάσεις έργων στο πλαίσιο των τριών Ταμείων. Παράλληλα, περίπου 271 εκατ. ευρώ, που αντιστοιχούν στο 76% του συνολικού προϋπολογισμού, έχουν ήδη «κλειδώσει» για την υλοποίηση συγκεκριμένων έργων.

Ποιος αποφασίζει πού θα διατεθούν τα εκατομμύρια

Τα εκατομμύρια εκατομμύρια ευρώ που διατίθενται στην Κύπρο για το μεταναστευτικό, τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων και την εσωτερική ασφάλεια δεν εκταμιεύονται αυτόματα, ούτε κατανέμονται με μία μόνο απόφαση. Για κάθε έργο προηγείται συγκεκριμένη διαδικασία σχεδιασμού, αξιολόγησης και έγκρισης, στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών κανονισμών που διέπουν τα Ταμεία Εσωτερικών Υποθέσεων.

Διαχειριστική Αρχή για τα τρία Ταμεία της περιόδου 2021-2027 είναι η Διεύθυνση Ευρωπαϊκών Ταμείων του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία καθορίζει τα εθνικά προγράμματα, προκηρύσσει τις σχετικές προσκλήσεις, αξιολογεί τις προτάσεις των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών και παρακολουθεί την υλοποίηση των έργων μέχρι την ολοκλήρωσή τους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εγκρίνει τις χρηματοδοτήσεις και διατηρεί δικαίωμα ελέγχου ως προς την ορθή αξιοποίηση των κονδυλίων, ενώ προβλέπονται και εθνικοί μηχανισμοί δημοσιονομικού ελέγχου και πιστοποίησης των δαπανών.

Στην πράξη, δικαιούχοι των χρηματοδοτήσεων είναι κυρίως κρατικές υπηρεσίες και δημόσιοι οργανισμοί που υλοποιούν έργα σχετικά με το άσυλο, τις επιστροφές, τη φύλαξη των συνόρων, τις δομές φιλοξενίας, τα πληροφοριακά συστήματα και την εσωτερική ασφάλεια. Η πορεία κάθε έργου παρακολουθείται μέχρι την ολοκλήρωσή του, καθώς η εκταμίευση των κονδυλίων συνδέεται με την τήρηση συγκεκριμένων χρονοδιαγραμμάτων, οροσήμων και κανόνων που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

52ου Καταραμένου Δευτερογιούνη...

“
ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

Ο ΠΩΣ 52ηδη χρόνων, ξανά, «Τζιαιρόν Δευτερογιούνη»: Μαύρη επέτειος κατασχύνης, θανατηφόρας και παραινεύμενης ατίμωσης: Αποφράδων 15ης και 20ης καταραμένου μηνός Ιούλη. Ολεθρίου ημών των Ελλήνων έτους 1974. Ανάμεσα στους αιώνες, η πλέον κατάπιυση κακουργηματική διάπραξη αυτοκαταστροφής του Ελληνισμού, «έξ γήν έναλίαν Κύπρον οὐ μ' έθέσπισεν οίκεϊν Απόλλων», από αρχαιοτάτων χρόνων.

- Με διαταγές στυγνών επίορκων συνωμοτών, της ανθελληνικής χούντας των Αθηνών: Επί επιταξία τυράννων στο οβέρκο του δικτατορευόμενου από 21ην Απριλίου 1967 «στον γύφο», ελλαδικού μας κράτους: Η εκτόξευση της αδελφοκτόνου πραξικοπηματικής επίθεσης, Δευτέρα 15η Ιουλίου 1974, εναντίον του κυπριακού μας κράτους.

- Τραγικά σημαδιακό. Κατά κυριολοξίαν ανεξίτηλο και ορατό μέχρι σήμερα: Στο Μνημείο του Αγώνα της ΕΟΚΑ, στον προμαχώνα επί των τειχών αντίκρου της Αρχιεπισκοπής, το μεταλλικό άγαλμα της Ελευθερίας πυροβολημένο στο στήθος. Από αδελφικό, εμφύλιο βόλι της 15ης Ιουλίου 1974 στη μάχη της Αρχιεπισκοπής. Διαμπερής οπή ακριβώς στην καρδιά της Ελευθερίας...

- Προσχεδιασμένη κορύφωση του σκοπώματος, έσωθεν ηλιθίως κι έσωθεν δολίως, υποδουλιζόμενου και υποτοπιζόμενου παροξυσμού εμφύλιου διχασμού.

- Προσφέροντας στην караδοκούσα και προς τούτο προπαρασκευαζόμενη Τουρκία, την πρόφαση για την εισβολή των στρατευμάτων του Αιτίλα. Στις διατεταγμένα από χούντα και αρχιπραξικοπηματίες - ως άκρον άωτον της έμπρακτης προδοσίας - αφύλακτες επί του πεδίου, προδομένες κυπριακές Θερμοπύλες. Από το Πέντεμιλι της Κερύνειας μας με το πρώτο φως του Σαββάτου, 20ης Ιουλίου. Έως και την 15ην και 16ην Αυγούστου 1974 της αμαχητί εγκαταλειφθείσας Αμμοχώστου.

ΕΚΤΟΤΕ η φρικτή μαχαίριά: Ήτια και ατίμωση. Τουρκική σκληριά των βόρειων ελληνικών εδαφών της Κύπρου. Ανεπούλωτη. Συνεχιζόμενη. Αιμάσσουσα και ντροπιάζουσα, για 52ο στη σειρά έτος, αθεράπευτη πληγή.

- Κατάφερε έκτοτε ο Ελληνισμός να ορθοποδήσουν με πιο δημοκρατικό πολίτευμα, χωρίς κινδύνους δικτατορίας, αμφοτέρω τα κράτη του, Ελλάδος και καθημαγμένης - ακρωτηριασμένης Κύπρου.

- Ανπουχητικό είναι, όμως, όπ εσχάτως αυξάνονται τα δείγματα παρακμής του πολιτικού συστήματος. Οι ηγεσίες των απαξιωνομένων κομμάτων δείχνουν ανεπάρκειες που απωθούν κι απογοητεύουν όλο και περισσότερους πολίτες.

- Εξέλιπαν, ευτυχώς, οι εμφύλιο-πολεμικοί παλαιότεροι φανατισμοί «προσωπολατρίας», «μεσοσιανισμού» και «εθνοσωτήρων». Δεν αλληλο-σκοτώνόμαστε πλέον βενιζελικοί με κωνσταντινικούς, ούτε μακαριακοί με γριβικούς, για να προκαλέσουμε ξανά, ως «χρήσιμοι ηλίθιοι», άλλες -Μι-

Στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας των ηρωικών πεσόντων αδελφών μας του 1974, όπως και στα Φυλακισμένα Μνήματα των ηρώων μας του 1955, η υπόμνηση του καθήκοντος Απελευθέρωσης της σκλαβωμένης πατρίδας. Επάνω στην μαρμάρινη ταφόπλακα των πεσόντων Αεροπόρων και Καταδρομέων του καταρριφθέντος, 22.7.1974, μεταγωγικού Νοράτλας «Νίκη - 4», πριν χρόνια, ο χαροκαμένος Λουκάς, πατέρας του νεκρού Λοκατζή Χρήστου Λιγδής της Α' Μοίρας Καταδρομών του Μάλεμε Κρήτης, από την Αταλάντη Φθιώτιδας...

κρασιακή του 1922 και Κυπριακή του 1974- Καταστροφές.

- Κατάφερε, πράγματι, ο Ελληνισμός, υπεράνω όλων, να εξαλείψει την προγονική πανούκλα των εμφύλιων παθών. Και ν' απενεργοποιήσει σε μέγιστο βαθμό τ' απομεινάρια «εργοστασίων αναπαραγωγής» εμφύλιου μίσους, «ταξικού», «παραταξιακού», «εξουσιολάγνου», στο πολίτευμα.

λαός, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και ιδιοχείρως να επιδεικνύει και πλειοψηφικά άκαμπτη Αντίσταση. Απορρίπτοντας «σχέδια» και «πλαίσια» και «λύσεις» υποιαγής στις απαιτήσεις των Τούρκων κατακτητών, περίτεχνα δολιουργημένες από Εγγλέζους νεο-αποικιοκράτες "Pen-holders", για την παράδοση της Κυπριακής Δημοκρατίας, με ελληνική υπογραφή, ως προτεκτοράτου της

“

‘Αρνηση εκούσιας υποδούλωσης. Επαληθεύοντας τον διά μέσου των αιώνων, κατ’ εξοχήν αντιστασιακό χαρακτήρα του κυπριακού Ελληνισμού: «Χρόνια σκλαβικιές ατέλειωτες, τον πάτσον τζιαι τον κλώτσον τους, εμείς τζιαμαί, ελιές τζιαι τερατισιές πάνω στον ρότσον τους», κατά τους στίχους ενός εκ των μεγίστων μας, του Κώστα Μόντη

- «Αν ο λαός μας δεν μπορεί ν' ανλήσει απ' τα δεινά του, τότε του δόθηκε άδικα μια τέτοια τραγωδία», όπως, με πίκρα, σοφώτατα στιχούργησε ο μεγάλος μας Κυριάκος Χαραλαμπίδης...

- Αυτό ιδίως το μέγα ελληνικό επίτευγμα στερεί και από τους караδοκούντες στρατηγιστές της νεο-οθωμανικής τουρκικής επεκτατικότητας, οποιοδήποτε προσδοκώμενο έρεισμα «συριακού τύπου» προγεφυρωμάτων εντός των τειχών...

ΔΕΝ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕ όμως ακόμη ο Ελληνισμός, με τις διαδοχικές κυβερνήσεις του, Αθηνών και Λευκωσίας 1975-2026, να στρατηγήσει την ανατροπή του '74. Ούτε να μεθοδεύσει νικηφόρα πολιτική Απελευθέρωσης των τουρκοκρατούμενων εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας.

- Μπόρεσε ωστόσο, μέχρι τώρα ο

Τουρκίας. Άρνηση εκούσιας υποδούλωσης. Επαληθεύοντας τον διά μέσου των αιώνων, από τον Ονήσιο του 499 π.Χρ. έως και σήμερα αποδεικνυόμενο, κατ' εξοχήν αντιστασιακό χαρακτήρα του κυπριακού Ελληνισμού: «Χρόνια σκλαβικιές ατέλειωτες, τον πάτσον τζιαι τον κλώτσον τους, εμείς τζιαμαί, ελιές τζιαι τερατισιές πάνω στον ρότσον τους», κατά τους στίχους ενός εκ των μεγίστων μας, του Κώστα Μόντη.

ΞΑΝΑ κι εφέτος, με σφιγμένες τις καρδιές, κυριωμένους τους ώμους απ' το ανεκπλήρωτο χρέος και βαριά τα βήματα, στα πάνδημα Μνημόσυνα των Ηρώων μας. Στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας των πεσόντων συμπολεμιστών μας της Εθνικής Φρουράς, της ΕΛΔΥΚ, της Α' Μοίρας Καταδρομών του Μάλεμε της Κρήτης. Και σ' όλα τ' άλλα Ηρώα που υψώθηκαν στην προσφυγιά, για

την διατήρηση αθάνατης της μνήμης όλων εκείνων των εκατοντάδων γενναίων αδελφών μας του '74. Κληρωτών, μονίμων, εφέδρων κι εθελοντών, οι οποίοι θυσιάστηκαν, μαχόμενοι και Αυξενιωθέντες, στα πεδία των άνισων μαχών, των προδομένων κυπριακών Θερμοπυλών. Αβοήθητοι κι εγκαταλελειμμένοι, κατ'ά το «η Κύπρος κείται μακράν», στην απέλπιδα αναμέτρηση με τις υπέριστες ορδές του Τούρκου Αιτίλα εισβολέα. Όπου, κάτω από τις επιδρομές της τουρκικής αεροπορίας, 22 του Ιούλη, εκεί στην οδό Αιγέως έξω από το βαλλόμενο Γυμνάσιο Παλλουριωτίσσης, πειλάχτηκε απ' το ποδήλατό του για να κρυφτεί ηρνηνδόν ο ηλικιωμένος Καίμακλιώτης, κραυγάζοντας με απελπισία «πού είσαι, ρε γαμώτο, Μπρίσι Πατρίς;».

- Θρηνώντας κι όλους τους άλλους Εθνομάρτυρες που εγκλωβισθέντες απ' τον εχθρό επί των επάλξεων, αιχμαλωτίστηκαν, εκτελέστηκαν εν ψυχρώ, από αιμοβόρους εισβολείς και, Ακήδευτοι Νεκροί, ρίχτηκαν σε ομαδικούς τάφους Αγνοουμένων, όπου αναζητούνται ακόμη τα υπολείμματα των Μαρτυρικών τους Οστών.

- Στα Μνημεία και στα Μνήματα της μνήμης και της συνείδησης, το χρέος απέναντι στους Ήρωες δεν εκπληρώνεται μόνο με τα θρησκευτικά μνημόσυνα και τις οφειλόμενες ύψιστες μεταθανάτιες τιμές. Αλλ' επιτακτικά υπομνηματίζει το ύψιστο καθήκον όλων των επιζώντων και των νέων γενεών: Με αποφασιστικότητα, με τόλμη, με σοφία, σύνθεση δίχως δειλία και με άρρηκτη ενότητα, ανάληψη αποστολής για Απελευθέρωση των σκλαβωμένων από τους Τούρκους εδαφών της πατρίδας:

«Απάντηση θα πάρουν / ενότητα κι αγώνα / για να 'βρουν ανάπαυση οι πρώτοι Νεκροί», όπως στιχούργησε ο

κορυφαίος του αντιχουντικού αγώνα Αλέξανδρος Παναγούλης και μελωδισέ ο Μίκης Θεοδωράκης.

ΠΡΩΤΕΥΘΥΝΟΙ και πολιτειακώς υπόχρεοι, οι έχοντες την λαϊκή εντολή εκλεγμένοι των κυβερνήσεων Ελλάδος και Κύπρου. Κληρονομήσαντες μεγατόνους σαπίλας μακροχρόνιων αντικειμενικών αδυναμιών και υποκειμενικών ανεπαρκειών, καταστροφικών συμβιβασμών, επικίνδυνων κατευνασμών του κατακτητή και, ων ουκ έστιν αριθμός, διαχρονικών ψευδοισθήσεων, στην μισού ήδη αιώνα αδιέξοδη πολιτική Αθηνών και Λευκωσίας απέναντι στο Τουρκικό Πρόβλημα του Ελληνισμού, στην Κύπρο και στο Αιγαίο.

- Οι καιροί είναι πολύ δύσκολοι. Αποβαίνουν δυσχερέστεροι. Ιδίως στην γεωγραφική μας γειτονία. Πολεμικώς φλεγόμενη από Μέση Ανατολή έως Ουκρανία κι ευρύτερα. Και για τα χειρότερα διακυβευόμενη. Από αλληλο-συγκρουόμενους ιμπεριαλισμούς κι επεκτατισμούς, απειλούμενη. Με διαρκώς αυξανόμενο αγκομαχητό πολεμικόν εξοπλισμόν και αναδιάταξη συσχετισμών ισχύος κι επιρροών. Μ' εντελώς νέες μορφές χρήσης της πολεμικής τεχνολογίας και της μαζικής εργαλειοποίησης δυστυχούντων πληθυσμών.

- Χρεωμένοι ως εκ τούτου οι κυβερνώντες, απερίσπαστοι από τις διαρκώς «τοξικές» καθημερινά προεκλογικές τους αντιπαραθέσεις, να επιστρατεύσουν κάθε ικανά στρατηγικής οξυδέρκειας. Για να διέλθουν αβλαβώς και ενισχυόμενες, Ελλάς και Κύπρος, τις επικίνδυνες συμπληγάδες των καιρών. Συμβάλλοντας και καιροφυλακτώντας, με πλήρη ετοιμότητα για την αξιοποίηση κάθε ευκαιρίας, για προστασία του Ελληνισμού κι ευδόωση του Απελευθερωτικού Καθήκοντος.

Γιατί ο «φίλος και ισχυρός ηγέτης Ερντογάν» να υποχωρήσει στα Ευρω-τουρκικά, Κυπριακό;

“
ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Η άσκηση διπλωματίας από σοβαρά κράτη δεν στηρίζεται σε φιλικές ή διαπροσωπικές σχέσεις, αλλά στα κρατικά συμφέροντα, σε αρχές και αξίες. Ο Αμερικανός Πρόεδρος, Τραμπ, προσπερνά χαρωπά αυτές τις αμάχτες διαχρονικές αρχές, επιχειρεί να παρακάμψει το Κογκρέσο και να παραβιάσει νόμους που αφορούν την πώληση στρατιωτικού εξοπλισμού σε ξένες χώρες.

Κατά την επίσκεψή του στην Αγκυρα για τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ, ο Τραμπ επιδαψίλευσε στον «καλό φίλο του» Ερντογάν όλων των λογίων προσαγορεύσεις. «Η σχέση μας είναι πολύ ξεχωριστή... Είναι ένας πολύ καλός Πρόεδρος. Η Τουρκία είναι μια πολύ δυνατή χώρα. Έχουμε κάνει πολλή δουλειά μαζί», συμπλήρωσε.

«Είμαστε πολύ καλοί φίλοι, έχουν και ένα κτήριο με το όνομά μου, το αεροδρόμιο είναι πολύ ωραίο, οι δρόμοι είναι νέοι, καινούργιοι, είστε ένας πολύ καλός ηγέτης», είπε ο Τραμπ. «Από την αρχή είχαμε πολύ καλή χημεία, δεν ξέρουν πόσο ισχυρή είναι η Τουρκία. Έχουν πολύ από τον δικό μας εξοπλισμό και πολύ καλούς στρατιώτες».

Ο Αμερικανός Πρόεδρος υποσχέθηκε ότι θα μελετήσει την πώληση των αεροπλάνων F-35 στην Τουρκία και ότι θα επιχειρήσει να άρει οποιοσδήποτε κυρώσεις. Επίσης, άφησε να νοηθεί ότι θα πωλήσει μηχανές για το τουρκικό αεροπλάνο ΚΑΑΝ.

Η Τουρκία αποκλείστηκε από το πρόγραμμα των F-35 επειδή αγόρασε το ρωσικό πυραυλικό σύστημα S-400. Με τον νόμο CAATSA, που ψήφισε το Κογκρέσο, απαγορεύεται η πώληση των αμερικανικών προηγμένων μαχητικών αεροπλάνων στην τουρκική αεροπορία. Η Ελλάδα θα αρχίσει να ενισχύεται με F-35 από το 2029.

Η πρόθεση Τραμπ να άρει τις κυρώσεις κατά της Τουρκίας και να πωλήσει τα αμερικανικά μαχητικά στην Τουρκία προκάλεσε την έντονη αντίδραση του Ισραηλινού Πρωθυπουργού, Νετανιάχου. Σε δηλώσεις του στο CNN (7/7/2026) προειδοποίησε έντονα πως μια τέτοια εξέλιξη θα ανέτρεπε δραματικά και επικίνδυνα το ισοζύγιο δυνάμεων στη Μέση Ανατολή και στην Αν. Μεσόγειο.

Ο Νετανιάχου κατηγορήσε την Αγκυρα ότι έχει στενούς δεσμούς με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, απειλεί την Ελλάδα, κατέχει τμήμα της Κύπρου, φιλοξενεί τη Χαμάς και καταστέλλει πολιτικούς αντιπάλους και δημοσιογράφους. «Ο Ερντογάν έχει απειλήσει να καταστρέψει το Ισραήλ», ανέφερε.

Η αναπαράθεση μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας έχει προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις, με απειλές και προσβολές εναντίον του Νετανιάχου και του Ισραήλ εξαιτίας του πολέμου στη Γάζα. Κυρίως, λόγω των μη συγκαλυπτόμενων νεο-οθωμανικών ονειρώξεων Ερντογάν να ανασυστήσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία, με την κατάληψη και της Ιερουσαλήμ.

Στις ΗΠΑ, ομάδα 18 δημοκρατικών βουλευτών με επικεφαλής Ελ-λντοαμερικανίδα, σε ψήφισμά τους

καλούν τον Πρόεδρο Τραμπ να μην προχωρήσει στην πώληση F-35 στην Τουρκία. Ακόμα και ρεπουμπλικάνοι βουλευτές και γεροισιαστές επικρίνουν την πρόθεση Τραμπ να ενισχύσει μια αναθεωρητική χώρα.

Κατηγορίες κατά του αυταρχικού καθεστώτος Ερντογάν διατύπωσε και

ΝΑΤΟ. Δεύτερον, επιτέθηκε πάλι σε συμμάχους του που, όπως ισχυρίστηκε, δεν τον βοήθησαν στην επιχείρηση κατά του Ιράν, ενώ ο «μεγάλος ηγέτης» Ερντογάν έκανε ό,τι του ζητούσε.

Τρίτον, επιτέθηκε ξανά στην Ιταλία Πρωθυπουργό Μελόνι και καθύβρισε την Ισπανία. Τέταρτον, δήλωσε ότι θα

του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Αντόνιο Κόστα και της Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, μετά το δείπνο με τον Τούρκο Πρόεδρο Ερντογάν στην Αγκυρα, οι δύο Ευρωπαίοι ηγέτες τονίζουν ότι πρέπει να αξιοποιηθεί η «ανανεωμένη δυναμική για την προώθηση λύσης του Κυπριακού μέσω της διαδικασίας που τελεί υπό την αιγίδα του ΟΗΕ».

Και ο Ερντογάν θα χαμογέλασε και θα συναίνεσε με σαρδόνια διάθεση! Τι είδους παρέμβαση προς τον σουλτάνο θα μπορούσαν να κάνουν οι ανώτατοι εκπρόσωποι της ΕΕ αφού, μετά τις επιθέσεις Τραμπ εναντίον του ΝΑΤΟ και της Ευρώπης, τον έχουν ανάγκη; Η Τουρκία απαιτεί συμμετοχή στο πρόγραμμα SAFE και γενικότερα στην ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια. Ήδη μπήκε από την πίσω πόρτα μέσω ιταλικών βιομηχανιών.

Ο Τούρκος ΥΠΕΞ Φιντάν, σε ανάρτησή του την ημέρα έναρξης της Συνόδου του ΝΑΤΟ, ήταν ωμά ξεκάθαρος. «Οι ευρωπαϊκές αμυντικές πρωτοβουλίες πρέπει να παραμείνουν πλήρως συμπεριληπτικές για όλους τους Συμμάχους του ΝΑΤΟ», έγραψε. Και εννοεί ότι η Τουρκία, με την ισχυρή αμυντική βιομηχανία της, απαιτεί να συμμετέχει στην ευρωπαϊκή άμυνα που τώρα αποδυναμώνεται από τις απειλές Τραμπ.

Παράλληλα, η Τουρκία στρέφεται εναντίον της αυτόνομης ευρωπαϊκής άμυνας, που υποστηρίζεται ιδιαίτερα από τη Γαλλία, την Ελλάδα και την Κύπρο. Τα κράτη-μέλη της ΕΕ υποχρεούνται να αυξήσουν τις αμυντικές δαπάνες τους στο 5% για να συμπληρώσουν τα κενά και να υποστηρίξουν περισσότερο την Ουκρανία, μετά την

αμερικανική υπαναχώρηση.

Άρα, έχουν ανάγκη μια Τουρκία που διαθέτει πανίσχυρη αμυντική βιομηχανία και τον δεύτερο μεγαλύτερο στρατό της Συμμαχίας και συνεπώς είναι απαραίτητη για την ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια. Ο σουλτάνος ήταν ανένδοτος: Απαιτεί συμμετοχή της Τουρκίας στην ευρωπαϊκή άμυνα.

Εξάλλου, το ΝΑΤΟ μελετά τη δημιουργία ακόμα δύο στρατηγείων στην Κων/πολη και στην Αττάλεια, πέραν εκείνου της Σμύρνης. Αυτά σημαίνουν ότι η Τουρκία θα ελέγχει τη Μαύρη Θάλασσα, το Αιγαίο, την Αν. Μεσόγειο και τη Μ. Ανατολή. Δηλαδή και την Κύπρο! Με προέκταση προς το Ισραήλ.

Οι ΗΠΑ εμφανώς επιθυμούν να κρατήσουν την Τουρκία στη Συμμαχία, το ίδιο και η ΕΕ στις ευρωπαϊκές ράγες, επειδή αναγνωρίζουν τον αναβαθμισμένο, ξανά, γεωπολιτικό ρόλο της στην ευρύτερη περιοχή, στον πόλεμο της Ουκρανίας, τη συμβολή της στην πίεση Άσανι και τη διαμεσολάβησή της στον πόλεμο κατά του Ιράν. Και όλα αυτά, παρά την επιτυχή λειτουργία της τριμερούς συνεργασίας Ελλάδος, Κύπρου, Ισραήλ, συν οι ΗΠΑ και τις εντεταλμένες στρατηγικές συνεργασίες.

Γιατί, λοιπόν, η Τουρκία να υποχωρήσει από τις διακηρυγμένες θέσεις της για λύση δύο κρατών στην Κύπρο και για διαμοιρασμό του Αιγαίου όταν εκείνοι, από τους οποίους η Αθήνα και ειδικά η Λευκωσία αναμένει βοήθεια και παρέμβαση, καλοπιάνουν, εκλιπαρούν, γλείφουν τον Ερντογάν; Ο σουλτάνος είναι πανέτοιμος να εξαργυρώσει την όποια συμβολή του στο ΝΑΤΟ και στην ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια, με ενθυλάκωση νέων ελληνικών και κυπριακών υποχωρήσεων.

Γιατί, λοιπόν, η Τουρκία να υποχωρήσει από τις διακηρυγμένες θέσεις της για λύση δύο κρατών στην Κύπρο και για διαμοιρασμό του Αιγαίου όταν εκείνοι, από τους οποίους η Αθήνα και ειδικά η Λευκωσία αναμένει βοήθεια και παρέμβαση, καλοπιάνουν, εκλιπαρούν, γλείφουν τον Ερντογάν;

ο πρώην Πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπιλ Κλίντον. Σε δημόσια παρέμβασή του επέκρινε την πρακτική Τραμπ, που παραβιάζει Νόμους, αρχές και αξίες της αμερικανικής διπλωματίας και στέλνει λανθασμένα μηνύματα σε αυταρχικούς ηγέτες.

Ο Κλίντον επέκρινε, επίσης, τις συλλήψεις δεκάδων προσώπων στην Τουρκία, την καταπίεση που ασκεί το καθεστώς, αναφέρθηκε στους Κούρδους, συμμάχους των ΗΠΑ και στην κατοχή της Κύπρου. Διερωτήθηκε γιατί ο Τραμπ υποστηρίζει ένα αντιδημοκρατικό και ανελεύθερο καθεστώς, που αποτελεί απειλή για το Ισραήλ, την Ελλάδα και άλλους συμμάχους στο ΝΑΤΟ.

Ο Τραμπ εξευτέλιξε ξανά τους συμμάχους του, πρώτον, με τη δήλωσή του ότι για τον φίλο του Ερντογάν πήγε στην Αγκυρα και όχι για τη σύνοδο του

εγκαταλείπει το ΝΑΤΟ επειδή είναι «χάρτινος τίγρης». Θα πει κάποιος ότι όλα αυτά είναι εκφάνσεις ενός αλλοπρόσβαλλου, απρόβλεπτου ηγέτη αλλά... ηγέτη υπερδύναμης που λέγεται ΗΠΑ. Απέναντί του βρίσκονται το ΝΑΤΟ, που προσπαθεί να ξαναβρεί τον αμυντικό βηματισμό του, και μια Ευρωπαϊκή Ένωση που τώρα κατάλαβε ότι οφείλει να αναλάβει την ασφάλειά της και όχι να επαναπαύεται στην αμερικανική ομπρέλα.

Με αφορμή πρωτοβουλία του IT του ΟΗΕ για το Κυπριακό και τις επαφές της προσωπικής απεσταλμένης του, από πλευράς Λευκωσίας επιχειρήθηκε να καλλιεργηθούν υψηλές προσδοκίες για τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στην Αγκυρα σε συνάρτηση προς τα ευρωτουρκικά και το Κυπριακό. Τι παρατηρήθηκε, τελικά;

Σε κοινή ανάρτηση του Προέδρου

ΔΙΧΟΤΟΜΗΘΗΚΕ Η «ΝΕΚΡΗ ΖΩΝΗ» ΜΕ ΕΛΕΓΧΟ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ποιος ευθύνεται κύριε Πρόεδρε για το μπούμερανγκ στην Πύλα με κερκόπορτα στον Αττίλα;

Νέα τετελεσμένα, που εγείρουν ζητήματα ασφάλειας και ευθύνες χειρισμού από το Προεδρικό

ΓΙΑΝΝΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,
Δρ των Διεθνών Σχέσεων

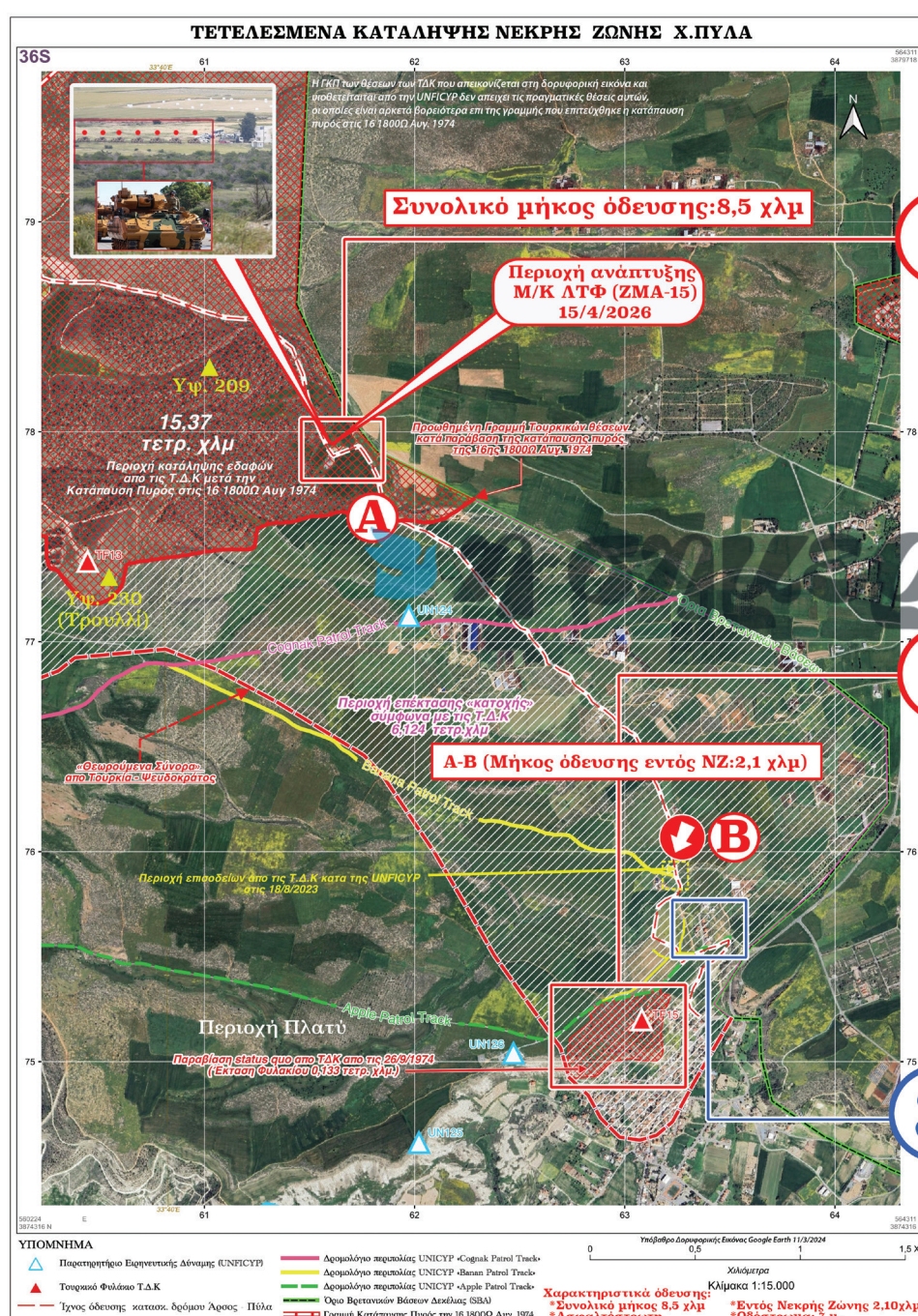
Ενώ ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναμένει την απεσταλμένη του ΙΤ του ΟΗΕ στο Κυπριακό, Μαρία Άνχελ Ολγκίν, για να του φέρει τα χαμπάρια από τις επαφές της κυρίως στην Άγκυρα, με ανοικτό το ενδεχόμενο μιας νέας Πενταμερούς, στην Πύλα τα όσα έχουν συμφωνηθεί με τα Ην. Έθνη και τις κατοικικές «αρχές» έχουν εξελιχθεί σε μπούμερανγκ, και σε μια μορφή Κερκόπορτας προς όφελος του Αττίλα. Όπως εξελίχθηκε η κατάσταση, δημιουργεί ζητήματα εμπιστοσύνης και ασφάλειας για την περιοχή.

Διχοτόμηση της «νεκρής ζώνης»

Η διπλή συμφωνία της 9ης Οκτωβρίου του 2023 δημιούργησε νέα τετελεσμένα, που αφορούν τις εξής θεματικές:

1. Τη διχοτόμηση της «νεκρής ζώνης».
2. Την απώλεια της δικαιοδοσίας που έχουν τα Ην. Έθνη, δηλαδή η ΟΥΦΙΚΥΠ, αφού στην περιοχή της «νεκρής ζώνης», που διεκδικούσαν οι Τούρκοι, επί της ουσίας κουμάντο τώρα κάνουν οι λεγόμενες αστυνομικές «αρχές» του ψευδοκράτους. Και όχι οι ερηνευτές. Απόδειξη τούτου αποτελεί το επεισόδιο της 1ης Ιουνίου 2026, όταν συνελήφθη Έλληνοκύπριος, ο οποίος, ως αξιωματικός της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας εισήλθε στη «νεκρή ζώνη» στην περιοχή της Πύλας, συνοδευόμενος από αστυνομικούς των Ηνωμένων Εθνών (UNPOL). Σκοπός της παρουσίας του ήταν η αυτοψία για θέματα πυρασφάλειας και καθαρισμού ξηρής βλάστησης ενόψει της θερινής αντιπυρικής περιόδου. Κατά την αυτοψία, ο πυροσβέστης «συνελήφθη» από την «αστυνομία» του ψευδοκράτους στη «νεκρή ζώνη». Και αφέθηκε ελεύθερος λίγες ώρες αργότερα, μετά από παρέμβαση της UNFICYP και της UNPOL. Το γεγονός αυτό είναι συναφές με τα εξής:

Α) Οι κατοικικές «αρχές» στέλνουν το μήνυμα ότι τμήμα της «νεκρής ζώνης» είναι δικό τους κυρίαρχο έδαφος και πλνίσουν κραπικού συνόρου, όπου την εξουσία και την όποια δικαιοδοσία δεν έχουν πλέον τα Ην. Έθνη, αλλά το ψευδοκράτος και η δική του λεγόμενη «αστυνομία».

Ο κεντρικός χάρτης απεικονίζει το δρομολόγιο από το Άρσος στην Πύλα και τον έλεγχο πλέον της «νεκρής ζώνης» κατά τη ήμισυ από την «αστυνομία» του ψευδοκράτους αντί από τα Ην. Έθνη. Αποτυπώνει επίσης τα τρία δρομολόγια με τις περιπολίες των Ην. Εθνών και πού βρισκόταν το φυλάκιο UN124, το οποίο εγκαταλείφθηκε ως αποτέλεσμα της αλλαγής του status quo. Γίνεται ακόμη αντιληπτό από τον χάρτη πώς οι τουρκικές κατοικικές δυνάμεις προήλασαν μετά την εκκενρία της 16ης Αυγούστου του 1974 σε σημαντικά στρατηγικά υψώματα όπως το Τρουλλί και το «209». Στις ένθετες δορυφορικές φωτογραφίες απεικονίζονται στην 1η η ασφαλτόστρωση του δρόμου από τον οποίον μετέφεραν τα ΤΟΜΑ ΖΜΑ-15 στις 15 Απριλίου του 2026, στη 2η το φυλάκιο «Αγαλμα» με τα ισχυρά αμυντικά έργα και στην 3η η περιοχή όπου κατά το χωριστό μνημόνιο συναντίληψης θα γινόταν η 1η οικοπεδοποίηση (50 οικόπεδα).

Β) Την επιδίωξη των κατοικικών «αρχών» για χωριστή συμφωνία με τα Ην. Έθνη σε μια προσπάθεια αλλοίωσης ή ακόμη και κατάργησης του Ψηφίσματος 186/1964 του Συμβουλίου Ασφαλείας, με το οποίο αναγνωρίζεται στην Κύπρο ως μόνο κράτος αυτό της Κυπριακής Δημοκρατίας και ότι έκτοτε η παρουσία της Ειρηνευτικής Δύναμης συντελείται κατόπιν συμφωνίας γνώμης της Κυπριακής Δημοκρατίας και έκδοσης σχετικού Ψηφίσματος από το Συμβούλιο Ασφαλείας με τους όρους

εντολής της Δύναμης.

Γ) Με τη διπλή συμφωνία (χωριστά με την Κ. Δημοκρατία και το κατοικικό καθεστώς) που συνήψαν τα Ην. Έθνη, η οποία έδωσε τη δυνατότητα στην «Αστυνομία» του ψευδοκράτους να είναι παρούσα στη «νεκρή ζώνη» και να δίνει την εντύπωση αλλαγής του status quo. Η σύλληψη Έλληνοκύπριου κρατικού οργάνου από τις κατοικικές «αρχές» επιδιώκει τη δημιουργία της ακόλουθης εντύπωσης: Ότι ο κυριαρχικός έλεγχος ανήκει στο ψευδοκράτος και ότι εάν θέλουν οι Αρχές

της Κυπριακής Δημοκρατίας να απελευθερωθεί ο Έλληνοκύπριος πυροσβέστης θα πρέπει τα Ην. Έθνη να μιλούν χωριστά μαζί με τη λεγόμενη «αστυνομία» του ψευδοκράτους, η οποία αυτή και μόνο ελέγχει τη συγκεκριμένη περιοχή και όχι τα Ην. Έθνη, με τη συνοδεία των οποίων ο λειτουργός της Κυπριακής Δημοκρατίας εισήλθε στην εν λόγω περιοχή.

Εντολές Στιούαρτ και δρομολόγια

Συναφές με τα ανωτέρω είναι και

το γεγονός ότι η σιωπηρή αποδοχή ελέγχου τμήματος της «νεκρής ζώνης» από την κατοικική «αστυνομία» συνετέλεσε με οδηγίες του τότε Ειδικού Αντιπροσώπου του ΙΤ του ΟΗΕ στην Κύπρο, Κόλιν Σπούαρτ, ο οποίος έδωσε εντολή, ως πολιτικός προϊστάμενος: 1) Να υποχωρήσουν διακριτικά οι Ειρηνευτές από την περιοχή, την οποία οι κατοικικές «αρχές» θεωρούν ότι τελεί υπό τον έλεγχό τους. 2) Να μην έρχονται σε αντιπαράθεση με την «αστυνομία» του ψευδοκράτους. Εκτός των άλλων,

αυτό προκύπτει από την ανταλλαγή μνηυμάτων που αφορούσαν διαμαρτυρίες της ΕΦ και σχετικές απαντήσεις των Ειρηνευτών. Αυτή η στάση των Ην. Εθνών αποτυπώνεται και από κάτι άλλο: Μετά τα επεισόδια που έλαβαν χώραν τον Αύγουστο του 2023 και το Μνημόνιο Συναντίληψης, οι Ειρηνευτές έκλεισαν το φυλάκιο UN-124, που εμπίπτει στην περιοχή της «νεκρής ζώνης», την οποία οι κατοχικές «αρχές» θεωρούν ότι θα πρέπει να βρίσκεται κάτω από τον δικό τους έλεγχο. Σημειώνεται, πρόσθετα, ότι το εν λόγω φυλάκιο βρίσκεται επί του δρομολογίου περιπολίας των Ην. Εθνών με την ονομασία «Cognak». Αλλά δυο δρομολόγια είναι αυτά των «Banana» και «Apple» (βλέπε χάρτη). Αλλά τρία φυλάκια, το UN 123, 125 και το 126, βρίσκονται εκτός της περιοχής των «κρατικών συνόρων», που οι κατοχικές δυνάμεις ισχυρίζονται ότι τελούν κάτω από τον δικό τους έλεγχο.

Στρατιωτική και στρατηγική διάσταση

Πάμε τώρα και στην τρίτη θεματική, που είναι ιδιαίτερος σημαντική, αφού, εκτός των άλλων, συνδέεται με την ασφάλεια, όχι μόνο της Πύλας, αλλά της ευρύτερης περιοχής. Βασικός στόχος των τουρκικών κατοχικών δυνάμεων ήταν ο έλεγχος τμήματος της «νεκρής ζώνης» του δρομολογίου, που οδηγεί από το Άρσος στην Πύλα ως το φυλάκιο «Αγαλμα» (TF-15). Το συνολικό μήκος του δρόμου είναι 8,5 χιλιόμετρα, εκ των οποίων τα 2,1 χιλιόμετρα εμπίπτουν στη «νεκρή ζώνη» (βλέπε χάρτη με σημεία Α και Β ως TF-15). Κανένα έργο, όπως ήθελαν οι Τούρκοι, δεν μπορούσε να γίνει στη «νεκρή ζώνη» και δη η μετατροπή του χωματόδρομου - που ενώνει το Άρσος με την Πύλα - σε ασφαλτό, για να διευκολύνει τις κατοχικές δυνάμεις σε περίπτωση επιχειρήσεων να κινηθούν από τη Λύση, όπου βρίσκεται ένα Μηχανοκίνητο Τάγμα και μια Επιλαρχία Αρμάτων. Σκοπός τους είναι να προωθηθούν προς Πύλα και αλλού με ταχύτητα και άνεση, κερδίζοντας τακτικό και στρατηγικό πλεονέκτημα.

Παραβίαση status quo

Μετά την υπογραφή των χωριστών Μνημονίων Συναντίληψης της 9ης Οκτωβρίου, οι Τούρκοι: 1. Απέκτησαν τον έλεγχο εντός της «νεκρής ζώνης», την οποία διχοτόμησαν επί του εδάφους παραβιάζοντας το status quo. Πρόκειται για επέκταση της κατοχής. 2. Έφτιαξαν τον δρόμο υψηλής απόδοσης με ασφαλτό, ώστε ένα κερδίσουν τακτικό και στρατηγικό πλεονέκτημα. Γιατί; Διότι, μεταξύ άλλων, δημιούργησαν ακώλυτη πρόσβαση με την Πύλα, παρακάμπτοντας τις Βρετανικές Βάσεις και έφτιασαν προ του φυλακίου «Αγαλμα», όπου κατά το παρελθόν πήραν ρεύμα και εγκατέστησαν οπτικοηλεκτρονικά μέσα (κάμερες ημέρας/νύκτας και λοιπές κάμερες με αισθητήρες), αναβαθμίζοντας το σε σημείο συλλογής πληροφοριών, από τον θαλάσσιο χώρο, το λιμάνι και το αεροδρόμιο Λάρνακας. Σημειώνεται ότι η κατοχή του φυλακίου «Αγαλμα» συνιστά παραβίαση του status quo και της «νεκρής ζώνης» από τις 26 Σεπτεμβρίου του 1974. Είχε προηγηθεί άλλη παραβίαση τους status quo, όταν οι τουρκικές Δυνάμεις προωθήθηκαν στην περιοχή καταλαμβάνοντας ζωτικής σημασίας ψηφώματα, όπως το «209» και το Τρουλλί («240» ή TF13), μετά την κατάπαυση του πυρός που άρχισε η ώρα 16:00 της 16ης Αυγούστου του 1974. Τα όσα συνέβησαν στην Πύλα το 2023 ως σήμερα είναι συνέχεια του

Ο χάρτης είναι αποκαλυπτικός αφού αποτυπώνει τους τρεις άξονες από τους οποίους μπορεί να εξορμήσει ο Αττίλας για: Α) Να αποκόψει τις κεντρικές οδικές αρτηρίες, δηλαδή τον δρόμο Λάρνακας - Αμμοχώστου και Λευκωσίας - Λάρνακας. Β) Να φτάσει σε σύντομο χρονικό διάστημα έξω από το Λιμάνι και το Αεροδρόμιο της Λάρνακας, που αποτελούν στρατηγικούς ζωτικούς χώρους. Στόχος είναι ο αποκλεισμός της Λάρνακας, ο εγκλωβισμός της ελεύθερης Αμμοχώστου και γενικώς μια κίνηση ματ. Πηγές της επικείμενης συνιστούν: Α) Οι μηχανοκίνητες μονάδες στον Μαραθόβουνο και τεθωρακισμένα μεταφοράς προσωπικού, αυτοκινούμενα πυροβόλα 155 χιλιοστών. Β) Τα αμερικανικά άρματα μάχης M48A5-T2, που βρίσκονται στη Λύση και οι δυνάμεις που εδρεύουν στην Άσσια, δηλαδή επιλαρχίες αρμάτων και μοίρα αυτοκινούμενων πυροβόλων. Σε αυτά προστίθενται τα πυρά που μπορούν να προσφέρουν τα ρυμουλκούμενα πυροβόλα που βρίσκονται στην Τρεμετουσιά. Πιο δυτικά στην Τύμπου εδρεύει πλησίον του αεροδρομίου μοίρα αυτοκινούμενων πυροβόλων και δύο μηχανοκίνητα τάγματα πεζικού.

74 και επέκταση της κατοχής εντός της «νεκρής ζώνης». Σε αυτό το διάστημα οι τουρκικές κατοχικές δυνάμεις ενίσχυσαν το μηχανοκίνητο τάγμα στη Λύση με Τεθωρακισμένα Οχήματα Μάχης (TOMA ZMA-15), τα οποία εμφανίσαν στη μίνι κρίση της 15ης Απριλίου του 2026.

Τακτικό πλεονέκτημα

Από καθαρά επιχειρησιακής άποψης, οι Τούρκοι μπορούν να ενεργούν από τους ευρύτερους χώρους εξορμήσεων, που γειτνιάζουν με τη γραμμή κατάρτου

στης του πυρός στη βάση τριών αξόνων:

Πρώτος άξονας: Λύση-Άρσος-Πύλα-Ορόκλινος.

Δεύτερος: Άρσος-Τρουλλοί-Κελιά-Λιβάδια.

Τρίτος: Αθηνένου-Αβδελλερό-Αραδίππου.

Ως προς τον πρώτο άξονα, το έργο των κατοχικών δυνάμεων γίνεται ευκολότερο πια μέσω του ελεγχόμενου πλέον δρομολογίου από το Άρσος στην Πύλα και δη στο φυλάκιο «Αγαλμα», το οποίο δεσπόζει της περιοχής και προσφέρει: Α) Έλεγχο της κεντρικής αρτηρίας, δηλαδή του αυτοκινητόδρομου με αποκοπή της ελεύθερης Αμμοχώστου και της Λάρνακας, που σημαίνει εγκλωβισμό δυνάμεων και πληθυσμού. Β) Διευκόλυνση για την προώθηση των τουρκικών δυνάμεων σε περίοδο κρίσης προς τη Λάρνακα και σε στρατηγικές υποδομές όπως είναι το λιμάνι και το διεθνές αεροδρόμιο. Γ) Διευκόλυνση της εξέλιξης των επιχειρήσεων επί των τριών ανωτέρω κατευθύνσεων.

Ανοχή και ενοχή ηγεσιών

Οι αρνητικές εξελίξεις στην Πύλα έγιναν κατόπιν διαχείρισης του θέματος από στενούς συνεργάτες του Προέδρου. Ως εκ τούτου, εγείρεται ζήτημα ευθών πολιτικής, διότι, εκτός των άλλων, δεν ρωτήθηκαν επαρκώς οι δυνάμεις της ΕΦ για τις επιπτώσεις που θα προέκυπταν και οι οποίες είναι συναφείς με ζητήματα ασφαλείας εν καιρώ ειρήνης αλλά και κρίσης. Αυτά, βεβαίως, τα ζητήματα πέρασαν στα ψιλά, όταν η κ. Ολγκίν μάθαινε το Κυπριακό. Και τώρα βρίσκονται στον κατάλογο των πρόσθετων τετελεσμένων, που δημιουργήθηκαν μετά την εισβολή με λανθασμένους χειρισμούς και την ανοχή των ηγεσιών.

Η συναντίληψη για την Πύλα: Βασικά στοιχεία όπως δημοσιοποιήθηκαν

Με βάση τις διαθέσιμες δημόσιες αναφορές, η συναντίληψη που ανακοινώθηκε μετά την κρίση του δρόμου Άρσους-Πύλας περιελάμβανε ένα πλαίσιο πρακτικών ρυθμίσεων για τη διαχείριση της περιοχής στο οροπέδιο της Πύλας. Τα βασικά στοιχεία αποτυπώνονται συνοπτικά στον ακόλουθο πίνακα:

Στοιχείο	Περιεχόμενο
Δρόμος Άρσους-Πύλας	Θα επιτρεπόταν η προώθηση του δρόμου υπό συμφωνημένο πλαίσιο και όχι ως μονομερής ενέργεια των κατοχικών «αρχών».
Περιοχή πολιτικής χρήσης	Τμήμα της περιοχής θα χαρακτηριζόταν για πολιτική ή οικιστική χρήση, με πρόνοιες για ανάπτυξη προς όφελος και των δύο κοινοτήτων.
Απουσία στρατιωτικής παρουσίας	Αναφέρθηκε ότι δεν θα υπήρχε τουρκική ή τουρκοκυπριακή στρατιωτική ή αστυνομική παρουσία εντός της συγκεκριμένης περιοχής της «νεκρής ζώνης».
Αποχώρηση υφιστάμενης στρατιωτικής θέσης	Δημοσιεύματα ανέφεραν ότι τουρκική στρατιωτική θέση δυτικά της Πύλας θα αποσυρόταν σε επόμενο στάδιο.
Έλεγχος / σημείο διέλευσης	Προβλεπόταν σημείο ελέγχου ή ρύθμιση πρόσβασης υπό ρόλο του ΟΗΕ ή τρίτων προσώπων με σχετική εξουσιοδότηση.
Δικαιοδοσία ΟΗΕ στη «νεκρή ζώνη»	Το πλαίσιο παρουσιαζόταν ως επιβεβαίωση ότι η περιοχή παραμένει υπό την επιχειρησιακή διαχείριση και επιτήρηση της UNFICYP και όχι υπό στρατιωτικό έλεγχο των κατοχικών «αρχών».
Σημείωση:	Η συναντίληψη δεν πρέπει να αποδίδεται ως διεθνής συνθήκη ή ως πράξη αναγνώρισης των κατοχικών «αρχών». Αποτελεί πρακτική διευθέτηση υπό την αιγίδα της UNFICYP. Τελικώς έγινε η αλλοίωση ή αλλαγή του status quo στη «νεκρή ζώνη».

Τι (δεν) πήρε ο Ερντογάν από τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ

Το περίστροφο δώρο Ερντογάν στον Παγκόσμιο Σερίφη και το μεγάλο παζάρι για τους S-400 και τα F-35

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΔΟΣ

Αυτό που σίγουρα πέτυχε ο Ρεϊτζέπ Ταγίπ Ερντογάν με τη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στην Άγκυρα ήταν να στρέψει τα βλέμματα της διεθνούς κοινότητας στην Τουρκία. Ήδη από την τελετή υποδοχής των ηγετών, υπό τους ήχους οθωμανικών στρατιωτικών εμβατηρίων, ο Τούρκος Πρόεδρος έστειλε ένα ισχυρό συμβολικό μήνυμα, προβάλλοντας τις νεο-οθωμανικές φιλοδοξίες της Άγκυρας. Οι επιδιώξεις αυτές δεν αντιμετωπίζονται πλέον μόνο ως ανησυχίες που εκφράζουν η Ελλάδα, η Κύπρος και εσχάτως το Ισραήλ, αλλά ως παράγοντας που επηρεάζει ευρύτερα την περιφερειακή ασφάλεια και σταθερότητα.

Σε επικοινωνιακό επίπεδο, η Τουρκία επιδίωξε, και σε σημαντικό βαθμό πέτυχε, να προβάλει την εικόνα μιας στρατιωτικά και τεχνολογικά προηγμένης δύναμης, ικανής να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια. Στο περιθώριο της Συνόδου ανακοίνωσε ή επιβεβαίωσε νέες αμυντικές συμφωνίες με ευρωπαϊκές χώρες. Ειδικότερα, υπέγραψε νέες συμβάσεις με τον Καναδά, προχώρησε σε συμφωνίες για την προμήθεια ηλεκτρονικών συστημάτων πολέμου και ραντάρ στην Πολωνία, ναυτικών πλοίων υποστήριξης στην Πορτογαλία και προηγμένων εκπαιδευτικών αεροσκαφών στην Ισπανία. Παράλληλα, συνεχίζει την παράδοση μη επανδρωμένων αεροσκαφών στην Ουκρανία, ενισχύοντας τη θέση της ως σημαντικού προμηθευτή αμυντικού εξοπλισμού σε ευρωπαϊκές αγορές.

Γενικά στο περιθώριο της Συνόδου ανακοινώθηκαν εξοπλιστικά συμβόλαια ύψους 50 δισ. δολαρίων, πολλά από τα οποία κατέληξαν σε ευρωπαϊκές εταιρείες, ενώ προωθούνται κοινά ευρωπαϊκά προγράμματα για πυραυλικά συστήματα, αεροσκάφη και νέα χρηματοδοτικά εργαλεία για την άμυνα.

Σε κάθε περίπτωση, την παράσταση στην Σύνοδο έκλεψε, όπως ήταν αναμενόμενο, ο Αμερικανός Πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ.

Ο συμβολισμός με το πιστόλι του Σερίφη

Προκειμένου αρχικά να κολακέψει τον «Παγκόσμιο Σερίφη», δεν είναι τυχαίο που ο Ερντογάν δώρισε σε όλους το σύμβολο της Άγριας Δύσης, ένα vintage περίστροφο Gumpusay 357 Magnum.

Δεύτερος στόχος ήταν να αναδείξει την ταχεία ανάπτυξη της τουρκικής αμυντικής βιομηχανίας. Το τουρκικό περίστροφο παρουσιάζεται ως «το πρώτο εγχώριο περίστροφο-τύπου όπλο που παρή-

χθη στη χώρα». Σε μια εποχή κατά την οποία η Τουρκία εξαγεί μαζικά drones (Bayraktar), πυραύλους και άλλα συστήματα, το δώρο λειτουργεί ως ζωντανή διαφήμιση του τύπου: «Η Τουρκία δεν είναι μόνο πελάτης, είναι και παραγωγός». Επιπλέον, η Τουρκία επιχείρησε να ασκήσει πίεση στους συμμάχους να αγοράσουν περισσότερα τουρκικά όπλα και να άρουν εμπόδια/εμπάργκο, με το δώρο να υπενθυμίζει διακριτικά τις δυνατότητες και την αυτονομία της. Το δε σημείωμα απαλλαγής από τους εξαγωγικούς περιορισμούς και η παράδοση με ζωντανά πυρομαχικά δείχνουν ότι η Τουρκία ελέγχει πλήρως τα δικά της προϊόντα. Είναι μια ξεκάθαρη υπενθύμιση ότι η Άγκυρα δεν ακολουθεί πάντα τους Δυτικούς κανόνες.

Αμερικανικές κυρώσεις - F35 και S-400

Από τα πιο σημαντικά αποτελέσματα της συνόδου ήταν η δημόσια ανακοίνωση της πρόθεσης Τραμπ να άρει τις κυρώσεις CAATSA που είχαν επιβληθεί στην Τουρκία το 2020, λόγω της αγοράς των ρωσικών συστημάτων S-400.

Στο ίδιο πλαίσιο, ο Τραμπ άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο πώλησης μαχητικών αεροσκαφών F-35 στην Τουρκία, δηλώνοντας ότι θα εξετάσει το ζήτημα. Παρόλο που η Τουρκία παραμένει εκτός του προγράμματος από το 2019 εξαιτίας των S-400, η άρση των κυρώσεων και η θετική στάση της Ουάσινγκτον δημιουργούν στην Άγκυρα προσδοκίες για μελλοντική επαναπροσέγγιση.

Η τουρκική εφημερίδα Hürriyet «αποκάλυψε» την Παρασκευή ότι η Τουρκία πούλησε τα αντιαεροπορικά συστήματα S-400, που είχε προμηθευτεί από τη Ρωσία, σε χώρα του Περσικού Κόλπου, με πιθανότερους αγοραστές το Κατάρ ή τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Σχολιάζοντας τις πληροφορίες, ο

εκπρόσωπος του Κρεμλίνου, Νιμίρι Πεσκοφ, χαρακτήρισε το ζήτημα «εξαιρετικά ευαίσθητο», επιβεβαιώνοντας ότι η Μόσχα διατηρεί επαφές με την τουρκική πλευρά για το θέμα και ότι οι σχετικές διαβουλεύσεις θα συνεχιστούν.

Πάντως, εκ μέρους των ΗΠΑ δεν υπάρχει συγκεκριμένη δέσμευση για πλήρη επαναφορά της Τουρκίας στο πρόγραμμα, καθώς μια τέτοια κίνηση αντιμετωπίζεται με σκεπτικισμό από το Κογκρέσο, την Γερουσία και το ελληνο-εβραϊκό λόμπι.

Η Άγκυρα δεν θέλει πλέον να αντιμετωπίζεται απλώς ως μια περιφερειακή δύναμη, αλλά «πουλά» την εικόνα ενός «παγκόσμιου παίκτη που παρέχει σταθερότητα, ασφάλεια, υποστηρίζει την ειρήνη σε περιοχές κρίσης», όπως δήλωσε ο υφυπουργός Άμυνας της Τουρκίας, Σαλίχ Αϊχάν

Ο στόχος της Τουρκίας

Η Τουρκία επιδιώκει να εδραιωθεί ως αναντικατάστατος παράγοντας για την ασφάλεια της Ευρώπης και του ΝΑΤΟ. Οι Βρετανοί την χαρακτήρισαν αυτήν την εβδομάδα ως χώρα, που, λόγω γεωγραφίας, μετατρέπεται σε «συνδετικό κρίκο» (global glue), τοποθετώντας τον εαυτό της ανάμεσα στη Ρωσία και την Ουκρανία, το Ισραήλ και το Ιράν, λειτουργώντας παράλληλα ως δίαυλος επικοινωνίας με την

Κίνα. Η Άγκυρα δεν θέλει πλέον να αντιμετωπίζεται απλώς ως μια περιφερειακή δύναμη, αλλά «πουλά» την εικόνα ενός «παγκόσμιου παίκτη που παρέχει σταθερότητα, ασφάλεια, υποστηρίζει την ειρήνη σε περιοχές κρίσης», όπως δήλωσε ο υφυπουργός Άμυνας της Τουρκίας, Σαλίχ Αϊχάν. Επί της ουσίας, η Τουρκία επιδιώκει να μετατρέψει τη στρατιωτική της ισχύ, την αμυντική της βιομηχανία και τη γεωστρατηγική της θέση σε πολιτική επιρροή. Οι Βρετανοί την βλέπουν ως αναντικατάστατο πυλώνα της ευρωπαϊκής ασφάλειας και του ΝΑΤΟ, που δεν μπορούν πλέον να αγνοήσουν ή να παρακάμψουν. Αυτό τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα.

Η συμφωνία με Βρετανούς

Ενόψει των όποιων διαπραγματεύσεων και σχεδίων ετοιμάζονται για το Κυπριακό, τη Λευκωσία αλλά και την Αθήνα πρέπει να απασχολεί πως το Ηνωμένο Βασίλειο και η Τουρκία υπέγραψαν νέα Συμφωνία Ασφάλειας και Άμυνας στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στην Άγκυρα, ενισχύοντας περαιτέρω τη στρατηγική τους συνεργασία. Η συμφωνία προβλέπει τη δημιουργία νέων μηχανισμών διαβούλευσης και στενότερη συνεργασία σε κρίσιμους τομείς όπως η αποτροπή και η άμυνα, η στρατιωτική συνεργασία, η αμυντική βιομηχανία και τεχνολογία, η κυβερνοασφάλεια, η αντιμετώπιση υβριδικών απειλών, η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, η πολιτική προστασία, η ανθεκτικότητα και το διάστημα.

Οι αναπάνττοι προβληματισμοί

Παρά τα θετικά αποτελέσματα, η Τουρκία δεν κατάφερε να εξασφαλίσει όλα όσα επεδίωκε. Η πλήρης επαναφορά στο πρόγραμμα F-35 παραμένει ακόμα αβέβαιη, ενώ δεν υπήρξαν νέες

δεσμεύσεις για άρση άλλων περιορισμών στο αμυντικό εμπόριο. Επιπλέον, ζητήματα όπως η στάση του ΝΑΤΟ απέναντι σε περιφερειακές ανησυχίες της Τουρκίας, όπως το Κουρδικό και η Συρία, δεν βρήκαν οριστικές λύσεις κατά τη διάρκεια των συζητήσεων.

Τούρκοι αναλυτές προειδοποιούν πως εάν στο μέλλον η Ευρώπη εξομαλύνει τις σχέσεις της με τη Ρωσία, αυτό θα μπορούσε να μειώσει τη στρατηγική σημασία που αποδίδει η Τουρκία στον εαυτό της ως «αναντικατάστατο» σύμμαχο. Σε ένα περιβάλλον όπου τα κοινά συμφέροντα θα εξασθενούν, ο καθοριστικός παράγοντας για τη διατήρηση της συνεργασίας θα είναι οι κοινές αξίες. Αυτό είναι και το μεγαλύτερο πρόβλημα της σημερινής ισλαμικής Τουρκίας.

Με το βλέμμα στραμμένο στην Ασία

Το ΝΑΤΟ εισέρχεται σταδιακά σε μια νέα φάση, όπου οι Ευρωπαίοι σύμμαχοι αναλαμβάνουν μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για την άμυνά τους, καθώς θεωρείται πιθανή η σταδιακή μείωση της αμερικανικής στρατιωτικής παρουσίας στην Ευρώπη. Με αυτά τα δεδομένα, η Τουρκία βλέπει μια μοναδική ευκαιρία προκειμένου να αυξήσει τα εθνικά της πλεονεκτήματα. Ουσιαστικά, η αμερικανική πίεση προς την Ευρώπη για αύξηση των αμυντικών δαπανών και η ανοχή του ρόλου της Τουρκίας παρά τους τριγμούς με Ισραήλ, είναι συνέπεια της στρατηγικής στροφής των ΗΠΑ προς τον Ινδο-Ειρηνικό. Αυτή η στρατηγική ασάφεια της Τουρκίας υποχρεώνει τις ΗΠΑ να αντισταθμίζουν το έλλειμμα εμπιστοσύνης με μεγαλύτερη ευρωπαϊκή αυτονομία στην άμυνα, αναγνωρίζοντας έτσι έμμεσα ότι η «οπισθοφυλακή» του ΝΑΤΟ θα πρέπει να σταθεροποιηθεί πριν από το μεγάλο βήμα προς την Ασία.

ΤΥΜΠΑΝΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ-ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΟ 2028

Πέτρα του σκανδάλου η Ραουνά

Το «όχι» της Βουλής στην κατεπείγουσα παράταση, τα πυρά Χριστοδουλίδη κατά ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ και η μετωπική για τους έξι μήνες που έφεραν στην επιφάνεια παλιούς λογαριασμούς και πρόωρα προεδρικά σενάρια

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Τύμπανα πολέμου ηχούν μεταξύ Προεδρικού και αντιπολίτευσης, με τη Μαριλένα Ραουνά να βρίσκεται αίφνης στη μέση μιας πολιτικής σύγκρουσης που ξεκίνησε

από έξι μήνες παράτασης και έφθασε, σε χρόνο ρεκόρ, μέχρι το 2028. Μια ψηφοφορία για το κατεπείγον στη Βουλή ήταν αρκετή για να βγουν τα μαχαίρια. Ο Νίκος Χριστοδουλίδης έδειξε ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος εξαπέλυσε πυρά κατά της Πινδάρου και ο Συναγερμός απάντησε με «βόλεμα» και «κουμπαροκρατία». Στο βάθος, πίσω από τις βαρύγδουπες αναφορές σε ευρωπαϊκές στρατηγικές επιδιώξεις, άρχισε να διακρίνεται η μάχη για τον χώρο της Κεντροδεξιάς και ο μακρύς δρόμος προς τις προεδρικές εκλογές.

Η οπίθα άναψε στην Ολομέλεια. Η Κυβέρνηση ζήτησε να εξεταστεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος νομοσχέδιο για εξαμηνιαία παράταση της λειτουργίας του Υφυπουργείου παρά το Πρόεδρο για Ευρωπαϊκά Θέματα και, συνακόλουθα, της θητείας της Μαριλένας Ραουνά. Η Βουλή απέρριψε το αίτημα με 34 ψήφους κατά και 17 υπέρ.

Μέχρι εδώ, μια κοινοβουλευτική ήττα της Κυβέρνησης. Η συνέχεια θύμιζε περισσότερο προεκλογική αναμέτρηση.

Το «όχι» που έγινε... ευρωπαϊκό ζήτημα

Η Βουλή δεν καταψήφισε την παράταση της θητείας Ραουνά. Αρνήθηκε την κατεπείγουσα εξέταση του νομοσχεδίου. Η διαφορά έχει σημασία, παρά το γεγονός ότι χάθηκε γρήγορα μέσα στον ορυμαγδό δηλώσεων.

Ο ισχύων νόμος του 2023 φέρει στον ίδιο τον τίτλο του τις λέξεις «Προσωρινές Διατάξεις». Δημιούργησε τη θέση του Υφυπουργού παρά το Πρόεδρο για Ευρωπαϊκά Θέματα για τις ανάγκες της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όρισε ρητά ότι η θητεία λήγει στις 31 Ιουλίου 2026. Η ημερομηνία βρίσκεται γραμμένη στο άρθρο 5 του νόμου από το 2023.

Κανείς, συνεπώς, δεν ξύπνησε τον Ιούλιο και ανακάλυψε ότι το ρολόι της θητείας Ραουνά μετρούσε αντίστροφα.

Η Κυβέρνηση αιτιολόγησε το αίτημά της με την ανάγκη συνέχειας της κυπριακής παρουσίας στην ευρωπαϊκή «Τρόικα» μετά την ολοκλήρωση της Προεδρίας και με τις κρίσιμες διαπραγματεύσεις που ακολουθούν, περιλαμβανομένων των συζητήσεων για το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαί-

σιο. Οι υποστηρικτές του κατεπείγοντος προειδοποίησαν για κενό σε μια περίοδο κατά την οποία η Λευκωσία επιδιώκει να κεφαλαιοποιήσει την παρουσία της στο ευρωπαϊκό τραπέζι.

Απέναντι σε αυτό το επιχείρημα, ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ έθεσαν το προφανές ερώτημα: Αφού η ημερομηνία λήξης ήταν γνωστή εδώ και σχεδόν τρία χρόνια, γιατί το νομοσχέδιο έφθασε στη Βουλή

“
Το κατεπείγον που γνώριζαν από το 2023
Η ημερομηνία λήξης της θητείας Ραουνά ήταν γραμμένη στον νόμο εδώ και σχεδόν τρία χρόνια. Παρ’ όλα αυτά, η Κυβέρνηση έφερε την εξαμηνιαία παράταση στο παρά πέντε και ζήτησε από τη Βουλή να την εξετάσει με συνοπτικές διαδικασίες. Το βασικό ερώτημα παραμένει αναπάντητο: Γιατί μια προβλεπόμενη εξέλιξη μετατράπηκε αιφνιδίως σε επείγουσα ανάγκη
”

με τη σφραγίδα του κατεπείγοντος;

Το ερώτημα έμεινε να αιωρείται. Οι τόνοι, όμως, ανέβηκαν πολύ γρηγορότερα απ’ όσο κινήθηκε η συζήτηση επί της ουσίας.

Χριστοδουλίδης: «Το ανέμενα από το ΑΚΕΛ, όχι από τον ΔΗΣΥ»

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν

έκρυψε την ενόχλησή του. Έκανε λόγο για απογοητευτική στάση και διαχώρισε με τρόπο χαρακτηριστικό τους δύο βασικούς παίκτες της αντιπολίτευσης. Για το ΑΚΕΛ επικαλέστηκε «γνωστά αντιευρωπαϊκά αισθήματα». Για τον ΔΗΣΥ η αιχμή ήταν περισσότερο προσωπική και πολιτική: «Δεν το ανέμενα από τον ΔΗΣΥ». Η δημόσια αντιπαράθεση που ακολούθησε καταγράφηκε πλέον ως ανοικτό μέτωπο μεταξύ Προεδρικού, Πινδάρου και ΑΚΕΛ.

Η φράση δεν πέρασε απαρατήρητη. Ο Πρόεδρος προέρχεται από τον Δημοκρατικό Συναγερμό, εξελέγη το 2023 απέναντι στην επίσημη επιλογή του κόμματος και οι σχέσεις Λόφου - Πινδάρου κουβαλούν έκτοτε το βάρος εκείνης της ρήξης. Το «όχι από τον ΔΗΣΥ» ακούστηκε περισσότερο ως πολιτική μομφή προς την πρώην παράταξη του παρά ως σχόλιο για μια διαδικαστική ψηφοφορία.

Ο Κωνσταντίνος Λετυμπιώτης ανέβασε ακόμη περισσότερο τους τόνους. Κατηγόρησε την ηγεσία του ΑΚΕΛ για «γνωστές ιδεολογικές αγκυλώσεις» και τον ΔΗΣΥ ότι, στη σπουδή του ν’ αποδείξει πως βρίσκεται στην αντιπολίτευση, θυσιάζει κρίσιμες στρατηγικές επιδιώξεις της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η κυβερνητική γραμμή είχε πλέον χαραχθεί. Η άρνηση για κατεπείγουσα συζήτηση παρουσιαζόταν ως πολιτική επιλογή με επιπτώσεις στα ευρωπαϊκά συμφέροντα της χώρας.

Η Πινδάρου δεν άφησε την πρόκληση αναπάντητη.

Από τις Βρυξέλλες στην «κουμπαροκρατία»

Ο ΔΗΣΥ επέμεινε ότι η Κυβέρνηση επιχειρεί να φορτώσει στη Βουλή τις συνέπειες της δικής της καθυστέρησης. Η Αννίτα Δημητρίου

μίλησε για προχειρότητα στον χειρισμό και έθεσε το ερώτημα γιατί το αίτημα για τους επόμενους έξι μήνες κατατέθηκε τώρα με τη μορφή του κατεπείγοντος.

Ο Ονούφριος Κουλλάς εγκατέλειψε τα κοινοβουλευτικά γάντια.

«Αντί να ντρέπονται, κουνάνε και το δάκτυλο», ανέφερε, προσθέτοντας πως «βόλεμα και κουμπαροκρατία

“
Έξι μήνες που δείχνουν προς το 2028
Η ένταση γύρω από τη Ραουνά ξεπέρασε γρήγορα τα όρια ενός νομοσχεδίου. Προεδρικό και ΔΗΣΥ άνοιξαν ξανά τους λογαριασμούς τους για την Κεντροδεξιά, ενώ το όνομα της Υφυπουργού μπήκε στο κάδρο των πρόωρων προεδρικών σεναρίων. Δημόσια υποψηφιότητα δεν υπάρχει. Πολιτικές κινήσεις και καχυποψία, όμως, υπάρχουν ήδη
”

βαφτίζονται δημόσιο συμφέρον». Η απάντηση Λετυμπιώτη ήρθε με αναφορά σε «χαρακτηρισμούς και προσωπική απαξίωση», που, κατά τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο, δεν συνάδουν με την ιστορία και την ευθύνη του Δημοκρατικού Συναγερμού.

Κάπως έτσι, το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης χάθηκε πίσω από την κουμπαροκρατία.

Η ευρωπαϊκή «Τρόικα» παραχώρησε τη θέση της στους παλιούς λογαριασμούς Λόφου και Πινδάρου. Και η Μαριλένα Ραουνά, το πρόσωπο του οποίου τη θητεία αφορούσε η επίμαχη ρύθμιση, μετατράπηκε σε πεδίο σύγκρουσης δύο πολιτικών στρατοπέδων.

Το ΑΚΕΛ, από την πλευρά του, απέρριψε την προεδρική επίθεση και έθεσε θέμα πολιτικής και θεσμικής συνέπειας. Ο Γιώργος Λουκαΐδης υπέδειξε ότι η ίδια η νομοθεσία προέβλεπε τη λήξη της θητείας έναν μήνα μετά την ολοκλήρωση της Κυπριακής Προεδρίας και έθεσε ερωτήματα για την εξαμηνιαία διάρκεια που ζητείται τώρα, καθώς και για το κατά πόσον υπάρχει σχεδιασμός μονιμοποίησης του Υφυπουργείου.

Από τη μια, λοιπόν, η Κυβέρνηση μιλά για συνέχεια και ευρωπαϊκά συμφέροντα. Από την άλλη, η αντιπολίτευση ζητεί εξηγήσεις για την καθυστέρηση, τη διάρκεια της παράτασης και τον σχεδιασμό πίσω από αυτήν. Και ανάμεσά τους, η Ραουνά.

Οι έξι μήνες και η σκιά του 2028

Η ένταση δύσκολα εξηγείται μόνο από ένα νομοσχέδιο έξι μηνών. Η Μαριλένα Ραουνά αποτελεί ένα από τα πρόσωπα του στενού προεδρικού κύκλου. Η ανάληψη της Κυπριακής Προεδρίας της έδωσε αυξημένη δημόσια και πολιτική παρουσία, ενώ το όνομά της έχει ήδη αρχίσει να περνά από τα παρασκήνια στις συζητήσεις για την επόμενη ημέρα του πολιτικού σκηνικού. Δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών συνδέουν ευθέως τη σφοδρότητα της σύγκρουσης με τον πρόωρο προεκλογικό και το 2028, χωρίς να υπάρχει δημόσια εξαγγελία υποψηφιότητας από την ίδια. Αυτό ακριβώς κάνει τη συζήτηση πιο εκρηκτική.

Για την Πινδάρου, κάθε κίνηση του Νίκου Χριστοδουλίδη στον χώρο της Κεντροδεξιάς εξετάζεται πλέον με το βλέμμα στις επόμενες προεδρικές. Για το Προεδρικό, κάθε «όχι» του ΔΗΣΥ προστίθεται στον λογαριασμό μιας αντιπολιτευτικής στάσης που θεωρεί ότι υπαγορεύεται από την ανάγκη της νέας ηγεσίας να πάρει αποστάσεις από τον Πρόεδρο. Η Ραουνά βρέθηκε ακριβώς πάνω στη γραμμή πυρός.

Η Κυβέρνηση επιμένει ότι διακυβεύονται συγκεκριμένα ευρωπαϊκά συμφέροντα και ο Πρόεδρος διαμήνυσε πως η εκτελεστική εξουσία «θα βρει τον τρόπο». Ο ΔΗΣΥ ζητεί να εξηγηθεί γιατί μια γνωστή από το 2023 ημερομηνία μετατράπηκε τον Ιούλιο του 2026 σε επείγουσα ανάγκη. Το ΑΚΕΛ απαιτεί απαντήσεις για τους έξι μήνες και το μέλλον του Υφυπουργείου.

Πίσω απ’ όλα αυτά, οι μηχανές για το 2028 φαίνεται πως ζεσταίνονται νωρίτερα από το αναμενόμενο. Έξι μήνες ζήτησε η Κυβέρνηση για τη Μαριλένα Ραουνά. Ήταν αρκετοί για ν’ αρχίσει ένας πόλεμος δύο χρόνων πριν από τις κάλπες.

Κύριοι, αν ήταν «Συμφωνίες» δεν θα χρειαζόταν το Ψήφισμα 649/90!

Το Φόρεϊν Όφισ επιβεβαίωσε: Ο Σπ. Κυπριανού ΔΕΝ δέχθηκε τη ΔΔΟ
- Η μεγαλύτερη ΑΠΑΤΗ εις βάρος αυτού του λαού να σταματήσει

ΦΑΝΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
Ερευνήτρια/
δημοσιογράφος

Επειδή πρόσφατα ξανάρχισαν κάποιες αναφορές σε «συμφωνίες» ΦΑΝΤΑΣΜΑ, μεταξύ Μακαρίου/Ντενκτάς 1977 και Κυπριανού/Ντενκτάς 1979, πρέπει να επαναλαμβάνουμε τα αυτονόητα για να μη δίδεται ανακριβής εντύπωση και στους νεότερους.

<https://www.omegav.com.cy/cgibin/hweb?-A=223473&-V=vod> αναφορά στο τηλεοπτικό πρόγραμμα ΑΙΧΜΕΣ με τον Σωτήρη Παρούτη, 29.6.2026.

Ερευνήσαμε προ ετών και φανερώσαμε (από το 2015) τη μεγαλύτερη απάτη εις βάρος του λαού τόσο από ημετέρους όσο και από τους επιπρόσωπους ξένους: Δεν υπήρξαν ούτω καλούμενες «συμφωνίες κορυφής» είτε με κεφαλαία είτε με μικρά. Πρακτικά ήταν...

Τελικά, βρήκαμε μέσα από τα αποδεσμευμένα βρετανικά επίσημα έγγραφα και εκείνα των Ηνωμένων Εθνών ότι, στις 12 Φεβρουαρίου 1977, ο Μακάριος με τον Ντενκτάς το π είχαν συμφωνήσει/συνεννοηθεί ήταν ΜΟΝΟ 4 κατευθυντήριες γραμμές ως οδηγίες προς τους διαπραγματευτές για επανέναρξη των συνομιλιών. Ούτε συμφωνίες, ούτε υπογραφές δίχως καμία νομική ή διαρκή ισχύ... Με αποτέλεσμα να μετατοπίσουν το ζήτημα από θέμα εισβολής/κατοχής σε... δικονομικό!

Στις 14 Φεβρουαρίου 1977, δύο μέρες μετά τη συνάντηση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και του Ραούφ Ντενκτάς στη Λευκωσία, στην παρουσία του τότε Γ.Γ. του ΟΗΕ, Κουρτ Βάλντχαϊμ, ο Βρετανός τότε Υπάτος Αρμοστής ξεκαθάρισε ενημερώνοντας το Λονδίνο:

«...The agreed instructions to the negotiators had been worked out painstakingly and word by word - Waldheim clearly considered this the major achievement of the meeting. No document had been signed, but the minutes of the meeting, taken by the UN, included the points on the basis of which the negotiators would work. It had been agreed in principle that Cyprus would be federal, unitary, bicomunal, independent and non-aligned...».

(Μετάφραση: «Οι οδηγίες που συμφωνήθηκαν προς τους διαπραγματευτές ήταν σκληρή δουλειά λέξη προς λέξη - την οποία ο Βάλντχαϊμ θεωρεί κύριο επίτευγμα της συνάντησης... Κανένα έγγραφο δεν υπογράφηκε, όμως τα πρακτικά της συνάντησης, που κράτησαν τα Ηνωμένα Έθνη, περιλαμβάνουν τα σημεία στη βάση των οποίων θα δούλεψαν οι διαπραγματευτές. Ως αρχή συμφωνήθηκε η Κύπρος να είναι ομόσπονδη, ενωμένη, δικονομική, ανεξάρτητη και αδέσμευτη...»).

Πέραν του εντύπου του Γραφείου

Μακάριος/
Βάλντχαϊμ/
Ντενκτάς.

Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας (Μαρτίου 1977, που δημοσιεύσαμε στο άρθρο μας στις 31 Αυγούστου 2015), το οποίο αναφερόταν σε «κατευθυντήριες γραμμές», πέραν των τουρκοκυπριακών προτάσεων της 13ης Απριλίου 1978, στις οποίες σε δέκα ξεχωριστές περιπτώσεις η αναφορά είναι σε κατευθυντήριες γραμμές με μικρό «g» (guidelines), και ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ στην έκθεσή του, του 1978, αλλά και η αναφορά στη Βουλή των Λόρδων της 8ης Μαρτίου 1978 ήταν επίσης σε «κατευθυντήριες γραμμές»... Και όμως τις μεταμόρφωσαν σε... συμφωνίες ΦΑΝΤΑΣΜΑ!

Στη συνέχεια, με νεότερα βρετανικά έγγραφα, μάθαμε και γιατί εκδόθηκε και το διζωνικό Ψήφισμα 649/90 επί Γιώργου Βασιλείου. Έγγραφο στη «Σημερινή» στις 13/9/2020:

«Η βιασύνη για το 649/90 - «Νομιμότητα» στις κατευθυντήριες!»

«...Ο Gustav Feissel (6.3.1990) επίσης αποκάλυψε ότι η βιασύνη για το Ψήφισμα 649 ήταν για να δίδονταν νομιμότητα (legitimacy) στις κατευθυντήριες γραμμές και έτσι να δέσμευαν αμφότερες τις πλευρές στη διαδικασία λύσης...».

Οι Βρετανοί έπαιξαν το πλέον σημαντικό ρόλο στο Συμβούλιο Ασφαλείας, κατάφεραν με τον Γ. Βασιλείου να εκδώσουν το ψήφισμα όπως ήθελαν, με τον τότε Υπουργό Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας Douglas Hurd να προτείνει όπως κάνουν σίγουρα ότι η λέξη ΔΙΖΩΝΙΚΗ θα ενσωματωνόταν στο Ψήφισμα, ικανοποιώντας τους Τούρκους.

Έγραψε, μεταξύ άλλων, ο Hurd: «Στους Τούρκους μπορεί να μην αρέσει η προσέγγιση, όμως το draft resolution (προσχέδιο ψηφίσματος) όπως έχει, είναι προσεκτικά γραμμένο για να λαμβάνει υπόψη τις ευαισθησίες τους... Είμαστε γενικά ικανοποιημένοι από το προτεινόμενο λεκτικό του κειμένου που μας στείλατε. Το κύριο πρόβλημα που θα προκύψει είναι με τη

διζωνικότητα... Θέλουμε να την δούμε να περιλαμβάνεται: Θα βοηθήσει να καθουχάσουν οι Τουρκοκύπριοι. Όμως, η διζωνική δεν αναφέρεται στις Συμφωνίες Υψηλού Επιπέδου 1977 και 1979, και η αναφορά της (που σίγουρα θα χρειαστεί κάποιο δούλεμα στο λεκτικό) δεν πρέπει να σταθεί εμπόδιο...».

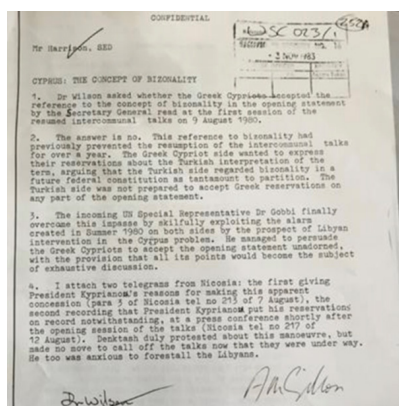

Οι Βρετανοί έπαιξαν το πλέον σημαντικό ρόλο στο Συμβούλιο Ασφαλείας, κατάφεραν με τον Γ. Βασιλείου να εκδώσουν το ψήφισμα όπως ήθελαν

Ο ειδικός αντιπρόσωπος του Γ.Γ. Gustav Feissel, αποκάλυψε ταυτόχρονα και ότι: «...Ο Γ.Γ. και ο Γ. Βασιλείου δέχθηκαν το 99% των τουρκικών απαιτήσεων, αν όχι το 100% των τουρκοκυπριακών απαιτήσεων».

<https://simerini.sigmalive.com/article/2019/8/11/g-basileiou-apartkhaint-e-dizonike-alla-te-dekhtike/>

Ο Μακάριος το 1977 το είχε ζητήσει από τον Ντενκτάς!

Το έγγραφο A.Gillon.

Το γιατί η λέξη διζωνική δεν αναφερόταν στις 4 κατευθυντήριες γραμμές εξηγήθηκε από έγγραφο του ΟΗΕ, που εξασφάλισαμε και δημοσιεύσαμε.

Ο Μακάριος το είχε ζητήσει από τον Ντενκτάς για να του δίδονταν καιρός να προετοιμάζε τον... λαό. Και ο Ντενκτάς δέχθηκε. Πίστευε (ο Μακάριος) ότι θα κατάφερνε τον λαό να δεχθεί...

Ο Κυπριανού δεν είχε δεχθεί τη ΔΔΟ

Το Φόρεϊν Όφισ γνώριζε ότι ο Πρόεδρος Σπ. Κυπριανού δεν είχε δεχθεί τη ΔΔΟ ούτε το 1979 ούτε μετέπειτα. Η Αντζελα Γκίλντον του Φόρεϊν Όφισ, ημέρες πριν από τη μονομερή ανακήρυξη του ψευδοκράτους από τον Ντενκτάς, επιβεβαίωσε κατηγορηματικά την 1.11.1983 με ένα ΟΧΙ, ότι ο Σπ. Κυπριανού ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΔΕΧΘΕΙ τη ΔΔΟ.

Αν ο μ. Σπύρος Κυπριανού είχε δεχθεί τη ΔΔΟ, δεν θα κυκλοφορούσε επί ημερών τον 1η αφίστα του ΔΗΚΟ που άφηνε κληρονομία...

(Βιβλίο Φ.Α. «Διζωνική vs Δημοκρατία 1955-2019» και άρθρο 18/10/2024 «Μακάριος, ψευδαισθήσεις, διζωνική και το σύνδρομο της ύβρεως... Μακάριος: «Εν ονόματι της Ενώσεως ήλθε η καταστροφή»).

<https://simerini.sigmalive.com/article/2024/10/18/makarios-en-onomati-tes-enoseos-elthe-e-katastrophe921fc3c6-2b86-4b0d-8009-8d04f3840af2/>

Έρευνα Νίκου Κουτσοῦ

Στις 19 Δεκεμβρίου 2021 δημοσιεύθηκε και στη «Σημερινή» η ιστορική σημασία ανάληψη του αγαπιού Νίκου Κουτσοῦ «Η ερμηνεία του κειμένου των κατευθυντηρίων γραμμών της 12ης Φεβρουαρίου (1977) - Η μεγαλύτερη ιστορική διαστρέβλωση στην πορεία του Κυπριακού».

[https://simerini.sigmalive.com/article/2021/12/19/e-ermeneia-tou-keimenou-ton-kateuthunterion-](https://simerini.sigmalive.com/article/2021/12/19/e-ermeneia-tou-keimenou-ton-kateuthunterion-grammon-tes-12es-phebrouariou/)

grammon-tes-12es-phebrouariou/ Ο Ν. Κουτσοῦ διεξήγαγε τη δική του έρευνα και την δημοσίευσε και, επειδή ήταν ο πρώτος άνθρωπος μετά από μένα που το έκανε, έγραψα και τον ευχαρίστησα.

Η μεγαλύτερη ΑΠΑΤΗ, αγαπνιέ Νίκο Κουτσοῦ

<https://simerini.sigmalive.com/article/2021/12/27/e-megalutere-apate-agapete-niko-koutsou/>

Προηγούμενα άρθρα:

Πού είναι οι συμφωνίες; 31.8.2015 <https://simerini.sigmalive.com/article/2015/8/31/pou-einai-oi-symphonies/>

Φάντασμα οι «Συμφωνίες Υψηλού Επιπέδου», 16.10.2015

<https://simerini.sigmalive.com/article/2015/10/16/phantasma-oi-symphonies-upsou-elpeidou/> «Αδμήριτος ανάγκη» η εξαπάτηση του λαού, 30 Οκτωβρίου 2015

<http://www.sigmalive.com/simerini/politics/279629/adiritos-anagki-eksapatisi-tou-laou>

Με καθυστέρηση 39 χρόνων η «αποκάλυψη» Γ. Μάτση, 17.11.2016

<https://simerini.sigmalive.com/article/2016/11/17/me-kathusterese-39-khronon-e-apokalypse-g-matse/> Μια ιστορία παραπλάνησης και ψευδαισθήσεων, 18.3.2016 και 19.3.2016

<https://simerini.sigmalive.com/article/2016/3/18/mia-istoria-paraplaneses-kai-pseudaistheseon7d9f1eb8-ea7c-405c-88f4-fe868dbb21ae/>

<https://simerini.sigmalive.com/article/2016/3/19/mia-istoria-paraplaneses-kai-pseudaistheseon/> ΔΔΟ: Η αδιεξάτη απάτη ξένων και δικών μας, 16.10.2023

<https://simerini.sigmalive.com/article/2023/10/16/ddo-e-adistakte-apate-xenon-kai-dikon-mas/>

Έξι Πρόεδροι με άλλοθι τη μεγαλύτερη ΑΠΑΤΗ για την απαρχαίνι ΔΔΟ, 10.11.2024 <https://www.onisilos.gr/?p=46023>

Μαύρη επέτειος της εισβολής

20 Ιουλίου 1974: Ο τουρκικός Αττίλας πλήττει την Κύπρο

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Μέρος Α'

Συμπληρώθηκαν 52 ολόκληρα χρόνια από την αποφράδα μέρα της εισβολής του τουρκικού Αττίλα στο μαρτυρικό ελληνικό νησί μας. Πενήντα δύο χρόνια πόνου, αγωνίας, καρτερίας με άγνωστο ακόμα το μέλλον. Οι ισχυροί της Γης αντιμετωπίζουν το δράμα του Κυπριακού Ελληνισμού με απάθεια. Τα πολιτικά και γεωστρατηγικά τους συμφέροντα δεν τους επιτρέπουν να το δουν στις πραγματικές του διαστάσεις. Αποφεύγουν να καταδικάσουν ανοιχτά το τουρκικό έγκλημα. Δεν τόλμησαν ακόμη να αναγνωρίσουν ότι, στην Κύπρο, εδώ και 52 χρόνια συνεχίζεται το τουρκικό τερατούργημα της εισβολής και κατοχής, από τον τουρκικό Αττίλα. Τα Ηνωμένα Έθνη περιορίζονται να εκδίδουν ψηφίσματα, δίκην ευχολογίων, για εξεύρεση ειρηνικής και μόνιμης λύσης στο Κυπριακό. Μας θυμίζουν τους σίχους του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, από το ποίημά του που διάβασε στα αποκαλυπτήρια του Ανδριάντα του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε'...

«Όταν πατέρα μου άκαρδοι, γονατισμένοι οι ξένοι,

το αίμα σου έγλυφαν κρυφά στα νύχια του φονιά σου...».

Επιβεβαιώνουν επίσης τον αείμνηστο Θεμιστοκλή Δέρβη, που είχε χαρακτηρίσει τον ΟΗΕ «Λέσχη Διεθνών Απατεώνων». Και αυτή ακόμα η Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας πλήρες μέλος είναι η Κυπριακή Δημοκρατία, όχι μόνο ανέχεται τη συνέχιση του τουρκικού εγκλήματος, αλλά ερωτοτροπεί απροκάλυπτα με τη δολοφόνο Τουρκία και δεν διστάζει να κάνει τα θελήματά της.

Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο και η κατοχή που συνεχίζεται αποτελεί για τον Ελληνισμό του νησιού μας εθνική τραγωδία και για σύμπαντα τον Ελληνισμό το φοβερότερο πλήγμα που δέχθηκε στη σύγχρονη ιστορία του. Ήταν μια δεύτερη Μικρασιατική Καταστροφή. Οι πληγές που άνοιξε ο τουρκικός Αττίλας στο σώμα της Κύπρου δεν έχουν ακόμα επουλωθεί. Το 38% του εδάφους της εξακολουθεί να κρατείται με τη βία των τουρκικών όπλων και η Άγκυρα, με την ανοχή των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημιουργεί κάθε τόσο νέα τετελεσμένα, καθιστώντας τα κατεχόμενα κυπριακά εδάφη τουρκική επαρχία. Η Κύπρος πληρώνει τα λάθη των δικών της ηγεσιών και των ηγεσιών της Ελλάδας. Ουδέποτε χάραξαν ενιαία γραμμή στο εθνικό θέμα, ουδέποτε υπολόγισαν με τη δέουσα σοβαρότητα τον τουρκικό παράγοντα. Αντίθετα, Αθήνα και Λευκωσία μια συμφωνούσαν και μια διαφωνούσαν για τη λύση του Κυπριακού. Από το 1964 μέχρι το 1967, με την παρουσία της Ελληνικής Μεραρχίας η Ένωση

είχε σχεδόν συντελεστεί, αλλά Λευκωσία και Αθήνα με τα επεισόδια της Κοφίνου την ματαίωσαν. Οδήγησαν στην ανάκληση της Μεραρχίας και η Κύπρος απογυμνώθηκε αμυνικά. Μπροστά στα νέα δεδομένα, αντί Αθήνα και Λευκωσία να συνεργαστούν και να συμπλεύσουν, έκαναν το αντίθετο. Διαφωνούσαν ριζικά στον χειρισμό του Κυπριακού. Και τον Ιούλιο του 1974 εκδήλωσαν πλήρη διαφωνία, που οδήγησε τη Χούντα στο άφρον πραξικόπημα και την ανατροπή του Μακάριου. Η αναπάντεχη αυτή εξέλιξη έδωσε αφορμή στον τουρκικό Αττίλα να εισβάλει στο ανοχύρωτο νησί μας, που σπαρσόταν από τον εμφύλιο πόλεμο μεταξύ Μακαριακών και Γριβικών - ανεξαρτησιακών και ενωτικών.

Η Χούντα γνώριζε...

Ενδείξεις για τις προθέσεις της Τουρκίας να εισβάλει στο νησί υπήρξαν αρκετές κατά τα τελευταία χρόνια. Ιδιαίτερα πριν από το πραξικόπημα πληθύνονταν συνεχώς και είχαν κορυφωθεί την άνοιξη του 1974. Ο αόρατος δικτάτορας Δημήτρης Ιωαννίδης, που ήταν γνωστός φανατικός αντιμακαριακός, καθώς και η λοιπή ηγεσία της Χούντας, γνώριζαν τις τουρκικές πολεμικές προπαρασκευές, όταν έπαιρναν την απόφαση για την ανατροπή του Μακαρίου με πραξικόπημα. Γνώριζαν τη συγκέντρωση τουρκικών στρατευμάτων στη νότια Μικρά Ασία, αλλά δεν πήραν κανένα αποτρεπτικό μέτρο για την άμυνα της Κύπρου, προτού προχωρήσουν στο άφρον πραξικόπημα. Καταπελτικές για τη Χούντα είναι οι μαρτυρίες του ε.α. συνταγματάρχη Σημαιοφορίδη, υπολοχαγού τότε, υπεύθυνου του κλιμακίου της ΚΥΠ στην Κερύνεια. Όπως κατέθεσε στην Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων για τον Φάκελο της Κύπρου, επανειλημμένα είχε κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου στην ηγεσία της Χούντας με συγκεκριμένες

πληροφορίες για τη δραστηριότητα της 39ης Μεραρχίας του τουρκικού στρατού, που ήταν αποδεδειγμένη από το ΝΑΤΟ. Επανειλημμένα, στην κατάθεσή του ο Σημαιοφορίδης αποκαλύπτει ότι η 39η Τουρκική Μεραρχία, που ήταν επιφορτισμένη με την εισβολή στην Κύπρο, παρακολουθείτο από τις Ελληνικές Μυστικές Υπηρεσίες τα τελευταία 5 χρόνια, αλλά αποτρεπτικά μέτρα δεν έπαιρναν. Περιορίζονταν να παρακολουθούν απάθως τις τουρκικές πολεμικές προετοιμασίες.

Γνώριζαν οι ηγέτες της Χούντας ότι η 39η Τουρκική Μεραρχία, που είχε σύνθεση τριών συνταγμάτων, από

Χαρακτηριστικό της κατάστασης είναι το γεγονός ότι, σε καμιά κατάθεση αξιωματικών για τον Φάκελο της Κύπρου, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο, δεν αναφέρεται ότι το ΓΕΕΦ διέταξε πυρά κατά των εισβολέων, όταν αυτοί, εν είδει περιπάτου, αποβιβάζονταν στα ιερά χώματα της ιδιαίτερης πατρίδας μας

τον Απρίλη μέχρι τον Ιούνιο του 1974 διεξήγε ασκήσεις σε μέγα τμήμα της νοτιοανατολικής Μικράς Ασίας, που κάλυπταν την περιοχή από τη Μερούνα μέχρι την Ανπόχεια. Στην άσκηση συμμετείχαν και αεροπλάνα με πιλότους ανώτερους αξιωματικούς, ενώ συνήθως οι πιόσεις αυτές γίνονταν από μικρούς αξιωματικούς για εκπαίδευση. Όταν έληξε η άσκηση στις 15 Ιουνίου, ανακλήθηκαν οι άδειες όλων των απλών στρατιωτών και των αξιωματικών μέ-

χρι τον βαθμό του στρατηγού. Όλες οι πληροφορίες διαβιβάζονταν και στον Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατηγό Γρηγόρη Μπονάνο, που είχε διατελέσει Επιτελάρχης της Εθνικής Φρουράς, όταν η Ελληνική Μεραρχία βρισκόταν στην Κύπρο.

Ο Αρχηγός του Ναυτικού, αντιναύαρχος Πέτρος Αραπάκης, που είχε υπηρετήσει κι αυτός στην Κύπρο τον καιρό της Ελληνικής Μεραρχίας, ως Διοικητής Ναυτικού, στην κατάθεσή του, στην ίδια Επιτροπή, δήλωσε ότι στις 17 Ιουλίου 1974, δηλαδή τρεις μέρες πριν από την εισβολή, σε δεξίωση που παρέθεσε ο πρόεδρος της Δυτικής Γερμανίας στη Λευκωσία στην πρεσβεία του, αναφερόμενος στην κατάσταση που επικρατούσε στην Κύπρο μετά το πραξικόπημα, του είπε ότι «δεν είμαι βέβαιος αν τα πράγματα θα είναι καλά και αύριο». Την πληροφορία αυτή, όπως κατέθεσε, την διαβίβασε αμέσως στον Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατηγό Γρηγόριο Μπονάνο. Άλλες ψεύτικες, όπως αποδείχθηκε αργότερα, πληροφορίες από τον Αρχηγό της ΚΥΠ, Στρατηγό Λάμπρο Σταθόπουλο, που είχε υπηρετήσει και αυτός στο νησί μας τον καιρό της Μεραρχίας, ως διευθυντής του 2ου Επιτελικού Γραφείου, διαβιβάστηκαν επίσης στον Μπονάνο. Τον ισχυρισμό αυτό του Σταθόπουλου διαψεύδει ο Αραπάκης, καταθέτοντας ότι ο Αρχηγός της ΚΥΠ δεν διαβίβασε τέτοιες πληροφορίες στο Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων. Οι ψεύτικες αυτές πληροφορίες στόχευαν στον εκφοβισμό του Ελληνικού Στρατού και στη μείωση του ηθικού του, καθώς και στην πρόκληση σύγχυσης στη στρατιωτική και πολιτική ηγεσία, η οποία δεν πήρε κανένα μέτρο για την ενίσχυση της Εθνικής Φρουράς, με άντρες και άλλα πολεμικά μέσα.

Απόπλους του Αττίλα και εισβολή

Η διαταγή για τον απόπλου της

39ης Τουρκικής Μεραρχίας δόθηκε στις 4.30 π.μ. της 19ης Ιουλίου 1974 από τον σωματάρχη του Τουρκικού Στρατού, αντιστράτηγο Ερσίν, που είχε έδρα τα Άδανα. Μια ώρα ακριβώς αργότερα, 5.30 π.μ., ο ραδιοσταθμός του Λονδίνου και η βρετανική τηλεόραση μετέδιδαν τον απόπλου του τουρκικού αποβατικού στόλου από το λιμάνι της Μερούνας. Στις 4.30 π.μ. της 20ης Ιουλίου κάνει την εμφάνισή της η τουρκική αρμάδα στ' ανοιχτά της Κερύνειας. Την ώρα αυτή διακρίνονται να πλησιάζουν τα πρώτα αποβατικά σκάφη στην ακτή Πέντε Μίλι. Και η τρομαλέα ηγεσία της Εθνικής Φρουράς παρέπαιε, εντελώς αμήχανη και αδύναμη ν' αντιδράσει μέχρι τις 5.00 π.μ., εντελώς ανίκανη να διαχειριστεί την κατάσταση που δημιουργείτο από την απρόκλητη τουρκική ενέργεια σε βάρος της Κύπρου. Περίμενε εντολές από τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελλάδας, πώς να ενεργήσει, ενώ οι Τούρκοι έπλητταν με επίγειες και αεροπορικές δυνάμεις τα παράλια της Κύπρου, την Κερύνεια, την Εθνική Φρουρά. Ειδικά οι χώροι της Κερύνειας και της Λευκωσίας δεν ήταν προβλεπόμενοι από το Σχέδιο Άμυνας με τον κωδικό «Κ». Οι περισσότερες από τις μονάδες των δυο αυτών χώρων είχαν εμπλακεί στο πραξικόπημα και ήταν διασπαρμένες ακόμη σε διάφορα μέρη της νήσου, μέχρι και τη μακρινή Πάφο. Τραγική ήταν η κατάσταση, όπως την κατέθεσαν στον Φάκελο της Κύπρου Κύπριοι και Ελλαδίτες αξιωματικοί, που συμμετείχαν στις επιχειρήσεις κατά του Αττίλα τόσο στην πρώτη, όσο και στη δεύτερη φάση της εισβολής. Χαρακτηριστικό της κατάστασης είναι το γεγονός ότι, σε καμιά κατάθεση αξιωματικών για τον Φάκελο της Κύπρου, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο, δεν αναφέρεται ότι το ΓΕΕΦ διέταξε πυρά κατά των εισβολέων, όταν αυτοί, εν είδει περιπάτου, αποβιβάζονταν στα ιερά χώματα της ιδιαίτερης πατρίδας μας. Αντίθετα, από πολλές καταθέσεις και μαρτυρίες αξιωματικών και ανδρών που πολέμησαν, προκύπτει ότι: Το ΓΕΕΦ συνιστούσε αυτοσυγκράτηση, παραμένοντας ανενεργό. Καθυστερημένα, σύμφωνα με τις τηλεφωνικές οδηγίες που έπαιρνε από το Αρχηγείο Ενόπλων Δυνάμεων μέχρι τις 8.40 π.μ., δηλαδή τρεις ώρες και 20 λεπτά μετά την έναρξη της εισβολής, έδωσε να ενεργήσει εκδίδοντας διαταγές. Και το χειρότερο ήταν ότι οι διαταγές του ΓΕΕΦ για την εκτέλεση του Σχεδίου Άμυνας δεν άρχισαν να υλοποιούνται αμέσως. Στις ελάχιστες περιπτώσεις έγινε αυτό με πρωτοβουλία των διοικητών των μονάδων.

Μονάδες Καταδρομών και Πεζικού που έπρεπε να βρίσκονταν στον Πενταδάκτυλο και νότια της Κερύνειας βρέθηκαν στη Λευκωσία, εκτός από έναν λόχο που βρέθηκε στη θέση του. Πέρα από τις προβλεπόμενες 2 Μοίρες Πυροβολικού, βρέθηκαν στην περιοχή Λευκωσίας και δύο Πυροβολαρχίες Ορειβατικού Πυροβολικού. Εκτός της περιοχής βρέθηκαν μόνο δύο Πυροβολαρχίες, που είχαν ήδη κινηθεί προς την Κερύνεια.

** Την επόμενη Κυριακή: Το Σχέδιο Άμυνας της Κύπρου*

Η ΑΚΡΙΒΗ ΕΞΙΣΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Ποιος θα κρατήσει τα παιδιά τον Αύγουστο;

Περίπου 9.200 παιδιά καλύπτονται από τα δημόσια θερινά σχολεία, όμως μετά τις 24 Ιουλίου το κόστος και η ευθύνη της φύλαξης επιστρέφουν στις οικογένειες

ΘΕΚΛΑ ΚΑΚΚΟΥΡΑ

Με το τελευταίο σχολικό κουδούνι, για χιλιάδες εργαζόμενους γονείς αρχίζει ένας διαφορετικός αγώνας. Οι καλοκαιρινές διακοπές των παιδιών διαρκούν σχεδόν τρεις μήνες, όμως οι επαγγελματικές υποχρεώσεις συνεχίζονται κανονικά. Τα δημόσια θερινά σχολεία καλύπτουν σημαντικό μέρος των αναγκών, αλλά μόνο μέχρι τις 24 Ιουλίου, αφήνοντας ένα μεγάλο χρονικό κενό μέχρι την επιστροφή στα θρανία. Για όσους δεν μπορούν να βασιστούν σε συγγενείς ή παππούδες, η λύση βρίσκεται στα ιδιωτικά summer schools, στις κατασκηνώσεις ή σε άλλες μορφές φύλαξης, με το κόστος να επιβαρύνει αισθητά τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Κυπριακή Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ 2026

Μια αυτόνομη Ένωση.
Ανοικτή στον κόσμο.

Με **συμφωνίες** και **αποφάσεις** που ξεκλείδωσαν μετά από χρόνια ολοκληρώθηκε η Κυπριακή Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ 2026.

Ενισχύουν:

- ✦ τα **δικαιώματα επιβατών** αεροπορικών μεταφορών
- ✦ το νομικό πλαίσιο **προστασίας** των **παιδιών** σε θέματα σεξουαλικής κακοποίησης
- ✦ τα **δικαιώματα** των **εργαζομένων**
- ✦ τον συντονισμό των συστημάτων **κοινωνικής ασφάλισης**
- ✦ την πρόσβαση σε κρίσιμα **φάρμακα** για όλους

Η Κυπριακή Προεδρία,

- ✦ Παρέδωσε **ολοκληρωμένο διαπραγματευτικό πλαίσιο** για τον νέο προϋπολογισμό
- ✦ Πέτυχε κρίσιμη συμφωνία για τα βασικά **χρηματοδοτικά** του **εργαλεία**
- ✦ Ολοκλήρωσε **ιστορικά βήματα** για τη Διεύρυνση
- ✦ Πέτυχε σημαντικές συμφωνίες για,
 - την **αμυντική ετοιμότητα**
 - την απλοποίηση κανόνων για **μείωση της γραφειοκρατίας**
 - κανονισμό **επιστροφής υπηκόων** τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στην ΕΕ

CY2026.EU

“

9.200 παιδιά, αλλά όχι μέχρι τον Σεπτέμβριο
Το πρόγραμμα των Δημόσιων Θερινών Σχολείων επεκτάθηκε φέτος σε 64 σχολικές μονάδες και επτά ειδικά θερινά σχολεία, καλύπτοντας περίπου 9.200 παιδιά. Η λειτουργία του, όμως, ολοκληρώνεται στις 24 Ιουλίου, αφήνοντας ακάλυπτο το μεγαλύτερο μέρος του Αυγούστου

Το κενό αρχίζει μετά τις 24 Ιουλίου

Για χιλιάδες οικογένειες στην Κύπρο, το τέλος της σχολικής χρονιάς δεν σηματοδοτεί μόνο την έναρξη των καλοκαιρινών διακοπών. Σηματοδοτεί και την αρχή μιας δύσκολης εξίσωσης, καθώς οι γονείς καλούνται να συνδυάσουν εργασία, φύλαξη των παιδιών και έναν οικογενειακό προϋπολογισμό που δοκιμάζεται.

Οι άδειες είναι περιορισμένες, οι επαγγελματικές υποχρεώσεις δεν σταματούν και κάθε καλοκαίρι επανέρχεται το ίδιο ερώτημα: ποιος θα κρατήσει τα παιδιά;

Το κράτος επιχειρεί να δώσει απάντηση μέσω του θεσμού των Δημόσιων Θερινών Σχολείων, ο οποίος τα τελευταία χρόνια ενισχύεται σημαντικά.

Για τη σχολική χρονιά 2025-2026, το Υπουργείο Παιδείας αύξησε τα Δημόσια Θερινά Σχολεία από 58 σε 64 σε όλες τις επαρχίες, ενώ λειτουργούν και επτά ειδικά θερινά σχολεία. Συνολικά, περίπου 9.200 παιδιά επωφελούνται

από το πρόγραμμα, το οποίο παρέχεται δωρεάν, με τους γονείς να καταβάλουν μόνο το κόστος της σίτισης για την απογευματινή ζώνη.

Παρά τη διεύρυνση του θεσμού, οι οργανωμένοι γονείς επισημαίνουν ότι το βασικό πρόβλημα παραμένει.

Τα Δημόσια Θερινά Σχολεία ολοκληρώνουν τη λειτουργία τους στις 24 Ιουλίου, ενώ η νέα σχολική χρονιά αρχίζει στα μέσα Σεπτεμβρίου. Έτσι δημιουργείται ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο χιλιάδες εργαζόμενοι γονείς καλούνται να αναζητήσουν μόνοι τους εναλλακτικές λύσεις φροντίδας για τα παιδιά τους.

Ο λογαριασμός ανεβαίνει για κάθε παιδί

Το κενό που δημιουργείται από τα τέλη Ιουλίου μέχρι την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς δεν μεταφράζεται μόνο σε αναζήτηση φύλαξης. Μεταφράζεται και σε πρόσθετο κόστος για χιλιάδες οικογένειες, οι οποίες καλούνται να βρουν λύσεις την ώρα που οι

επαγγελματικές τους υποχρεώσεις συνεχίζονται κανονικά.

Για τους περισσότερους εργαζόμενους, η ετήσια άδεια δεν επαρκεί για να καλύψει ολόκληρη την περίοδο μέχρι τον Σεπτέμβριο. Έτσι, πολλοί στρέφονται στα ιδιωτικά summer schools, στις παιδικές κατασκηνώσεις, στη βοήθεια παππούδων και συγγενών ή επιλέγουν να μοιράσουν τις άδειές τους, ώστε να βρίσκεται πάντοτε κάποιος στο σπίτι με τα παιδιά.

Όσοι όμως δεν διαθέτουν αυτήν τη δυνατότητα, καλούνται να επωμιστούν ένα σημαντικό οικονομικό βάρος.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Παγκύπριας Συνομοσπονδίας Ομοσπονδιών Συνδέσμων Γονέων Δημοτικής Εκπαίδευσης, Γιάννο Ιωάννου, το κόστος συμμετοχής σε ιδιωτικά summer schools κυμαίνεται ενδεικτικά μεταξύ 200 και 300 ευρώ τον μήνα για κάθε παιδί, ενώ στα Δημόσια Θερινά Σχολεία οι γονείς καταβάλλουν περίπου 80 ευρώ μόνο για τη σίτιση στην απογευματινή ζωή.

Για μια οικογένεια με δύο παιδιά, το συνολικό ποσό μπορεί εύκολα να ανέλθει σε αρκετές εκατοντάδες ευρώ μέσα σε λίγες εβδομάδες, χωρίς να συνυπολογίζονται οι μεταφορές, τα γεύματα ή άλλες δραστηριότητες.

Οι ανάγκες άλλαξαν, το σύστημα όχι

Οι οργανωμένοι γονείς εκτιμούν ότι το σημερινό μοντέλο δεν ανταποκρίνεται πλέον στις πραγματικές ανάγκες των οικογενειών.

Όπως επισημαίνουν, σχεδιάστηκε σε μια περίοδο κατά την οποία ήταν συνθηότερο ένας από τους δύο γονείς να παραμένει στο σπίτι. Σήμερα, όμως, στη συντριπτική πλειονότητα των νοικοκυριών εργάζονται και οι δύο γονείς, γεγονός που καθιστά ακόμη δυσκολότερη τη διαχείριση των καλοκαιρινών διακοπών.

«Οι γονείς συνεχίζουν να εργάζονται και τον Αύγουστο. Τα παιδιά πρέπει να απασχολούνται δημιουργικά, να αθλούνται και να αξιοποιούν δημιουργικά τον χρόνο τους, όπως συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες», αναφέρει ο πρόεδρος της Παγκύπριας Συνομοσπονδίας Ομοσπονδιών Συνδέσμων Γονέων Δημοτικής Εκπαίδευσης, Γιάννος Ιωάννου.

Όπως εξηγεί, το ζητούμενο δεν είναι η απλή φύλαξη των παιδιών, αλλά η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου προγράμματος που θα συνδυάζει αθλητισμό, πολιτιστικές δραστηριότητες, δημιουργικά εργαστήρια και εκπαιδευτικές δράσεις καθ' όλη τη διάρκεια των θερινών διακοπών.

Η πρόταση: Summer schools και τον Αύγουστο

Το θέμα έχει ήδη τεθεί ενώπιον της Υπουργού Παιδείας, με τους οργανωμένους γονείς να εισηγούνται τη λειτουργία τουλάχιστον ενός οργανωμένου summer school σε κάθε επαρχία και κατά τη διάρκεια του Αυγούστου.

Σύμφωνα με τον κ. Ιωάννου, το Υπουργείο Παιδείας παρέπεμψε το ζήτημα στο Υφυπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας, κρίνοντας ότι η συγκεκριμένη δράση υπερβαίνει τις αρμοδιότητές του.

Η Συνομοσπονδία αναμένει πλέον συνάντηση με το Υφυπουργείο, εκφράζοντας την ελπίδα ότι θα διαμορφωθεί ένα σχέδιο που θα επιτρέπει τη λειτουργία οργανωμένων summer schools μέχρι και το τέλος Αυγούστου.

«Είναι ένα θέμα που απασχολεί έντονα τους γονείς. Πρέπει να εκσυγχρονιστούμε και να προσαρμόσουμε τις υπηρεσίες στις πραγματικές ανάγκες

των οικογενειών», σημειώνει.

Οι διαμαρτυρίες και οι επόμενες κινήσεις

Όπως αναφέρει ο κ. Ιωάννου, η Συνομοσπονδία δέχεται έντονες διαμαρτυρίες από γονείς που αδυνατούν

ν' αντεπεξέλθουν τόσο στο αυξημένο κόστος όσο και στις πρακτικές δυσκολίες που δημιουργούνται μετά το τέλος Ιουλίου.

Για τον λόγο αυτό προχώρησε σε διαβουλεύσεις με τα αρμόδια υπουργεία και υφυπουργεία, με στόχο την

εξεύρεση λύσεων που θα μπορούσαν να καλύψουν το χρονικό κενό μέχρι την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Την ίδια ώρα, επιχειρεί να στηρίξει έμπρακτα τις οικογένειες μέσω κατασκηνωτικών προγραμμάτων με δημιουργικές δραστηριότητες, προσφέροντας

στα παιδιά οργανωμένη απασχόληση κατά τον Αύγουστο και διευκολύνοντας τους εργαζόμενους γονείς.

Το κενό που παραμένει

Η ενίσχυση των δημόσιων θερινών σχολείων αποτελεί αναμφίβολα μια σημαντική παρέμβαση, καθώς περισσότερα παιδιά έχουν πλέον πρόσβαση σε οργανωμένο πρόγραμμα κατά τις πρώτες εβδομάδες των καλοκαιρινών διακοπών.

Το βασικό κενό, ωστόσο, παραμένει. Από τις 24 Ιουλίου μέχρι την επιστροφή των μαθητών στα θρανία, χιλιάδες οικογένειες καλούνται να καλύψουν μόνες τους ένα διάστημα που δεν συμβαδίζει ούτε με τις άδειες των εργαζομένων ούτε με τις ανάγκες της σύγχρονης οικογένειας.

Όσο ο Αύγουστος παραμένει εκτός οργανωμένου σχεδιασμού, ο λογαριασμός του καλοκαιριού θα συνεχίσει να μεταφέρεται στους ίδιους τους γονείς.

Έξι εβδομάδες που μένουν ακάλυπτες

Η επέκταση του θεσμού των Δημόσιων Θερινών Σχολείων τα τελευταία χρόνια έχει δώσει ουσιαστική ανόρα σε χιλιάδες οικογένειες, καθώς περισσότερα παιδιά συμμετέχουν σε οργανωμένα προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης κατά τις πρώτες εβδομάδες του καλοκαιριού. Παρά τα θετικά βήματα, το βασικό ζήτημα εξακο-

λουθεί να αφορά τη χρονική διάρκεια του προγράμματος. Η λειτουργία των θερινών σχολείων ολοκληρώνεται στις 24 Ιουλίου, ενώ η νέα σχολική χρονιά αρχίζει στα μέσα Σεπτεμβρίου. Για το διάστημα που μεσολαβεί, πολλές οικογένειες αναγκάζονται να στραφούν σε ιδιωτικές λύσεις ή να βασιστούν στη βοήθεια συγγενών, εφόσον αυτή

υπάρχει. Οι οργανωμένοι γονείς θεωρούν ότι η κάλυψη και του Αυγούστου θα μπορούσε να περιορίσει σημαντικά τόσο την οικονομική επιβάρυνση όσο και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι γονείς κάθε καλοκαίρι, προσαρμόζοντας το σύστημα στις πραγματικές ανάγκες της σύγχρονης οικογένειας.

“
Τι ζητούν οι οργανωμένοι γονείς
• Λειτουργία οργανωμένων summer schools και κατά τον Αύγουστο
• Τουλάχιστον μία δομή σε κάθε επαρχία
• Δημιουργική απασχόληση με αθλητικές, πολιτιστικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες και όχι μόνο φύλαξη

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΠΩΛΗΣΗ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΩΝ (14) ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ

Η Petrolina (Holdings) Public Limited (PHL) και η eWise Cyprus Ltd (Esso) ανακοινώνουν την έναρξη επίσημης, ανταγωνιστικής Πρόσκλησης Υποβολής Προσφορών για την προτεινόμενη πώληση χαρτοφυλακίου δεκατεσσάρων (14) πρατηρίων πετρελαιοειδών που βρίσκονται στην Κυπριακή Δημοκρατία, τα οποία προσφέρονται προς πώληση σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού ημερομηνίας 16.12.2025 για την έγκριση της απόκτησης της ExxonMobil Cyprus Limited από την PHL.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με τον διορισμένο Εμπιστευματοδόχο (στοιχεία επικοινωνίας κατωτέρω) για να λάβουν περαιτέρω πληροφορίες αναφορικά με τη διαδικασία, τα χρονοδιαγράμματα και τα κριτήρια επιλεξιμότητας. Οι αρχικές εκδηλώσεις ενδιαφέροντος πρέπει να υποβληθούν μέχρι τις 31 Ιουλίου 2026. Μετά την επιβεβαίωση της επιλεξιμότητας, οι φορείς που θα έχουν επιλεγεί θα δύνανται να προχωρήσουν στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας υποβολής προσφορών.

Εμπιστευματοδόχος: Κος Άγγελος Γρηγοριάδης
Τηλέφωνο: +357-99-687000 | +357-99-566558
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: amgregoriades@gmail.com | gioannides@gemm-group.com
Αριθμός Αναφοράς Διαγωνισμού: ITT-PETRO-CY-2026-001

University of Nicosia

PART-TIME FACULTY POSITION IN ENGINEERING

Part time Faculty Position in Engineering

The Department of Engineering of the University of Nicosia invites applications for one part time faculty positions in Engineering Health and Safety, with a specialty in one or more of the following fields: Mechanical Engineering, Civil Engineering, Environmental Engineering, or Oil and Gas Engineering. The position is for the Fall 2026 semester and may be renewed upon satisfactory performance.

Qualifications

Candidates should have a postgraduate degree in Engineering and, preferably, experience in Health and Safety positions in the industry. The candidate must demonstrate a strong commitment to teaching. Since the language of instruction is English, the candidate must be fluent in English. The candidate should also provide evidence of autonomy in developing and organizing the material to support students' learning.

Job description

Responsibilities include teaching undergraduate courses with or without laboratory sessions. Some administrative work might be required.

Benefits

Salary depends on qualifications and experience.

Application procedure

Applicants should submit the following items (in electronic form) through the online recruitment system: <https://careers.unic.ac.cy/jobs>

- Cover letter.
- Full Curriculum Vitae (CV), including a list of publications.
- Copies of their academic degrees.

Deadline 23/07/2026

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Υπάρχουν αθλητές που ξεχωρίζουν για τις διακρίσεις τους και υπάρχουν άνθρωποι που, μέσα από την πορεία τους, καταφέρνουν να εμπνεύσουν πολύ πέρα από τα όρια του αθλητισμού. Η Σαββίνα Κουλλέ ανήκει αναμφίβολα στη δεύτερη κατηγορία. Με όπλα την επιμονή, την πειθαρχία και την αγάπη της για τη φύση, έχει καταφέρει να αφήσει το δικό της αποτύπωμα στην ορεινή ποδηλασία, εκπροσωπώντας την Κύπρο σε μian από τις δυσκολότερες και πιο απαιτητικές διοργανώσεις του κόσμου.

Η αθλήτρια της ορεινής ποδηλασίας (MTB), content creator και επαγγελματίας του marketing έγινε η πρώτη γυναίκα από την Κύπρο και την Ελλάδα που συμμετείχε στο θρυλικό Mountain of Hell, έναν αγώνα που θεωρείται σημείο αναφοράς για το παγκόσμιο mountain bike. Η πορεία της, ωστόσο, δεν χαρακτηρίζεται μόνο από τις επιτυχίες και τις πρωτιές, αλλά κυρίως από την ικανότητά της να μετατρέπει τις δυσκολίες σε κίνητρο για να συνεχίσει.

Την περασμένη χρονιά βρέθηκε αντιμετώπι με μία εξαιρετικά σοβαρή πτώση σε ένα από τα πιο επικίνδυνα σημεία της διαδρομής, χωρίς όμως να εγκαταλείψει την προσπάθεια. Αντίθετα, σηκώθηκε, συνέχισε και ολοκλήρωσε τον αγώνα, στέλνοντας ένα ισχυρό μήνυμα ψυχικής δύναμης. Φέτος, μια νέα αναποδιά, αυτήν τη φορά μια σοβαρή μηχανική βλάβη στο ποδήλατό της λίγες ώρες πριν από τους προκριματικούς, την ανάγκασε να ξεκινήσει από την τελευταία θέση στον τελικό. Παρ' όλα αυτά, κατάφερε να ανατρέψει τα δεδομένα και να κατακτήσει ξανά την πρώτη θέση στην κατηγορία της, αποδεικνύοντας πως η επιμονή πολλές φορές ξεπερνά κάθε εμπόδιο.

Παράλληλα, μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και την πρωτοβουλία Eat Her Dust εργάζεται συστηματικά για να φέρει περισσότερους ανθρώπους -και ιδιαίτερα γυναίκες- κοντά στην ορεινή ποδηλασία και τη φύση. Μέσα από μονοήμερα και διήμερα MTB weekends ενθαρρύνει ανθρώπους κάθε ηλικίας να ξεπεράσουν τους φόβους τους, να γνωρίσουν τα κυπριακά μονοπάτια και να υιοθετήσουν έναν πιο δραστήριο τρόπο ζωής.

Στη συνέντευξη που παραχωρεί στη «Σημερινή», η Σαββίνα Κουλλέ μιλά για τις πιο δύσκολες στιγμές της αθλητικής της διαδρομής, τις εμπειρίες που την διαμόρφωσαν, την αποστολή που έχει αναλάβει να εμπνεύσει περισσότερους ανθρώπους να αγαπήσουν τη φύση και τον αθλητισμό, αλλά και τους επόμενους μεγάλους στόχους που θέτει σε διεθνές επίπεδο. Παράλληλα, καταθέτει τις απόψεις της για το μέλλον της ορεινής ποδηλασίας στην Κύπρο και στέλνει το δικό της μήνυμα στους νέους που διστάζουν να κυνηγήσουν τα όνειρά τους.

Για όσους σε γνωρίζουν για πρώτη φορά, ποια είναι η Σαββίνα Κουλλέ; Πώς θα περιέγραφες τον εαυτό σου, τόσο ως αθλήτρια όσο και ως άνθρωπο;

Είμαι ένας άνθρωπος που αγαπά τις προκλήσεις και δεν εγκαταλείπει εύκολα όταν τα πράγματα δυσκολεύουν. Είμαι αθλήτρια ορεινής ποδηλασίας (MTB), content creator και ασχολούμαι επαγγελματικά με το marketing. Πέρσι και φέτος έγινα η πρώτη αθλήτρια από Κύπρο και Ελλάδα που συμμετείχε σε

ΣΑΒΒΙΝΑ ΚΟΥΛΛΕ

Η ΑΘΛΗΤΡΙΑ ΠΟΥ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΟΤΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΜΕ ΜΙΑ ΠΤΩΣΗ

Η ΣΑΒΒΙΝΑ ΚΟΥΛΛΕ ΜΙΛΑ ΣΤΗ «ΣΗΜΕΡΙΝΗ» ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΑΝ, ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΟΥ ΞΕΠΕΡΑΣΕ, ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΖΩΗΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΔΩΣΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ

“**«Οι μεγαλύτερες μάχες δεν δίνονται απέναντι στους άλλους. Δίνονται απέναντι στη φωνή μέσα μας που μας λέει να τα παρατήσουμε»**

έναν από τους πιο ακραίους αγώνες MTB στον κόσμο, το Mountain of Hell. Μέσα από τα social media προσπάθω να μεταφέρω ένα μήνυμα που ξεπερνά τον αθλητισμό: όλοι πέφτουμε στη ζωή. Αυτό που μας καθορίζει δεν είναι η πτώση, αλλά το θάρρος να σηκωνόμαστε και να συνεχίζουμε.

Το Mountain of Hell σε έκανε γνωστή στο ευρύ κοινό. Πόσο έχει αλλάξει η ζωή σου από εκείνην τη νίκη μέχρι σήμερα;

Η νίκη αυτή μου έδωσε αναγνωρισιμότητα. Αυτό όμως που πραγματικά άλλαξε ήταν η ευθύνη που ένωσα απέναντι στον κόσμο που με ακολουθεί. Σήμερα προσπάθω να χρησιμοποιώ αυτήν τη φωνή για να υπενθυμίζω ότι οι δυσκολίες δεν είναι λόγος να σταματήσεις. Είναι λόγος να συνεχίσεις να το παλεύεις.

Έζησες δύο εντελώς διαφορετικά Mountain of Hell: πέρσι με τη μεγάλη πτώση και φέτος με τη μηχανική βλάβη πριν από τον αγώνα. Ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που σου άφησαν αυτές οι δύο εμπειρίες;

Οι μεγαλύτερες μάχες δεν δίνονται απέναντι στους άλλους. Δίνονται απέναντι στη φωνή μέσα μας που μας λέει να τα παρατήσουμε. Πέρσι είχα μια πτώση σχεδόν 100 μέτρων στο πιο επικίνδυνο σημείο της διαδρομής. Εκείνην τη στιγμή δεν σκεφτόμουν τη νίκη. Σκεφτόμουν μόνο πώς θα σηκωθώ, πώς θα βρω το ποδήλατό μου και ότι πρέπει να τερματίσω. Γι' αυτό φέτος αφιέρωσα όλο αυτό το ταξίδι στο Καραϊσκάκειο Ίδρυμα, που στέκεται δίπλα σε ανθρώπους οι οποίοι δίνουν καθημερινά τη δική τους μάχη. Φέτος είχα να αντιμετωπίσω άλλη μια τεράστια δυσκολία, που δυστυχώς ήταν πέρα από τις δυνάμεις μου. Ο κινητήρας του ποδηλάτου μου είχε χαλάσει το βράδυ πριν τους προκριματικούς αγώνες. Οπότε, αναγκάστηκα να ξεκινήσω εντελώς τελευταία στον τελικό και να το παλέψω μέχρι τέλους! Κατάφερα να κατακτήσω ξανά την 1η θέση στην κατηγορία μου. Αν υπάρχει ένα μήνυμα που θέλω να μείνει απ' όλο αυτό το ταξίδι, είναι ότι όλοι πέφτουμε. Αυτό που μας καθορίζει είναι ποιοι βρίσκουν τη δύναμη να σηκωθούν ξανά.

Η πώση που είχες κατά τη διάρκεια του αγώνα θα μπορούσε να σε οδηγήσει στην εγκατάλειψη. Τι ήταν αυτό που σου έδωσε τη δύναμη να σηκωθείς και να συνεχίσεις;

Είχα δώσει μια υπόσχεση στον εαυτό μου. Ότι θα τερματίσω. Δεν θα εγκατέλειπα την προσπάθεια, ό,τι και αν συνέβαινε. Θα συνέχιζα μέχρι τέλους. Το ίδιο συνέβη και φέτος, όταν αναγκάστηκα ν' αγωνιστώ με χαλασμένο κινητήρα και να ξεκινήσω από την τελευταία θέση. Τα εμπόδια είναι δεδομένα. Αυτό που δεν είναι δεδομένο, είναι αν θα επιλέξεις να συνεχίσεις να το παλεύεις.

Έχεις δηλώσει πως αποστολή σου είναι να εμπνεύσεις τον κόσμο να βγει στη φύση και να υιοθετήσει έναν πιο δραστήριο τρόπο ζωής. Πιστεύεις ότι οι Κύπριοι έχουν απομακρυνθεί από τη φύση και τι θα τους έλεγες για να κάνουν ως πρώτο βήμα;

Η αλήθεια είναι ότι στα μονοπάτια της Κύπρου συναντώ συχνότερα τουρίστες παρά Κυπρίους. Κι αυτό με στενοχωρεί, γιατί έχουμε έναν απίστευτο φυσικό πλούτο, που πολλές φορές θεωρούμε δεδομένο. Η φύση δεν αλλάζει μόνο

το σώμα μας. Καθαρίζει το μυαλό μας, μειώνει το άγχος, μας αποσυνδέει από την καθημερινή πίεση και μας θυμίζει πόσο σημαντικό είναι να ζούμε τη στιγμή. Σε όσους διστάζουν να κάνουν το πρώτο βήμα, θα έλεγα να μη σκέφτονται ότι πρέπει να είναι αθλητές για να βγουν στη φύση. Δεν χρειάζεται να ανέβεις το πιο δύσκολο βουνό ή να κάνεις δεκάδες χιλιόμετρα με το ποδήλατο. Αρκεί μια μικρή βόλτα σε ένα μονοπάτι, μια πεζοπορία ή μια μικρή διαδρομή με το ποδήλατο. Από κάπου ξεκινούν όλα.

Αυτός είναι και ο λόγος που διοργανώνω τα MTB μονοήμερα και διήμερα μέσα από το Eat Her Dust. Θέλω να δώσω την ευκαιρία σε ανθρώπους, και ιδιαίτερα σε γυναίκες, να δοκιμάσουν κάτι καινούριο, να ξεπεράσουν τους φόβους τους και ν' ανακαλύψουν πόσο όμορφα νιώθεις όταν βρίσκεσαι στη φύση. Πιστεύω ότι, όταν αγαπήσουμε τη φύση, αρχίζουμε να φροντίζουμε περισσότερο τόσο τον εαυτό μας όσο και τον τόπο μας.

Η ορεινή ποδηλασία εξακολουθεί να θεωρείται ένα ανδροκρατούμενο άθλημα. Πιστεύεις ότι τα πράγματα αλλάζουν ή υπάρχουν ακόμη στερεότυπα που πρέπει να ξεπεραστούν;

Τα πράγματα αλλάζουν και αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα. Βλέπω όλο και περισσότερες γυναίκες να δοκιμάζουν την ορεινή ποδηλασία, να ξεπερνούν τους φόβους τους και ν' ανακαλύπτουν πόσο

όμορφο είναι αυτό το άθλημα. Αυτός ήταν και ένας από τους λόγους που δημιούργησα το Eat Her Dust. Ήθελα να περάσω το μήνυμα ότι μια γυναίκα μπορεί να κάνει τα πάντα, αρκεί να πιστέψει στον εαυτό της και να τολμήσει να κάνει το πρώτο βήμα. Μέσα από τα MTB weekends που διοργανώνω, δεκάδες γυναίκες ανέβηκαν για πρώτη φορά σε mountain bike. Πολλές από αυτές δεν είχαν καμία προηγούμενη εμπειρία, όμως γνώρισαν το άθλημα, το αγάπησαν και απέκτησαν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Αυτό για μένα είναι ίσως η μεγαλύτερη επιτυχία, γιατί κάθε νέα γυναίκα που εμπνέεται να δοκιμάσει, ανοίγει τον δρόμο και για τις επόμενες.

Πώς βλέπεις σήμερα το επίπεδο της ορεινής ποδηλασίας στην Κύπρο; Υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές και η στήριξη που χρειάζονται οι αθλητές;

Η Κύπρος διαθέτει μοναδικά βουνά, εξαιρετικά μονοπάτια και ιδανικές καιρικές συνθήκες σχεδόν όλον τον χρόνο. Είναι ένας τόπος που προσφέρεται πραγματικά για την ορεινή

«Όλοι πέφτουμε στη ζωή. Αυτό που μας καθορίζει δεν είναι η πτώση, αλλά το θάρρος να σηκωνόμαστε και να συνεχίζουμε»

ποδηλασία και πιστεύω ότι έχει όλες τις προϋποθέσεις να εξελιχθεί σε έναν κορυφαίο προορισμό για αθλητές και λάτρεις του MTB απ' όλον τον κόσμο.

Τα τελευταία χρόνια βλέπω ότι το άθλημα αναπτύσσεται και όλο και περισσότεροι άνθρωποι το ανακαλύπτουν. Αυτό είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικό. Παρ' όλα αυτά, έχουμε ακόμη δρόμο μπροστά μας.

Χρειαζόμαστε περισσότερες οργανωμένες υποδομές, μεγαλύτερη στήριξη προς τους αθλητές, αλλά και περισσότερες πρωτοβουλίες που θα φέρουν νέα παιδιά και οικογένειες κοντά στο άθλημα. Είναι σημαντικό να επενδύσουμε όχι μόνο στους πρωταθλητές, αλλά και στη δημιουργία μιας ισχυρής ποδηλατικής κουλτούρας.

Πιστεύω ότι όταν αθλητές, φορείς, χορηγοί και Πολιτεία συνεργάζονται με κοινό όραμα, μπορούμε ν' αναδείξουμε την Κύπρο όχι μόνο ως έναν πανέμορφο προορισμό για MTB, αλλά και ως μια χώρα που μπορεί να καλλιεργήσει αθλητές ικανούς να διακρίνονται σε διεθνές επίπεδο.

Ποιοι είναι οι επόμενοι μεγάλοι στόχοι σου; Υπάρχει κάποια διεθνής διοργάνωση ή μια νέα πρόκληση που ετοιμάζεις;

Θέλω να συνεχίσω να επιλέγω στόχους που με αναγκάζουν να υπερβώ τους φόβους μου. Γιατί έτσι ξέρω ότι θα εξελιχτώ περισσότερο. Υπάρχει ήδη κάτι στο μυαλό μου, μια καινούργια πρόκληση. Είναι ένας άλλος διεθνής αγώνας, από τους 2 πιο απαιτητικούς αγώνες MTB στον κόσμο. Δεν είναι εύκολο εγχείρημα, γιατί απαιτεί τεράστια προετοιμασία και σημαντική οικονομική στήριξη, αλλά πιστεύω πως τα μεγαλύτερα όνειρα αξίζουν το μεγαλύτερο ρίσκο.

Πέρα από τις προσωπικές σου διακρίσεις, υπάρχει κάποιο όραμα ή πρωτοβουλία που θα ήθελες να υλοποιήσεις για την ανάπτυξη της ορεινής ποδηλασίας στην Κύπρο;

Θέλω να δω περισσότερες γυναίκες, περισσότερα παιδιά και περισσότερες οικογένειες να ανακαλύπτουν την ορεινή ποδηλασία και να την ζήσουν ως μια εμπειρία που προσφέρει χαρά, αυτοπεποίθηση και σύνδεση με τη φύση. Αν μέσα από τη δική μου πορεία καταφέρω να εμπνεύσω έστω και έναν άνθρωπο να πιστέψει περισσότερο στις δυνατότητές του, τότε θα θεωρώ ότι έχω πετύχει κάτι πολύ μεγαλύτερο από οποιαδήποτε διάκριση.

Αν μπορούσες να περάσεις ένα μόνο μήνυμα στους νέους που φοβούνται να κυνηγήσουν τα όνειρά τους, ποιο θα ήταν αυτό;

Θα τους έλεγα να μην αφήσουν ποτέ τον φόβο να αποφασίσει για τη ζωή τους. Η σκληρή δουλειά νικά το ταλέντο. Κανείς δεν ξεκινά έτοιμος και κανείς δεν πετυχαίνει χωρίς δυσκολίες, αποτυχίες και αμφιβολίες. Αυτά είναι μέρος της διαδρομής. Αν έχεις ένα όνειρο, κυνήγησέ το. Αν έχεις έναν στόχο, δούλεψε γι' αυτόν καθημερινά, ακόμα κι όταν η πρόοδος φαίνεται μικρή. Μην συγκρίνεις τη δική σου πορεία με των άλλων. Σύγκρινε τον σημερινό σου εαυτό με αυτόν που ήσουν χτες και προσπάθησε να γίνεις λίγο καλύτερος. Και, πάνω απ' όλα, μην περιμένεις να νιώσεις έτοιμος. Ξεκίνα. Γιατί πολλές φορές, το θάρρος δεν έρχεται πριν από το πρώτο βήμα· έρχεται επειδή έκανες το πρώτο βήμα.

“ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τρεις δεκαετίες μετά τις δολοφονίες του Τάσου Ισαάκ και του Σολωμού Σολωμού στη Δερύνεια, η μνήμη των δύο ηρώων παραμένει ζωντανή. Με αφορμή τη συμπλήρωση 30 χρόνων από τα τραγικά γεγονότα του Αυγούστου του 1996, δεκάδες μοτοσικλετιστές ξεκίνησαν από το λιμάνι της Λεμεσού με προορισμό τον Πειραιά, συμμετέχοντας σε ένα δεκαήμερο οδοιπορικό στην Ελλάδα, ως φόρο τιμής στους δύο Ελληνοκύπριους που έχασαν τη ζωή τους στη «νεκρή ζώνη», κατά τη διάρκεια των αντικατοχικών εκδηλώσεων.

Η Βουλή δεν είναι θεατρική σκηνή

Κάποια από τα νέα μέλη του Κοινοβουλίου μας φαίνεται να έχουν λανθασμένη αντίληψη ως προς τον ρόλο, τα καθήκοντα, τις υποχρεώσεις και γενικά τη συμπεριφορά ενός βουλευτή εντός του «Ναού της Δημοκρατίας».

Κάποιοι πρέπει να τους εξηγήσει ότι η Βουλή δεν είναι χώρος προσωπικής προβολής, ούτε μέσο προσωπικών αντιπαραθέσεων με άλλους θεσμούς, ούτε πεδίο βολής, ούτε πασαρέλα, ούτε λαϊκό δικαστήριο, ούτε εφαρμογή για επικοινωνιακές προβολές.

Ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν έντονα τελευταίως ήταν και ο έλεγχος που μπορεί ή έχει δικαίωμα να ασκεί η Επιτροπή Ελέγχου της Βουλής στην ανεξάρτητη Ελεγκτική Υπηρεσία της Δημοκρατίας. Το θέμα έθεσε ο τέως Γενικός Ελεγκτής και βουλευτής, πλέον, με το «Αλμα», Οδυσσέας Μιχαηλίδης, ως μέλος της κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ελέγχου. Ο κ. Μιχαηλίδης ζήτησε από τον νυν Γενικό Ελεγκτή, Ανδρέα Παπακωνσταντίνου, που ήταν παρών στην πρώτη συνεδρία της Επιτροπής, να καταθέσει υπηρεσιακά έγγραφα και συγκεκριμένα πρακτικά της διευθυντικής ομάδας.

Ο κ. Παπακωνσταντίνου απάντησε ότι δεν πρόκειται να δώσει εσωτερικά έγγραφα της Υπηρεσίας και δέχθηκε ομαδική επίθεση από παλαιά και νέα μέλη της Επιτροπής, που θεώρησαν ότι έχουν το ελεύθερο να ελέγχουν τον Ελεγκτή, κάτι που όμως δεν έκαναν ποτέ όταν Γενικός Ελεγκτής ήταν ο Οδυσσέας. Κάποιοι ερμηνεύουν τις ενέργειες

του κ. Μιχαηλίδη ως εκδήλωση προσωπικής βεντέτας με τον κ. Παπακωνσταντίνου. Θυμίζω ότι στενή συνεργάδα του Οδυσσέα, η κ. Νικολέττα Τσιγκλίνη, είχε αποκαλέσει πρόσφατα τον νέο Γενικό Ελεγκτή «πελλομαλού» (από τον κωμικό ρόλο της αείμνηστης Δώρας Κακουράτου στην «Αίγια Φούξια»), χωρίς ο κ. Μιχαηλίδης να διαχωρίσει δημοσίως τη θέση του. Εν πάση περιπτώσει, είναι καλά να κατανοήσει ο τέως Γενικός Ελεγκτής ότι δεν είναι δυνατόν να μεταιραπεί η Επιτροπή Ελέγχου της Βουλής σε ένα είδος δικής του... «Ελεγκτικής Υπηρεσίας».

Εν τω μεταξύ, ένας άλλος βουλευτής του «Αλματος», ο Μιχάλης Παρασκευάς, αυτοχαρακτηριζόμενος και ως «πολιτικός ακτιβιστής» (ενίοτε και υβριστής στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης), προκάλεσε μια μικρή θύελλα στην Επιτροπή Νομικών, όταν ζήτησε την απομάκρυνση του παριστάμενου Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, Σάββα Αγγελίδη, κάτι που, βεβαίως, δεν είχε δικαίωμα να πράξει, αλλά μάλλον το έκανε για να εισπράξει κάποια likes.

Εκείνο που με προβληματίζει είναι κατά πόσον τα πρώτα αυτά δείγματα από νέους βουλευτές προδιαγράφουν και το θέμα που θα παρακολουθούμε από τον Σεπτέμβριο, όταν θα αρχίσουν οι απευθείας μεταδόσεις των συνεδριάσεων των κοινοβουλευτικών Επιτροπών! Ή μήπως θα έπρεπε να γράψω... των θεατρικών παραστάσεων;

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Εθνική Βελγίου – Τραμπ 4-1

Ομολογώ ότι χάρηκα αφάνταστα τη συντριβή της Εθνικής ομάδας των Ηνωμένων Πολιτειών στο Μουντιάλ από την Εθνική Βελγίου με 4-1. Στην πραγματικότητα δεν ήταν συντριβή της Εθνικής ομάδας. Ήταν συντριβή της αλαζονείας του Ντόναλντ Τραμπ, ο οποίος πίστεψε ότι έχει το δικαίωμα να χειραγωγή ακόμη και το παγκόσμιο ποδόσφαιρο. Αυτός ο αλλοπρόσωλλος (για να πω το λιγότερο) Πρόεδρος, σε μια άγαρμψη και εκτός κάθε ηθικής παρέμβασής του, ζήτησε και πέτυχε από τη FIFA την αναστολή της ποινής της κόκκινης κάρτας που είχε δεχτεί το αστέρι της αμερικανικής ομάδας, ο Μπάλογκαν, στον αγώνα με τη Βοσνία, ώστε να μπορέσει ν' αγωνιστεί απέναντι στο Βέλγιο. Ο Μπάλογκαν πήρε τελικά μέρος στον αγώνα με τους Βέλγους, αλλά η ομάδα του όχι μόνο δεν κατάφερε να προκριθεί στον

επόμενο γύρο, αλλά γνώρισε και έναν πρωτοφανή διασυρμό.

Ένας ντροπισσάμενος με τέτοιον εξευτελιστικό τρόπο Τραμπ είναι βέβαιο ότι θα ξεσπάσει κάπου, αλλά δεν είναι βέβαιο πού. Πολύ πιθανόν ένας από τους στόχους του να είναι οι Βέλγοι, που δεν δέχτηκαν να κάσουν να τις φάνε από τους Αμερικανούς, για να προσφέρουν και στον Τραμπ την ικανοποίηση του αχανούς «εγώ» του. Και, βεβαίως, έβγαλε το άχιν του και πάνω στο Ιράν.

Ο πλανητάρχης (στην περίπτωση του Τραμπ η ορολογία «πλανητάρχης» προέρχεται από τη λέξη... «πλάνη», η οποία κυριαρχεί μονίμως στο μυαλό του) δεν είναι μόνο την κόκκινη κάρτα στο ποδόσφαιρο που έχει καταργήσει. Έχει καταργήσει και τα σύνορα άλλων χωρών, στις οποίες εισβάλλει και κάνει απαγωγή τον Πρόεδρό τους. Έχει καταργήσει κάθε κανόνα Διεθνούς

Δικαίου, απειλώντας να καταλάβει τη Γροιλανδία, η οποία ανήκει στη σύμμαχο Δανία. Έχει καταργήσει κάθε έννοια πολιτικής ευπρέπειας προσβάλλοντας με τον πιο ανοίκειο τρόπο άλλους ηγέτες, όπως ο Μακρόν, ο Στάρμερ, αλλά και η Τζόρτζια Μελόνι, η οποία υποτίθεται ότι ήταν και η ευνοούμενη του Ευρωπαϊά πολιτικός! Έχει καταργήσει κάθε περιβαλλοντικό ορθολογισμό αρνούμενος ότι υπάρχει κλιματική αλλαγή. Και θέλει να καταργήσει ακόμα και τις αμερικανικές νομοθεσίες, για να κάνει δώρα στον αγαπημένο του δικτάτορα, τον Χιτλερνογά, μεταξύ των οποίων και τα F-35. As ελπίσουμε ότι το αμερικανικό Κογκρέσο θα δειξει... κόκκινη κάρτα στον Τραμπάριφα («τραμπάριφας», κατά την ελληνική αργκό, εκείνος που κάνει ανοπίες ή βλακειές).

ΜΠΟΞΕΡ

Η ΕΔΕΚ και η μάππα

Το Μουντιάλ φαίνεται ότι επηρεάζει και τον χώρο... της πολιτικής! Στο πρόσφατο Παγκύπριο Συνέδριο της ΕΔΕΚ, ο τέως πρόεδρος του κόμματος, Μαρίνος Σιζόπουλος, ενώ βρισκόταν στο βήμα, αναφώνησε προς συνέδρους οι οποίοι τον διέκοπταν: «Κάτσητε την μάππαν χαμαί, να σιωπήσετε!» Η τοποθέτησή του προκάλεσε ακόμη μεγαλύτερη αναστάτωση στην αίθουσα, με ορισμένους συνέδρους να σηκώνονται από τις θέσεις τους και να τον αποδοκιμάζουν έντονα, διακόπτοντας επανειλημμένα την ομιλία του. Με άλλα λόγια, το Συνέδριο έμοιαζε περισσότερο με... γήπεδο.

Οπότε μπορούμε κι εμείς να σχολιάσουμε αναλόγως τα διαδραματιζόμενα στο σοσιαλιστικό κόμμα, το οποίο για πρώτη φορά στην ιστορία του έμεινε εκτός Βουλής στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές.

As μιλήσουμε, λοιπόν, με ποδοσφαιρικούς όρους. Ο Μαρίνος Σιζόπουλος, ως... προπονητής, ανέλαβε την ΕΔΕΚ για δέκα χρόνια και την πήρε... υποβάθμιση. Για την ακρίβεια, ο Σιζόπουλος δημιούργησε τις κατάλληλες συνθήκες και την ομάδα την οδήγησε τελικά στη διαβάθμιση ο νέος προπονητής, Νίκος Αναστασίου, ο οποίος την ανέλαβε για σύντομο χρονικό διάστημα. Η αλήθεια είναι ότι ο κ. Αναστασίου κλήθηκε να κάνει τον προπονητή, τη στιγμή που δεν μπορούσε να ξεχωρίσει την μάππαν από την πατίτσαν.

Στο τελευταίο Πρωτάθλημα της

Τενέκκας οι οπαδοί της ΕΔΕΚ απαξίωσαν το κόμμα και του έδωσαν το τραγικό 3,3%, κάτι που το άφησε εκτός κοινοβουλευτικού νυμφώνος. Και ήταν επόμενο. Αφού η ομάδα εμφανίστηκε στο πρωτάθλημα εντελώς αποδυναμωμένη. Πολλοί αξιόλογοι παίκτες εκδιώχθηκαν ή αποχώρησαν επί προπονητικής Σιζόπουλου, και την ίδια ώρα υπήρχαν και μουρμουρητά απ' όσους έμειναν, η δε ομάδα ως σύνολο δεν είχε συγκεκριμένο πλάνο και ακολουθούσε το σύστημα «γυρίζετε συνέχεια την μάππαν στον πορτάρη» (εσωστρέφεια).

Υπό τέτοιες συνθήκες δεν είναι ανεξήγητη η καιρακύλα του κόμματος στη

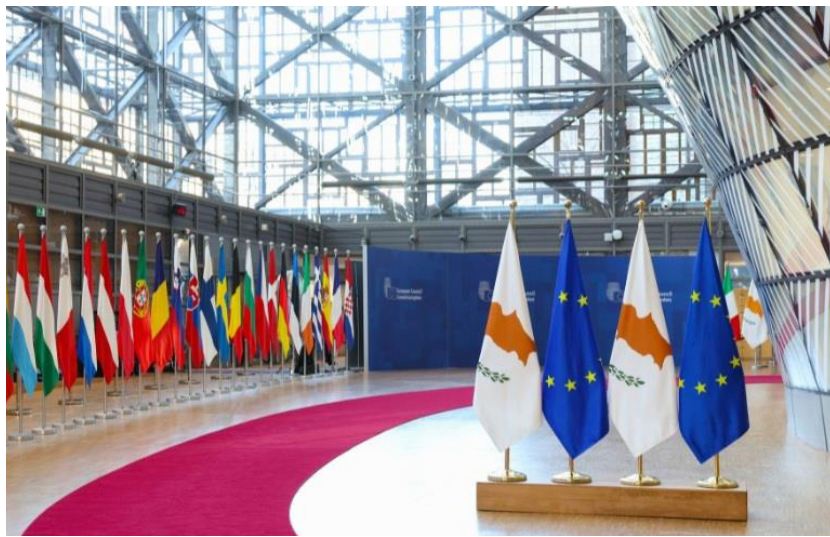
βαθμολογία του Πρωταθλήματος της Τενέκκας. Το ζητούμενο τώρα είναι να επανέλθει στην πρώτη κατηγορία. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο με το να θυμούνται πόσο δυναμική και μαχητική ήταν η ομάδα όταν προπονητής ήταν ο Βάσος Λυσσαρίδης. Θα πρέπει να επιστρέψουν, χωρίς περιορισμούς, όλοι οι παίκτες που αποχώρησαν από την ομάδα και να αναλάβει ένας προπονητής με όραμα, με συγκεκριμένο πλάνο, με συναινετικό πνεύμα και με σεβασμό προς την ιστορία και την εθνική προσφορά της ΕΔΕΚ. Και, κυρίως, που δεν θα φωνάζει στους παίκτες «κάτσητε την μάππαν χαμαί»!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

«Ψουμιά δεν είχαμεν»...

Το ότι καταφέραμε να οργανώσουμε μια πολύ πετυχημένη εξάμηνη Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν σημαίνει ότι είμαστε σε θέση να οργανώσουμε και αγώνες... του Μουντιάλ, όπως είναι και το όραμα του Προέδρου Χριστοδουλίδη για το μέλλον! Ο Πρόεδρος έριξε την ιδέα όταν βρέθηκε στο στούντιο του «Σίγμα» σαν... σχολιαστής της μάππας, στον αγώνα Αγγλίας-Κονγκό για το Μουντιάλ. Πάνω στην κουβέντα, ο κ. Χριστοδουλίδης αναφέρθηκε και στο ενδεχόμενο να μπει και η Κύπρος στον χάρτη των χωρών που φιλοξενούν διεθνείς διοργανώσεις. Είπε συγκεκριμένα: «Να ξεκινήσουμε από το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα. Η επόμενη διοργάνωση του Μουντιάλ (το 2030) θα διεξαχθεί σε Πορτογαλία, Ισπανία και Μαρόκο. Προωθείται η συμμετοχή δυο ηπείρων. Λαμβάνοντας υπόψη τη γεωγραφική μας θέση, μπορούμε να δούμε κάτι με Ισραήλ, Αίγυπτο, Ελλάδα, ξεκινώντας από το Ευρωπαϊκό. Είναι πολύ καλή αφορμή να επενδύσουμε στον αθλητισμό», τόνισε ο Πρόεδρος.

Εντάξει, καλές είναι οι επενδύσεις στον αθλητισμό, αλλά μάλλον υπάρχουν άλλες προτεραιότητες, πολύ πιο επείγουσες σ' αυτήν τη μικρομεγαλονησίδα. Και, πρώτα-πρώτα, διερρωτώμαι πού θα φιλοξενήσουμε κάποιες γιγαντιαίες διεθνείς ποδοσφαιρικές διοργανώσεις. Θα φτιάξουμε γήπεδα που να χωράνε 50.000 θεατές ή και περισσότερους;

Τη στιγμή που τα δικά μας γήπεδα χρειάζονται αναβάθμιση ή και επιδιορθώσεις για να μην καταρρεύσουν κάποια από αυτά;

Και πού θα βρούμε τα λεφτά για τέτοιες επενδύσεις; Αξίζει τον κόπο να δαπανήσουμε τέτοια τρομακτικά ποσά, απλώς για να καμαρώνουμε ότι οργανώσαμε κάποιους αγώνες του Euro; Μην πάθουμε όπως την Ελλάδα, που διοργάνωσε τους Ολυμπιακούς το 2004, αλλά λόγω των υπέρμετρων δαπανών κόντισε στη συνέχεια να χρεοκοπήσει.

Έχω, όμως, μια καλύτερη ιδέα. Αντί να φτιάξουμε μεγαλοπρεπή γήπεδα ρίχνοντας στο γρασίδι δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, απλώς για να φιλοξενήσουμε 50.000 ξένους σε μερικούς αγώνες, ας τα

δαπανήσουμε για να φτιάξουμε φθηνές πολυκατοικίες που να φιλοξενήσουν... 50.000 Κυπρίους που δεν μπορούν ν' αποκτήσουν δική τους στέγη.

Και θα ήθελα να επισημάνω και κάτι άλλο. Το Πράσινο Ακρωτήριο, μια αφρικανική χώρα με πολύ μικρότερο πληθυσμό από την Κύπρο (590.000), όχι μόνο πήρε μέρος στην τελική φάση του Μουντιάλ, αλλά λίγο έλειψε να πετάξει έξω και την Αργεντινή του Μέσι. Εμείς κινούμαστε μονίμως σε επίπεδο «αγροτικού» στις ευρωπαϊκές και παγκόσμιες διοργανώσεις.

Γενικώς, καλά είναι να θυμόμαστε και την κυπριακή παροιμία «ψουμιά δεν είχαμεν ιζία ρεπάνια εγυρεύκαμεν»!

ΜΠΟΞΕΡ

ART AERI “ Πατριάρχης Βαρθολομαίος

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, κατά κόσμο Δημήτριος Αρχοντώνης γεννήθηκε

στις 29 Φεβρουαρίου 1940. Είναι ο 270ός Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Φοίτησε στη Θεολογική Σχολή της Χαλκίδας και σε πανεπιστήμια της δυτικής Ευρώπης. Χρημάτισε διευθυντής του γραφείου του Οικουμενικού Πατριάρχη Δημητρίου, Μητροπολίτης Φιλαδέλφειας και κατόπιν Χαλκιδόνος. Εξελέγη στον πατριαρχικό θρόνο το 1991. Ως Οικουμενικός Πατριάρχης έχει εργαστεί για την επίλυση προβλημάτων λειτουργίας του Πατριαρχείου και την επαναλειτουργία παραδοσιακών τόπων χριστιανικής λατρείας στην Τουρκία, την προώθηση της ενότητας των Ορθόδοξων εκκλησιών και τη διεξαγωγή της Πανορθόδοξης Συνόδου το 2016 στην Κρήτη, τη συνέχιση του διαλόγου με τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και την προστασία του περιβάλλοντος, δράση για την οποία έχει χαρακτηριστεί «πράσινος Πατριάρχης».

Ως υπήκοος της Τουρκικής Δημοκρατίας, από το 1961 μέχρι το 1963 εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ως έφεδρος αξιωματικός στον τουρκικό στρατό. Από το 1963 έως το 1968 παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές με υποτροφία του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών Ρώμης, στο Οικουμενικό Ινστιτούτο Bossey της Ελβετίας και στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Έλαβε το διδακτορικό του στο κανονικό δίκαιο από το Γρηγοριανό Πανεπιστήμιο Ρώμης υποβάλλοντας διατριβή με θέμα «Περί τήν κωδικοποίησιν των ιερών κανόνων και των κανονικών Διατάξεων εν τη Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ».

Για το θέμα της μη αναγνώρισης του τίτλου «Οικουμενικός» από τις τουρκικές Αρχές, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έχει δηλώσει πολλές φορές ότι πρόκειται για μη πολιτικό τίτλο,

τον οποίο φέρουν οι Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως από τον 6ο αιώνα και πως δεν πρόκειται ποτέ να παραιτηθεί από αυτόν. Παρά ταύτα, δυστυχώς ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος δεν κατάφερε να εξομαλύνει τις ψυχρές σχέσεις με τον Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσίων Αλέξιο τον Β΄. Παρόμοια προβλήματα προέκυψαν και με την Εκκλησία στην Ουκρανία.

Ως Οικουμενικός Πατριάρχης συνεχίζει την παράδοση των προκατόχων του, επιδιώκοντας τη συνέχιση του διαλόγου με τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και τα άλλα δόγματα, παρακάμπτοντας τα εμπόδια που κατά καιρούς προκύπτουν. Στο πλαίσιο αυτό, επισκέφτηκε το Βατικανό τον Ιούνιο του 1995 στο πλαίσιο των εορτασμών της Θρονικής του Εορτής και συναντήθηκε με τον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β΄. Ο διάδοχός του, Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄, επισκέφτηκε το Φανάρι τον Νοέμβριο του 2006 για τη Θρονική Εορτή του Πατριαρχείου και συνυπέγραψε Κοινή Διακήρυξη. Ανταποδίδοντας, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος παρευρέθη ξανά στη Θρονική Εορτή της Ρώμης του 2008. Παρευρέθη επίσης στην ενθρόνιση του Πάπα Φραγκίσκου στις 19 Μαρτίου 2013 στη Ρώμη. Ήταν ο πρώτος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως που παρευρέθη σε ενθρόνιση Πάπα από το Μεγάλο Σχίσμα του 1054.

Το 2002 ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος τιμήθηκε με το περιβαλλοντικό βραβείο Σοφί. Το 2005 του απονεμήθηκε το Βραβείο του ΟΗΕ, Champions of the Earth, το 2008 το Βραβείο Klaus Hemmerle και το 2012 το «Βραβείο των Τεσσάρων Ελευθεριών». Πέραν αυτών, έχει λάβει και αρκετές κρατικές τιμητικές διακρίσεις. Επισκέφτηκε την Κύπρο πρόσφατα πηλώντας τη μνήμη του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β, με τον οποίο διατηρούσε μακρά φιλική και πνευματική σχέση με επίκεντρο την προστασία του απανταχού Ελληνισμού.

Για περισσότερες πληροφορίες αποστέλλετε στο www.artaeri.com.

Μακαρίου 71, Α/σία.

Το μπλακ άουτ πάντα παραμονεύει

Αποφύγαμε, επί του παρόντος, κάποιο μπλακ άουτ και ακαλόκαιρα και εν μέσω Μουντιάλ, όταν υπήρχε η πιθανότητα, την ώρα που παρακολουθείς έναν συγκλονιστικό αγώνα, πίνοντας την μπυρούδαν σου τσακρύν, να κοπεί ξαφνικά το ρεύμα και να μη δεις την καιάληξη ενός πέναλτι. Οι συντεχνίες της ΑΗΚ αποφάσισαν την τελευταία στιγμή ν' αναστείλουν την απόφασή τους για κλιμάκωση των μέτρων τους από την περασμένη Πέμπτη, 9 Ιουλίου. Η αναστολή θα διαρκέσει μέχρι τις 22 Ιουλίου, περιθώριο που έδωσαν στην κυβερνητική πλευρά και το ΔΣ της ΑΗΚ οι συντεχνίες, οι οποίες θεωρούν ότι «δεν υπήρξε καμία ουσιαστική πρόοδος στην επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ΑΗΚ και ο τομέας της ηλεκτρικής ενέργειας». Και ανάλογα με αυτά που θ' ακούσουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, θ' αποφασίσουν τα επόμενά τους βήματα.

Η θα ικανοποιηθούν και η κρίση θα λήξει, ή θα ξαναβάλουν τους κα-

ταναλωτές να βαδίζουν σε τετρωμένο ηλεκτρικό καλώδιο και μάλιστα την ώρα που αυτοί πληρώνουν το δεύτερο ακριβότερο ρεύμα στην Ευρώπη.

Πάντως, ο εφιάλτης ενός μπλακ άουτ παραμένει πάντα ενεργός, γιατί κανένας δεν ξέρει πόσο ακόμα θα αντέξουν... οι «κοιζάκαρες», όπως αποκαλούνται σκωπτικά οι απαρχαιωμένες γεννιές της ΑΗΚ.

Οι ανησυχίες για την επάρκεια ηλεκτρισμού μεταφέρθηκαν και στη Βουλή, όπου ακούστηκαν κραυγές απόγνωσης από τα κόμματα για το ενδεχόμενο να μείνουμε χωρίς ρεύμα από το 2030 ή και νωρίτερα, λόγω μη ολοκλήρωσης του πονεμένου έργου στο Βασιλικό.

Οι πολίτες, με αρκετή υπομονή, τραγουδούν ομαδικά «Καρτερούμεν μέραν νύχταν να φυσήσει έναν... αέριον», ίσως μπορέσει να λειτουργήσει επιτέλους η μονάδα στο Βασιλικό, αλλά μάταια. Τίποτε δεν γίνεται. Τίποτε δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Ούτε, βεβαίως, υπάρχει κάτι νεότερο και για το άλλο σπαραξικάρδιο θέμα, εκείνο της ηλεκτρικής διασύνδεσης Κύπρου-Κρήτης.

Υπάρχει μόνο μια τελευταία δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου ότι «το έργο πρέπει να προχωρήσει με τεχνική τεκμηρίωση, οικονομική υπευθυνότητα, διαφάνεια και με τρόπο που να υπηρετεί τα συμφέροντα της Κυπριακής Δημοκρατίας». Πάντως, την «τεχνική τεκμηρίωση» δεν την είδαμε ακόμα, την «οικονομική υπευθυνότητα» την χειρίζεται ο κ. Κεραυνός, που δεν βλέπει με καλό μάτι τον GSI, τον δε «τρόπο που να υπηρετεί τα συμφέροντα της Κυπριακής Δημοκρατίας» μπορεί να τον ερμηνεύσει καθένας όπως θέλει!

Και ναι μεν ο Υπουργός Ενέργειας, Μιχάλης Δαμιανός, μας έταξε δέκα δισεκατομμύρια ευρώ από το φυσικό μας αέριο σε βάθος 15ετίας, αλλά θα προτιμούσαμε να μας φέρει πρώτα φθηνότερο ρεύμα... σε βάθος τριετίας!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ:

Η πραγματική αξία του ελέγχου

Ο έλεγχος δεν εξετάζει τα πάντα, ένα προς ένα

ΑΛΕΞΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ*

Για ένα επάγγελμα που βασίζεται στην εμπιστοσύνη, ο ελεγκτικός κλάδος παραμένει συχνά παρεξηγημένος.

Όταν μια εταιρεία αντιμετωπίζει πρόβλημα, η ίδια ερώτηση έρχεται σχεδόν πάντα γρήγορα.

Πού ήταν οι ελεγκτές;

Με μια πρώτη ματιά, το ερώτημα μοιάζει λογικό. Αν μια εταιρεία έχει ελεγχθεί, πολλοί θεωρούν ότι όλα έχουν εξεταστεί: κάθε συναλλαγή, κάθε τιμολόγιο και κάθε λάθος έχει εντοπιστεί.

Η απάντηση, όμως, δεν είναι τόσο απλή.

Στον έλεγχο, η απόσταση ανάμεσα σε αυτό που συχνά περιμένει το κοινό από έναν έλεγχο και σε αυτό που ο έλεγχος είναι σχεδιασμένος να προσφέρει περιγράφεται ως χάσμα προσδοκιών (expectation gap).

Εδώ ξεκινά ένας από τους μεγαλύτερους μύθους γύρω από το επάγγελμα. Ο έλεγχος δεν εξετάζει τα πάντα, ένα προς ένα. Σε μια σύγχρονη επιχείρηση, οι συναλλαγές μπορεί να είναι χιλιάδες ή ακόμη και εκατομμύρια. Το αρχικό ζητούμενο είναι να εντοπιστούν οι σημαντικότεροι κίνδυνοι και τα στοιχεία που χρειάζονται περισσότερη προσοχή, έτσι ώστε να σχεδιαστούν ελεγκτικές διαδικασίες.

Γι' αυτό ο έλεγχος δεν αποτελεί από-

λυτη εγγύηση ότι δεν υπάρχει κανένα λάθος ή καμία απάτη. Στόχος του είναι, μέσα από κατάλληλες ελεγκτικές διαδικασίες, να αποκτήσει ο ελεγκτής εύλογη διασφάλιση ότι οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζουν αληθινά και δίκαια, από κάθε ουσιώδη άποψη, τη χρηματοοικονομική θέση και επίδοση της επιχείρησης και είναι απαλλαγμένες από ουσιώδεις ανακρίβειες ή τε λόγω λάθους είτε λόγω απάτης.

Με απλά λόγια, «ουσιώδεις» είναι κάτι αρκετά σημαντικό ώστε, αν είναι λανθασμένο ή αν παραλειφθεί, θα μπορούσε να επηρεάσει τις αποφάσεις όσων βασίζονται στις οικονομικές καταστάσεις, για να πάρουν τέτοιες αποφάσεις. Η ευθύνη για τη διοίκηση της εταιρεί-

ας και τις επιχειρηματικές αποφάσεις παραμένει πάντα στη διοίκηση. Ο ελεγκτής εξετάζει την αξιοπιστία της οικονομικής πληροφόρησης, χωρίς να υποκαθιστά τη διοίκηση της επιχείρησης.

Ο έλεγχος, λοιπόν, βασίζεται σε στοιχεία, αξιολόγηση κινδύνων, επαγγελματική κρίση και επαγγελματικό σκεπτικισμό. Δεν προσφέρει απόλυτη βεβαιότητα. Προσφέρει εύλογη διασφάλιση.

Παρόλα αυτά δεν σημαίνει ότι η ευθύνη του ελεγκτή είναι μικρή. Σημαίνει ότι πρέπει να γίνεται σωστά κατανοητή. Παρόμοια παρεξήγηση φαίνεται και σε μian άλλη άποψη που ακούγεται συχνά στην Κύπρο.

Δεν έχουμε ήδη πολλούς λογιστές; Το ερώτημα δεν είναι μόνο πόσοι

λογιστές υπάρχουν. Είναι τι είδους επαγγελματίες χρειάζεται σήμερα η οικονομία.

Σε μια μικρή και ανοικτή οικονομία όπως η Κύπρος, επιχειρήσεις, τράπεζες, επενδυτές και οργανισμοί βασίζονται στην οικονομική πληροφόρηση για να λάβουν αποφάσεις. Σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας Κύπρου, ο τομέας των υπηρεσιών αντιπροσωπεύει σχεδόν τα εννέα δέκατα της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας της χώρας. Σε μια τέτοια οικονομία, η αξιοπιστία της πληροφόρησης δεν είναι λιπομέρεια: είναι βασική προϋπόθεση λειτουργίας της αγοράς.

Άρα η ανάγκη δεν είναι μόνο αριθ-

μητική. Είναι ποιοτική. Και κάπου εδώ εμφανίζεται ακόμη μία παρεξήγηση. Αν βλέπουμε τον ελεγκτή μόνο ως έναν άνθρωπο των αριθμών, τότε είναι εύκολο να θεωρήσουμε ότι η δουλειά του είναι απλώς επαναλαμβανόμενη. Όμως αυτή είναι μόνο η εξωτερική εικόνα.

Είναι αλήθεια ότι ο έλεγχος περιλαμβάνει διαδικασίες, προθεσμίες και πίεση. Όμως πίσω από αυτές υπάρχει κάτι πιο ουσιαστικό: η προσπάθεια να κατανοηθεί η επιχείρηση και να αξιολογηθεί σωστά ο κίνδυνος.

Τα έσοδα μιας ξενοδοχειακής μονάδας δεν έχουν την ίδια λογική με τα έσοδα μιας κατασκευαστικής εταιρείας. Κάθε επιχείρηση απαιτεί διαφορετική κατανόηση, διαφορετικές ερωτήσεις και διαφορετική κρίση.

Γι' αυτό ο έλεγχος δεν είναι απλώς επανάληψη. Είναι προσαρμογή. Ένας νέος ελεγκτής μαθαίνει όχι μόνο να διαβάζει οικονομικές καταστάσεις, αλλά και να κατανοεί πώς λειτουργούν διαφορετικοί κλάδοι της οικονομίας.

Οι μύθοι γύρω από το ελεγκτικό επάγγελμα έχουν κάτι κοινό. Περιορίζουν τον έλεγχο σε κάτι πιο απλό από αυτό που πραγματικά είναι.

Ίσως λοιπόν το ερώτημα «πού ήταν οι ελεγκτές;» να χρειάζεται να συνοδεύεται από ένα δεύτερο: τι ακριβώς περιμένουμε από έναν έλεγχο;

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα δεν μειώνει την ευθύνη του επαγγέλματος. Την κάνει πιο καθαρή.

Γιατί σε μια οικονομία που στηρίζεται στην πληροφόρηση, η αξία του ελέγχου βρίσκεται ακριβώς εκεί: στο να κάνει την εμπιστοσύνη πιο τεκμηριωμένη.

*Team Member, Ελεγκτικές Υπηρεσίες, KPMG Κύπρου

Νέα πλατφόρμα της Visa για ενίσχυση της κυβερνοασφάλειας

Τη διάθεση της νέας Visa Threat Intelligence Platform (VTIP), μιας πλατφόρμας που στοχεύει στην ενίσχυση της κυβερνοασφάλειας και στην πρόληψη της απάτης στον χρηματοπιστωτικό τομέα, ανακοίνωσε η Visa. Η νέα λύση απευθύνεται σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και αξιοποιεί τις ίδιες τεχνολογίες κυβερνοασφάλειας που εφαρμόζονται για την προστασία του παγκόσμιου δικτύου πληρωμών της εταιρείας.

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Visa, η πλατφόρμα σχεδιάστηκε για να βοηθήσει τις ομάδες κυβερνοασφάλειας, πρόληψης απάτης και διαχείρισης κινδύνου να εντοπίζουν και ν' αντιμετωπίζουν έγκαιρα κυβερνοαπειλές, οι οποίες ενδέχεται να εξελιχθούν σε περιστατικά απάτης και να προκαλέσουν οικονομικές απώλειες.

Όπως επισημαίνεται, η απάτη στις ψηφιακές πληρωμές αποτελεί συχνά το τελικό στάδιο μιας κυβερνοεπιθέσης που έχει ξεκινήσει αρκετό χρόνο πριν. Παραβιάσεις δεδομένων, υπο-

κλοπή διαπιστευτηρίων χρηστών και εκμετάλλευση ευπαθειών σε πληροφοριακά συστήματα δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την έκθεση στοιχείων πληρωμών, τα οποία αργότερα μπορεί να χρησιμοποιηθούν καταχρηστικά.

Στην ανακοίνωση σημειώνεται ακόμη ότι οι κυβερνοεπιθέσεις μπορούν να προέλθουν από οποιοδήποτε σημείο του οικοσυστήματος των πληρωμών, είτε πρόκειται για εμπόρους, εκδότες καρτών και παρόχους αποδοχής πληρωμών (acquirers), είτε για παρόχους επεξεργασίας και υπηρεσιών πληρωμών. Σε αρκετές περιπτώσεις, τα δεδομένα που έχουν παραβιαστεί διακινούνται παράνομα και αξιοποιούνται στη συνέχεια για την πραγματοποίηση απατών, προκαλώντας οικονομικές απώλειες αλλά και λειτουργικές επιπτώσεις στους Οργανισμούς που επηρεάζονται.

Όπως αναφέρεται, η Visa αποτρέπει κάθε μήνα περίπου 90 εκατομμύρια κυβερνοεπιθέσεις και 11 εκατομμύρια μηνύματα ηλεκτρονικού «ψαρέματος» (phishing) σε περισσότερες από 200 χώρες, έχοντας ως στόχο τη διατήρηση

της ασφάλειας και της αδιάλειπτης λειτουργίας του δικτύου πληρωμών της.

Η νέα πλατφόρμα αναπτύχθηκε από τις ομάδες κυβερνοάμυνας της εταιρείας και δοκιμάστηκε εκτενώς στο παγκόσμιο δίκτυο πληρωμών της πριν από τη διάθεσή της στην αγορά. Όπως σημειώνεται στην ανακοίνωση, η ίδια η Visa λειτουργεί ως ο πρώτος χρήστης της VTIP, αξιολογώντας τις δυνατότητές της απέναντι σε πραγματικές κυβερνοεπιθέσεις, ώστε να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά της πριν διατεθεί στους πελάτες της.

Η πλατφόρμα έχει σχεδιαστεί ειδικά για τον χρηματοπιστωτικό κλάδο και παρέχει στις αρμόδιες ομάδες πληροφορίες που τους επιτρέπουν ν' αξιολογούν αποτελεσματικότερα τα διαθέσιμα δεδομένα και να εστιάζουν σε εκείνα που σχετίζονται άμεσα με τον κίνδυνο απάτης.

Μεταξύ των δυνατοτήτων της περιλαμβάνεται ο εντοπισμός κακόβουλου λογισμικού και ενδείξεων παραβίασης που αφορούν τον χρηματοπιστωτικό τομέα, καθώς και η παροχή πληροφοριών για ευπάθειες

πληροφοριακών συστημάτων και πιθανές προσπάθειες εκμετάλλευσής τους.

Παράλληλα, η VTIP προσφέρει δυνατότητες εντοπισμού περιστατικών πλαστοπροσωπίας και κατάχρησης εμπορικών σημάτων, ενώ συμβάλλει και στην προστασία στελεχών και εργαζομένων από στοχευμένες προσωπικές επιθέσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως μέσο πρόσβασης στα πληροφοριακά συστήματα ενός Οργανισμού.

Επιπρόσθετα, η πλατφόρμα μπορεί να εντοπίζει παραβιασμένα στοιχεία πληρωμών που εμφανίζονται στο dark web και να τα συσχετίζει με δεδομένα του VisaNet, μετατρέποντας τις πληροφορίες αυτές σε αξιοποιήσιμα δεδομένα για τις ομάδες διαχείρισης απάτης και κινδύνου των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Όπως επισημαίνεται στην ανακοίνωση, ο συνδυασμός των πιο πάνω δυνατοτήτων επιτρέπει στους Οργανισμούς να εντοπίζουν έγκαιρα πιθανές απειλές, να αξιολογούν αποτελεσματικότερα τον βαθμό επικινδυνότητας

κάθε περιστατικού και να ιεραρχούν τις ενέργειες αντιμετώπισης, περιορίζοντας την πιθανότητα οι κυβερνοεπιθέσεις να εξελιχθούν σε περιστατικά απάτης.

Η ανακοίνωση αναφέρει ακόμη ότι η Visa έχει επενδύσει περισσότερα από 13 δισεκατομμύρια δολάρια τα τελευταία πέντε χρόνια σε τεχνολογίες που ενισχύουν, μεταξύ άλλων, την ασφάλεια του δικτύου πληρωμών και συμβάλλουν στον περιορισμό της απάτης.

Καταληκτικά επισημαίνεται ότι, καθώς οι κυβερνοκίνδυνοι εξελίσσονται διαρκώς, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα χρειάζονται εργαλεία που επιτρέπουν την έγκαιρη αναγνώριση και αντιμετώπιση των απειλών. Μέσω της Visa Threat Intelligence Platform, η εταιρεία επιδιώκει να διαθέσει στο ευρύτερο οικοσύστημα πληρωμών τις δυνατότητες κυβερνοασφάλειας που εφαρμόζει ήδη για την προστασία του δικού της δικτύου, συμβάλλοντας στην πρόληψη της απάτης και στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης στις ψηφιακές συναλλαγές.

Οι προκλήσεις για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Αποτελούν τη ραχοκοκκαλιά της κυπριακής οικονομίας

ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΣΕΜΙΑΔΗΣ

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν διαχρονικά τη ραχοκοκκαλιά της κυπριακής οικονομίας. Μια στατιστική κατηγορία επιχειρήσεων, αλλά και ο βασικός πυλώνας της παραγωγικής δραστηριότητας, της απασχόλησης, της καινοτομίας και της κοινωνικής συνοχής. Περισσότερο από το 99% των επιχειρήσεων στην Κύπρο ανήκουν στην κατηγορία των μικρών και μεσίων επιχειρήσεων, ενώ απασχολούν τη συντριπτική πλειοψηφία του εργατικού δυναμικού του ιδιωτικού τομέα και συμβάλλουν καθοριστικά στη δημιουργία του ΑΕΠ της χώρας. Από τα οικογενειακά καταστήματα και τις βιοτεχνίες μέχρι τις εταιρείες υπηρεσιών, τις κατασκευαστικές επιχειρήσεις, τις τουριστικές μονάδες και τις νεοφυείς επιχειρήσεις τεχνολογίας, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν τον βασικό μοχλό οικονομικής δραστηριότητας σε κάθε γωνιά της Κύπρου.

Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, οι επιχειρηματικό περιβάλλον έχει μεταβληθεί ριζικά. Η πανδημία, οι πληθωριστικές πιέσεις, η άνοδος των επιτοκίων, οι γεωπολιτικές εντάσεις, η ενεργειακή κρίση, η επιτάχυνση της ψηφιακής μετάβασης και οι νέες απαιτήσεις που επιβάλλει η πράσινη οικονομία έχουν δημιουργήσει ένα εντελώς διαφορετικό πλαίσιο λειτουργίας. Μέσα σε αυτό το νέο περιβάλλον, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις καλούνται να ανταγωνιστούν μεγαλύτερους Οργανισμούς που διαθέτουν περισσότερους οικονομικούς πόρους, εξειδικευμένο προσωπικό και μεγαλύτερη πρόσβαση σε χρηματοδότηση και τεχνολογία.

Το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι κυπριακές μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι η πρόσβαση σε κεφάλαια. Παρότι το τραπεζικό σύστημα έχει σταθεροποιηθεί σημαντικά μετά την κρίση του 2013, η χρηματοδότηση εξακολουθεί να αποτελεί δύσκολη υπόθεση για πολλές επιχειρήσεις. Οι αυστηρότερες πιστοδοτικές διαδικασίες, οι απαιτήσεις για εξασφαλίσεις, η αύξηση του κόστους δανεισμού λόγω των υψηλότερων επιτοκίων και η περιορισμένη δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων από εναλλακτικές πηγές δημιουργούν ένα περιβάλλον στο οποίο πολλές βιώσιμες επιχειρήσεις αδυνατούν να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξή τους.

Η δυσκολία αυτή δεν αφορά μόνο τις νεοσύστατες επιχειρήσεις. Ακόμη και υγιείς επιχειρήσεις με πολυετή παρουσία δυσκολεύονται να εξασφαλίσουν κεφάλαια για επέκταση, επενδύσεις σε νέο εξοπλισμό, ανάπτυξη νέων προϊόντων ή διεθνοποίηση των δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι πολλές επιχειρήσεις να λειτουργούν

με περιορισμένη ρευστότητα, να αναβάλλουν σημαντικές επενδύσεις και να χάνουν ευκαιρίες ανάπτυξης.

Η λύση δεν μπορεί να περιορίζεται αποκλειστικά στον τραπεζικό δανεισμό. Η Κύπρος χρειάζεται ένα πιο ολοκληρωμένο οικοσύστημα χρηματοδότησης που να περιλαμβάνει επενδυτικά ταμεία, επιχειρηματικούς αγγέλους, ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια, πλατφόρμες εναλλακτικής χρηματοδότησης, αλλά και στοχευμένα κρατικά προγράμματα εγγυήσεων και συγχρηματοδότησης. Παράλληλα, απαιτείται μεγαλύτερη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών εργαλείων, τα οποία πολλές φορές παραμένουν αναξιοποίητα λόγω της πολυπλοκότητας των διαδικασιών ή της έλλειψης τεχνικής υποστήριξης προς τις επιχειρήσεις.

Ψηφιακή οικονομία

Ένα δεύτερο καθοριστικό ρίσκο αφορά την τεχνολογική μετάβαση. Η ψηφιακή οικονομία δεν αποτελεί πλέον επιλογή αλλά προϋπόθεση επιβίωσης. Η τεχνητή νοημοσύνη, η ανάλυση δεδομένων, οι αυτοματισμοί, το ηλεκτρονικό εμπόριο, οι ψηφιακές πληρωμές και οι πλατφόρμες εξυπηρέτησης πελατών αλλάζουν ριζικά τον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που δεν προσαρμόζονται εγκαίρως, κινδυνεύουν να χάσουν ανταγωνιστικότητα τόσο στην εγχώρια όσο και στη διεθνή αγορά.

Η πρόκληση αυτή δεν αφορά μόνο την αγορά νέων τεχνολογικών συστημάτων. Απαιτεί αλλαγή επιχειρηματικής κουλτούρας, επένδυση στις δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού και δημιουργία νέων μοντέλων λειτουργίας. Πολλές κυπριακές επιχειρήσεις εξακολουθούν να χρησιμοποιούν παρωχημένες διαδικασίες, χειρόγραφες λειτουργίες ή λογισμικά που δεν επικοινωνούν μεταξύ τους. Αυτό περιορίζει την παραγωγικότητα, αυξάνει το λειτουργικό κόστος και δυσχεραίνει τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων.

Ιδιαίτερη σημασία αποκτά πλέον και η αξιοποίηση της τεχνητής νοημοσύνης. Οι επιχειρήσεις που θα ενσωματώσουν εγκαίρως εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης

στη διαχείριση πελατών, στη λογιστική, στο μάρκετινγκ, στις πωλήσεις και στη λήψη αποφάσεων θα αποκτήσουν σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Αντίθετα, όσες παραμένουν προσκολλημένες σε παραδοσιακές πρακτικές κινδυνεύουν να βρεθούν εκτός αγοράς μέσα στα επόμενα χρόνια.

Εξίσου σημαντικό είναι το ζήτημα της κυβερνοασφάλειας. Όσο περισσότερο ψηφιοποιούνται οι επιχειρήσεις, τόσο αυξάνεται η έκθεσή τους σε κυβερνοεπιθέσεις. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν πλέον εύκολο στόχο για ηλεκτρονικές απάτες, κλοπή δεδομένων και

τίες. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις στις οποίες βιώσιμες επιχειρήσεις παύουν τη λειτουργία τους, απλώς επειδή δεν υπήρξε εγκαίρως προετοιμασία για τη μετάβαση στη νέα γενιά.

Η διαδοχή δεν αφορά μόνο τη μεταβίβαση των μετοχών. Αφορά τη μεταφορά γνώσης, εμπειρίας, εταιρικής κουλτούρας, σχέσεων με πελάτες και προμηθευτές, καθώς και την ανάπτυξη νέων ηγετικών δεξιοτήτων. Απαιτεί στρατηγικό σχεδιασμό αρκετά χρόνια πριν από την αλλαγή διοίκησης, καθώς και αξιοποίηση εξειδικευμένων συμβούλων σε θέματα φορολογικού σχεδιασμού, εταιρικής διακυβέρνησης και οικογενειακής διαχείρισης.

Ταυτόχρονα, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σημαντικές προκλήσεις στην εξεύρεση ανθρώπινου δυναμικού. Η έλλειψη εξειδικευμένων εργαζομένων αποτελεί πλέον ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια ανάπτυξης. Οι δημογραφικές εξελίξεις, η γήρανση του πληθυσμού, η μετανάστευση νέων επιστημόνων και ο έντονος ανταγωνισμός από μεγάλες επιχειρήσεις περιορίζουν την προσφορά ιαλένιου. Η επένδυση στη συνεχή εκπαίδευση, στην αναβάθμιση δεξιοτήτων και στη δημιουργία ελκυστικού εργασιακού περιβάλλοντος αποτελεί πλέον αναγκαία συνθήκη για τη βιωσιμότητα.

Παράλληλα, η πράσινη μετάβαση δημιουργεί τόσο προκλήσεις όσο και ευκαιρίες. Οι απαιτήσεις για ενεργειακή απόδοση, μείωση εκπομπών, βιώσιμη διαχείριση πόρων και συμμόρφωση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα αυξάνουν το κόστος προσαρμογής, ιδιαίτερα για μικρότερες επιχειρήσεις. Ωστόσο, όσες επενδύσουν εγκαίρως σε πράσινες τεχνολογίες θα αποκτήσουν σημαντικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, μειώνοντας τα λειτουργικά τους έξοδα και ενισχύοντας την πρόσβασή τους σε νέες αγορές και χρηματοδοτικά εργαλεία.

Σημαντική πρόκληση αποτελεί επίσης η συμμόρφωση με το συνεχώς αυξανόμενο κανονιστικό πλαίσιο. Οι νέες ευρωπαϊκές οδηγίες για την προστασία προσωπικών δεδομένων, τη βιωσιμότητα, την καταπολέμηση του ξεπλύματος χρήματος, τη φορολογική διαφάνεια

και την κυβερνοασφάλεια απαιτούν εξειδικευμένη γνώση και επενδύσεις σε συστήματα συμμόρφωσης. Για πολλές μικρές επιχειρήσεις το διοικητικό αυτό βάρος είναι δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με το μέγεθός τους.

Απέναντι σε όλες αυτές τις προκλήσεις, η ενίσχυση του ρόλου των μικρομεσαίων επιχειρήσεων πρέπει να αποτελέσει εθνική προτεραιότητα. Απαιτείται μια ολοκληρωμένη στρατηγική που να υπερβαίνει τα αποσπασματικά σχέδια επιχορηγήσεων και να δημιουργεί ένα πραγματικό οικοσύστημα ανάπτυξης. Η Πολιτεία μπορεί να συμβάλει μέσα από σταθερό φορολογικό πλαίσιο, απλοποίηση των αδειοδοτικών διαδικασιών, ταχύτερη απονομή δικαιουσύνης, ενίσχυση των ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών και αποτελεσματικότερη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών πόρων.

Εξίσου σημαντική είναι η καλλιέργεια κουλτούρας συνεργασιών. Η δημιουργία επιχειρηματικών δικτύων, συνεργατικών οχημάτων (clusters) και στρατηγικών συμπράξεων μπορεί να επιτρέψει στις μικρότερες επιχειρήσεις να επιτύχουν οικονομίες κλίμακας, να αποκτήσουν πρόσβαση σε διεθνείς αγορές και να ενισχύσουν τη διαπραγματευτική τους δύναμη απέναντι σε μεγάλους προμηθευτές και πελάτες.

Η ίδια η επιχειρηματική κοινότητα καλείται επίσης να επαναπροσδιορίσει τις προτεραιότητές της. Η ανάπτυξη δεν μπορεί πλέον να βασίζεται αποκλειστικά στην προσωπική εμπειρία του επιχειρηματία ή στις οικογενειακές σχέσεις. Απαιτείται επαγγελματική διοίκηση, σύγχρονη εταιρική διακυβέρνηση, αξιοποίηση δεδομένων για τη λήψη αποφάσεων, επένδυση στην καινοτομία και συνεχής εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις της Κύπρου έχουν αποδείξει επανειλημμένα ότι διαθέτουν ανθεκτικότητα, προσαρμοστικότητα και επιχειρηματικό πνεύμα. Επιβίωσαν από τη χρηματοπιστωτική κρίση, από την πανδημία και από τις συνεχείς διεθνείς αναταράξεις. Το επόμενο όμως στάδιο ανάπτυξης απαιτεί κάτι περισσότερο από ανθεκτικότητα. Απαιτεί στρατηγική, επενδύσεις, τεχνολογική αναβάθμιση, πρόσβαση σε χρηματοδότηση και μια νέα αντίληψη για τον τρόπο οργάνωσης και διοίκησης των επιχειρήσεων.

Η ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων δεν περιορίζεται ως πολιτική στήριξης μιας συγκεκριμένης κατηγορίας επιχειρήσεων. Αποτελεί επένδυση στο μέλλον της κυπριακής οικονομίας. Μια οικονομία με ισχυρές, εξωστρεφείς, καινοτόμες και χρηματοδοτικά υγιείς μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι περισσότερο ανθεκτική στις κρίσεις, δημιουργεί καλύτερες θέσεις εργασίας, προσελκύει επενδύσεις και εξασφαλίζει υψηλότερους και πιο βιώσιμους ρυθμούς ανάπτυξης. Στη νέα εποχή των μεγάλων τεχνολογικών, γεωπολιτικών και οικονομικών μεταβολών, η επιτυχία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων θα αποτελέσει σε μεγάλο βαθμό και την επιτυχία της ίδιας της Κύπρου.

Στη νέα εποχή των μεγάλων τεχνολογικών, γεωπολιτικών και οικονομικών μεταβολών, η επιτυχία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων θα αποτελέσει σε μεγάλο βαθμό και την επιτυχία της ίδιας της Κύπρου

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΜΕ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΥΠΟ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Αυξήσεις με αστερίσκους και ανοιχτούς λογαριασμούς

Οι ενστάσεις των συντεχνιών για τους χαμηλοσυνταξιούχους, το πέναλτι 12% και τα Ταμεία Προνοίας και τα ερωτήματα των εργοδοτών για τη χρηματοδότηση

ΣΟΦΙΑ ΙΩΣΗΦ

Το σίγμα των προθέσεων της Κυβέρνησης για τη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση έδωσε ο Υπουργός Εργασίας. Προανήγγειλε αυξήσεις από 5% μέχρι και 55%, οι οποίες θα διαμορφώνονται βάσει κριτηρίων, όπως τα χρόνια, το ύψος και η περιοδικότητα των εισφορών. Στην αναμονή για το προσχέδιο του νομοσχεδίου βρίσκονται οι κοινωνικοί εταίροι, οι οποίοι βλέπουν γκρίζες ζώνες και κενά, καλώντας την Κυβέρνηση να δώσει σαφείς απαντήσεις. Οι συντεχνίες κάνουν λόγο για επικοινωνιακές προσπάθειες δημιουργίας εντυπώσεων και ουτοπικά χρονοδιαγράμματα, ενώ καταγγέλλουν ότι αρκετοί χαμηλοσυνταξιούχοι θα παραμείνουν κάτω από το όριο της φτώχειας ακόμα και μετά τη μεταρρύθμιση. Από πλευράς τους οι εργοδότες ζητούν απαντήσεις από την Κυβέρνηση για το πόσο θα κοστίσει η αύξηση των συντάξεων και για το ποιος θα την χρηματοδοτήσει.

Αυξήσεις υπό όρους...

Αυξήσεις στις συντάξεις που θα κυμαίνονται από 5% μέχρι 50%-55% προανήγγειλε ο Υπουργός Εργασίας, ξεκαθαρίζοντας, ωστόσο, ότι αυτές δεν θα είναι οριζόντιες. Το ύψος της αύξησης θα εξαρτάται από συγκεκριμένα κριτήρια, όπως τα χρόνια καταβολής εισφορών, το ύψος τους και η περιοδικότητά τους. Κάποιοι θα λάβουν μεγαλύτερη αύξηση, όπως είπε ο Μαρίνος Μουσιούττας, κάποιους μικρότερη, όμως, όπως διαβεβαίωσε, όλοι θα δουν τις συντάξεις τους να αυξάνονται.

Για να εξηγήσει πώς θα λειτουργεί η αύξηση στην πράξη, ο Υπουργός έφερε ως παράδειγμα εργαζόμενο με ετήσιο εισόδημα €11.000, δηλαδή περίπου

€800 τον μήνα, και 45 χρόνια εισφορών. Όπως ανέφερε, η σύνταξη που αντιστοιχεί σήμερα σε αυτήν την περίπτωση είναι €504 μηνιαίως. Με τη μεταρρύθμιση, το ποσό αυτό θα ανέλθει στα €750, καταγράφοντας αύξηση περίπου στο 50%.

Σε δεύτερο παράδειγμα, ο Μαρίνος Μουσιούττας αναφέρθηκε σε συνταξιούχο με τα ίδια χαρακτηριστικά, ο οποίος, πέραν της σύνταξης των €504, λαμβάνει μικρό «τσεκούδι» του Υφυπουργείου Πρόνοιας. Το συνολικό του εισόδημα φτάνει έτσι τα €720 τον μήνα. Με τη μεταρρύθμιση, η σύνταξη αυξάνεται στα €750, ενώ η πρόσθετη ενίσχυση περιορίζεται στα €110. Συνεπώς, το συνολικό μηνιαίο ποσό που θα λαμβάνει διαμορφώνεται στα €830, δηλαδή €110 περισσότερα από σήμερα.

Νέος χάρτης συντάξεων

Πέραν των αυξήσεων, η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση εισάγει νέες

ομάδες εισφορέων και πιστώσεις σε ομάδες του πληθυσμού, οι οποίες είναι πιο δύσκολο να εργαστούν. Όπως δήλωσε ο αρμόδιος Υπουργός, το νέο σύστημα θα επιδοτεί μονάδες για τις εξής ομάδες: «Μπότερες που φροντί-

ζουν τα παιδιά τους, ανάπηρα άτομα, άτυποι φροντιστές και φοιτητές που επιστρέφουν από τις σπουδές τους και για έναν χρόνο μπορεί να ψάχνουν για εργασία. Για όλες αυτές τις κατηγορίες το νέο σύστημα θα επιδοτεί μονάδες, έτσι ώστε να προστίθενται στις μονάδες που θα πάρουν στη συνέχεια από τον εργασιακό τους βίο και να αυξάνεται η συνολική τους σύνταξη». Όσον αφορά τη νέα κατηγορία εισφορέων, ο Υπουργός δήλωσε ότι «άτομο το οποίο δεν έχει εισφορές στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων και σήμερα παίρνει κοινωνική σύνταξη, αλλά έχει εισοδήματα από μετοχές, ενοίκια κ.λπ., θα υποχρεώνεται να βάζει κοινωνική ασφάλιση για τα έσοδά του».

Στο μεγάλο ζήτημα της αναλογιστικής μείωσης του 12%, ο Υπουργός Εργασίας ανέφερε ότι αυτή δεν καταργείται πλήρως, αλλά θα μειωθεί σε κάποιο ποσοστό, «άρα θα υπάρξει αύξηση στις συντάξεις αυτών που είχαν υποστεί την

αναλογιστική μείωση ή αυτών που θα προκύψουν κατά τη μεταβατική περίοδο των 5 χρόνων».

Οι φτωχοί θα παραμείνουν φτωχοί

Οι εξαγγελίες της Κυβέρνησης δεν έπεισαν τις συντεχνίες, οι οποίες βλέπουν προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων και ουτοπικά χρονοδιαγράμματα. Ο Γενικός Γραμματέας της ΣΕΚ, Ανδρέας Μάτσας, κάνει λόγο για επικοινωνιακή προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων, η οποία θα πρέπει να σταματήσει. «Τίποτα απ' ό,τι ανακοινώνεται δημόσια δεν έχει συμφωνηθεί, ενώ παραμένουν αρκετά αδιευκρίνιστα σημεία που διασυνδέονται με τον Πυλώνα Ο και την κοινωνική παρέμβαση του κράτους, όπως επίσης και σε ό,τι αφορά την αναλογιστική αναπροσαρμογή (12%)».

Ο Ανδρέας Μάτσας κατέδειξε την ίδια ώρα ότι καταγράφεται δυστοκία «σε σχέση με την κατάθεση προς τους κοινωνικούς εταίρους, του μεταρρυθμιστικού νομοσχεδίου, έτσι ώστε να μπορέσει να συνεχιστεί ο διάλογος. Σε κανένα στάδιο της όλης διαδικασίας δεν υπήρξε ετοιμότητα για υποβολή πρότασης και, ως εκ τούτου, ήταν αιχμής η προσπάθεια καταλογισμού ευθυνών προς τους κοινωνικούς εταίρους για τη μη υλοποίηση των χρονοδιαγραμμάτων που ουτοπικά και μονομερώς είχαν τεθεί και καί' επανάληψιν είχαν διαφοροποιηθεί». Τονίζει, δε, ότι η επίτευξη της επάρκειας των συντάξεων περνά μέσα από τη συμπερίληψη στη μεταρρύθμιση όλων των πυλώνων που διασυνδέονται με το συνταξιοδοτικό. «Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται προς τον δεύτερο πυλώνα που αφορά τα Ταμεία Προνοίας, ο οποίος θα δώσει ουσιαστική στήριξη στα συνταξιοδοτικά ωφελήματα. Υπάρχει συγκεκριμένη εισήγηση που μπορεί να δημιουργήσει τις ικανές και αναγκαίες συνθήκες για ενσωμάτωση του πυλώνα αυτού στη μεταρρύθμιση, ενώ μέσα από τον σωστό χειρισμό μπορεί η πρόταση να τύχει αποδοχής από το σύνολο των κοινωνικών εταίρων. Η ΣΕΚ έχει αναδείξει τη

“
**Από τα €504 στα €750
Το παράδειγμα που
παρουσίασε ο Υπουργός
Εργασίας αφορά
εργαζόμενο με ετήσιο
εισόδημα €11.000 και
45 χρόνια εισφορών.
Η μηνιαία σύνταξη,
σύμφωνα με τους
κυβερνητικούς υπο-
λογισμούς, αυξάνεται
από τα €504 στα €750,
καταγράφοντας άνοδο
περίπου 50%**

pwc

We accelerate what's possible
so you can
turn vision into value

Οι τέσσερις πυλώνες του Συνταξιοδοτικού

**Ταμείο
Κοινωνικών
Ασφαλίσεων**

**Επαγγελματικά
συνταξιοδοτικά
σχήματα και
Ταμεία Προνοίας**

**Σχέδια
ιδιωτικής
ασφάλισης**

**Κρατική
κοινωνική
πρόνοια**

συγκεκριμένη προϋπόθεση γι' ακόμα μια φορά, στη συνάντηση της Γενικής Γραμματείας με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Υπουργό Εργασίας, την περασμένη Πέμπτη, και επανέλαβε για πολλοστή φορά την πρόθεσή να συνδράμει εποικοδομητικά στη σωστή και ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση».

Από πλευράς της, η Γενική Γραμματεία της ΠΕΟ Σωτηρούλα Χαλαράμπους ανέδειξε την ανάγκη της αναθεώρησης του ορίου της φτώχειας, τονίζοντας ότι «ταυτόχρονα με τις αυξήσεις στις βασικές συντάξεις πρέπει να αναθεωρηθεί και το σχέδιο των χαμηλοσυνταξιούχων. Δεν μπορεί το πραγματικό όριο της φτώχειας να είναι 1.103 ευρώ και το σχέδιο των χαμηλοσυνταξιούχων να θεωρεί ως όριο τα 794 ευρώ», ανέφερε, τονίζοντας ότι «αν δεν αναθεωρηθεί το όριο αυτό σημαίνει ότι συνειδητά θα αφήνουμε τους συνταξιούχους φτωχούς». Όπως τόνισε παράλληλα η Σωτηρούλα Χαλαράμπους, δεν έχει επιτευχθεί η απαιτούμενη πρόοδος ούτε στο κομμάτι των Ταμείων Προνοίας. «Χωρίς τα Ταμεία Προ-

νοίας», δήλωσε, «δεν διασφαλίζουμε επαρκές εισόδημα μετά τη συνταξιοδότηση. Θέλουμε να υπάρχει ένας συμφωνημένος οδικός χάρτης που θα περιλαμβάνει τις παραμέτρους μέσω από τις οποίες θα οδηγηθούμε σε ένα σημείο όπου κάθε εργαζόμενος μαζί με τη σύνταξη που θα λαμβάνει από το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα λαμβάνει και συμπληρωματικά από τα Ταμεία Προνοίας». Η ΓΓ της ΠΕΟ έκανε μάλιστα λόγο για πολλά κενά και γκρίζες ζώνες στις προτάσεις της Κυβέρνησης, αναφερόμενη τόσο στο ζήτημα του πέναλτι του 12% όσο και στη σύνταξη χρειάς. «Η ελάφρυνση της τάξης του 4,5% δεν θα ιοχτεί για όσους θα συνταξιοδοτηθούν αφότου λήξουν τα πέντε χρόνια της μεταβατικής. Οι προϋποθέσεις αλλάζουν προς το δυσμενέστερο. Δεν μπορεί να κάνουμε συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση και να συνεχίσει να είναι σε εκκρεμότητα αυτή η μεγάλη διάκριση που υπάρχει για τους άντρες που έχουν χάσει τις γυναίκες τους. Όσοι έγιναν χήροι μετά το 2018, να λαμβάνουν σύνταξη χή-

ρείας. Όσοι έγιναν χήροι πριν το 2018, να μη λαμβάνουν σύνταξη χηρείας».

Οι εργοδότες ζητούν απαντήσεις για τον λογαριασμό

Σαφείς απαντήσεις για το ποιος θα
πληρώσει τον λογαριασμό των αυξήσεων
ζητούν από πλευράς τους οι εργοδοτικές

Το χάσμα των €309
Η ΠΕΟ επισημαίνει ότι το πραγματικό όριο της φτώχειας ανέρχεται στα €1.103, ενώ το Σχέδιο Ενίσχυσης Χαμηλοσυνταξιούχων χρησιμοποιεί ως όριο τα €794. Η διαφορά των €309 βρίσκεται στον πυρήνα της αντιπαράθεσης για το κατά πόσον οι αυξήσεις θα εξασφαλίζουν επαρκείς εισόδημα στους συνταξιούχους

οργανώσεις. Ο ΓΔ της ΟΕΒ, Μιχάλης Αντωνίου, τόνισε ότι δεν έχουν δοθεί συγκεκριμένες απαντήσεις από την Κυβέρνηση σε δύο βασικά ερωτήματα. «Πόσο θα κοστίσει και πώς θα χρηματοδοτηθεί;». Η βελτίωση των χαμηλών συντάξεων είναι θετική, είπε, ωστόσο «είναι δεδομένο ότι δεν θα αυξηθούν οι εισφορές, δεν θα αυξηθεί η ηλικία συνταξιοδότησης και δεν θα γίνει ανακατανομή ανάμεσα στους δικαιούχους. Αρα, με δεδομένα αυτά τα τρία “δεν” πώς θα χρηματοδοτηθεί;».

Ανάλογους προβληματισμούς εκφράζει και το ΚΕΒΕ, εστιάζοντας κυρίως στη βιωσιμότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ο Γενικός Γραμματέας του ΚΕΒΕ, Φιλόκυπρος Ρουσσουνίδης, εκτιμά ότι οι νέες κατηγορίες εισοδημάτων ενδεχομένως να μην αποτελέσουν ουσιαστική πηγή εσόδων «Θεωρούμε ότι μια μεταρρύθμιση αυτού του μεγέθους θα πρέπει να συνοδεύεται από ανανεωμένη αναλογιστική μελέτη, που να δείχνει την επίδρασή της στη μακροχρόνια βιωσιμότητα του συστήματος», δήλωσε, τονίζοντας ότι «εμείς

θέλουμε να υπάρξει μια μεταρρύθμιση που είναι σημαντική για όλους. Όμως η μεταρρύθμιση δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του ταμείου και να μην αυξάνει το κόστος πάρα πολύ καθιστώντας το δυσβάστακτο για τις επιχειρήσεις, αλλά και τους ιδίους τους εργοδοτούμενους».

Αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Η Κυβέρνηση, πάντως, έθεσε τα χρονοδιαγράμματα για την προώθηση της μεταρρύθμισης. Το νομοθέτημα για τον πρώτο πυλώνα αναμένεται να δοθεί στους κοινωνικούς εταίρους μέσα στο επόμενο δεκαπενθήμερο και ταυτόχρονα να τεθεί σε δημόσια διαβούλευση. Στόχος είναι οι διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους και τα κόμματα να ολοκληρωθούν μέσα στο καλοκαίρι, ώστε με την επανέναρξη των εργασιών της Βουλής να κατατεθεί το νομοσχέδιο και να αρχίσει η συζήτηση στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Σύμφωνα με τον Υπουργό, επιδιώκει η Κυβέρνηση είναι το νέο συνταξιοδοτικό σύστημα να τεθεί σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 2027.

ΑΙΑΝΤΑΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΤΔ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται οι μέτοχοι της **ΑΙΑΝΤΑΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΤΔ** στην Ετήσια Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα γραφεία του Γραμματέα της Εταιρείας, Λεωφ. Μακαρίου III, Αρ. 66, Πολ. ΚΡΟΝΟΣ, 1077 Λευκωσία, την Πέμπτη, 6 Αυγούστου 2026, στις 10:00 π.μ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Εξέταση και έγκριση της Έκθεσης του Διοικητικού Συμβουλίου και της Έκθεσης των Ελεγκτών και των Οικονομικών Καταστάσεων για το έτος που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2025.
2. Εκλογή μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.
3. Καθορισμός της αμοιβής των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.
4. Επαναδιορισμός των Ελεγκτών της Εταιρείας και εξουσιοδότηση του Διοικητικού Συμβουλίου για καθορισμό της αμοιβής τους.
5. Οποιαδήποτε άλλη εργασία που μπορεί να διεξαχθεί σε Ετήσια Γενική Συνέλευση.

Με Εντολή του Διοικητικού Συμβουλίου
Anteva Secretarial Services Ltd
Γραμματέας
Λευκωσία, 30 Απριλίου 2026

Σημαντική σημείωση

Η Έκθεση των συμβούλων, η Έκθεση των Ελεγκτών και οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας δεν θα ταχυδρομηθούν στους μετόχους, αλλά είναι διαθέσιμες σε έντυπη μορφή από τα γραφεία του Γραμματέα της Εταιρείας, Λεωφ. Μακαρίου III, Αρ. 66, Πολ. ΚΡΟΝΟΣ, 1077 Λευκωσία, στο **τηλ. 22-875544** και σε ηλεκτρονική μορφή, από την ηλεκτρονική διεύθυνση **antevaservices@cytanet.com.cy**. Η πρόσκληση για την Ετήσια Γενική Συνέλευση καθώς και το έγγραφο διορισμού πληρεξουσίου αντιπροσώπου (Form of Proxy), δεν θα ταχυδρομηθούν στους μετόχους, δυνάμει των Προνοιών του Άρθρου 128 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφάλαιο 113, αλλά θα είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα της Εταιρείας, **www.aiantas.com**, στην ιστοσελίδα του Χ.Α.Κ. και είναι επίσης διαθέσιμα σε έντυπη μορφή από τα γραφεία του Γραμματέα της Εταιρείας, Λεωφ. Μακαρίου III, Αρ. 66, Πολ. ΚΡΟΝΟΣ, 1077 Λευκωσία, στο **τηλ. 22-875544**.

ΙΣΧΥΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΤΔ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται οι μέτοχοι της **ΙΣΧΥΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΤΔ** στην Ετήσια Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα γραφεία του Γραμματέα της Εταιρείας, Λεωφ. Μακαρίου III, Αρ. 66, Πολ. ΚΡΟΝΟΣ, 1077 Λευκωσία, την Πέμπτη, 6 Αυγούστου 2026, στις 10:30 π.μ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Εξέταση και έγκριση της Έκθεσης του Διοικητικού Συμβουλίου και της Έκθεσης των Ελεγκτών και των Οικονομικών Καταστάσεων για το έτος που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2025.
2. Εκλογή μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.
3. Καθορισμός της αμοιβής των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.
4. Επανάδιορισμός των Ελεγκτών της Εταιρείας και εξουσιοδότηση του Διοικητικού Συμβουλίου για καθορισμό της αμοιβής τους.
5. Οποιαδήποτε άλλη εργασία που μπορεί να διεξαχθεί σε Ετήσια Γενική Συνέλευση.

Με Εντολή του Διοικητικού Συμβουλίου
Anteva Secretarial Services Ltd
Γραμματέας
Λευκωσία, 30 Απριλίου 2026

Σημαντική σημείωση

Η Έκθεση των συμβούλων, η Έκθεση των Ελεγκτών και οι οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας δεν θα ταχυδρομηθούν στους μετόχους, αλλά είναι διαθέσιμες σε έντυπη μορφή από τα γραφεία του Γραμματέα της Εταιρείας, Λεωφ. Μακαρίου III, Αρ. 66, Πολ. ΚΡΟΝΟΣ, 1077 Λευκωσία, στο **τηλ. 22-875544** και σε ηλεκτρονική μορφή, από την ηλεκτρονική διεύθυνση **antevaseservices@cytanet.com.cy**. Η πρόσκληση για την Ετήσια Γενική Συνέλευση καθώς και το έγγραφο διορισμού πληρεξουσίου αντιπροσώπου (Form of Proxy) δεν θα ταχυδρομηθούν στους μετόχους, δύναμι των Προνοιών του Άρθρου 128 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφάλαιο 113, αλλά θα είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα της Εταιρείας, **www.ishisinvestments.com**, στην ιστοσελίδα του Χ.Α.Κ. και είναι επίσης διαθέσιμα σε έντυπη μορφή από τα γραφεία του Γραμματέα της Εταιρείας, Λεωφ. Μακαρίου III, Αρ. 66, Πολ. ΚΡΟΝΟΣ, 1077 Λευκωσία, στο **τηλ. 22-875544**.

ΗΠΑ - ΙΡΑΝ

Η εκκεχειρία μόνο στα χαρτιά προοιωνίζεται τη νέα πραγματικότητα στη Μ. Ανατολή

Βασικό σημείο τριβής αποτελεί η επιμονή του Ιράν να διατηρήσει τον έλεγχο των Στενών του Ορμούζ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΩΡΓΑΛΛΙΑΣ

Μόλις δύο εβδομάδες μετά τη συμφωνία εκκεχειρίας που ο Ντόναλντ Τραμπ παρουσίαζε ως ιστορική επιτυχία της αμερικανικής διπλωματίας, η Μέση Ανατολή βρίσκεται ξανά αντιμέτωπη με τον κίνδυνο κλιμάκωσης. Η ανακοίνωση του Αμερικανού Προέδρου, ότι η εκκεχειρία «τελείωσε», σε συνδυασμό με τις αμοιβαίες κατηγορίες για παραβίαση της συμφωνίας, τα νέα στρατιωτικά πλήγματα και την αναζωπύρωση της έντασης στα Στενά του Ορμούζ επαναφέρει την αβεβαιότητα στην περιοχή. Πίσω από τις τελευταίες εξελίξεις, όμως, κρύβονται βαθύτερες πολιτικές και στρατηγικές επιδιώξεις, που καθιστούν την προοπτική μιας μόνιμης ειρήνης εξαιρετικά δύσκολη.

Η εκκεχειρία σε νέες «περιπέτειες»

Ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, ετοιμαζόταν να αναχωρήσει από τον Λευκό Οίκο με προορισμό την Τουρκία το βράδυ της Δευτέρας, όταν οι κορυφαίοι σύμβουλοί του σε θέματα εθνικής ασφάλειας εισήλθαν στο Οβάλ Γραφείο μεταφέροντάς του πληροφορίες για νέες επιθέσεις του Ιράν. Εξοργισμένος από τις επιθέσεις, ο Ντόναλντ Τραμπ ζήτησε από τους συνεργάτες του να εκμηδύνουν κατά πόσον η ιρανική πλευρά εξακολουθούσε να επιδιώκει την επίτευξη οριστικής συμφωνίας. Υστερα από διαβουλεύσεις με τους ανώτερους συμβούλους του, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Τεχεράνη δεν ενεργούσε με ειλικρινή πρόθεση.

Οι αιφνιδιαστικές επιθέσεις προκάλεσαν άμεση και σκληρή αντίδραση από τον Αμερικανό Πρόεδρο, ο οποίος απεύθυνε σημαντικά κινήτρα που προβλέπε η συμφωνία, αφήνοντας ελάχιστα στοιχεία από το ειρηνευτικό πλαίσιο που είχε υπογράψει πριν από δύο εβδομάδες στο Ανάκτορο των Βερσαλλιών, στη Γαλλία. Ο Τραμπ ανακάλεσε την άδεια του Ιράν για εξαγωγές πετρελαίου, διέταξε διανομικά αμερικανικά πλήγματα εναντίον ιρανικών στόχων εντός και γύρω από τα Στενά του Ορμούζ την Τρίτη, και την Τετάρτη προειδοποίησε ότι οι ΗΠΑ θα μπορούσαν να πλήξουν και μη στρατιωτικές υποδομές, συμπεριλαμβανομένων μονάδων αφαλάτωσης που τροφοδοτούν τον πληθυσμό με πόσιμο νερό.

Από την άλλη, Ιρανός διπλωμάτης δήλωσε ότι οι ΗΠΑ παραβίασαν τη

συμφωνία ειρήνης, δημιουργώντας θαλάσσιο διάδρομο ναυσιπλοΐας χωρίς προηγούμενο συντονισμό με την Τεχεράνη, υποστηρίζοντας ότι η ενέργεια αυτή δικαιολογούσε την απόφαση της Ισλαμικής Δημοκρατίας να ανοίξει πυρ κατά πλοίων που διέρχονταν από την περιοχή.

Η «αιφνίδια» κατάρρευση των εξελίξεων έχει αφήσει στον «αέρα» το πλαίσιο της εκκεχειρίας, με τους διεθνείς ηγέτες να προσπαθούν να διαπιστώσουν εάν οι δηλώσεις του Τραμπ σηματοδοτούν επιστροφή σε έναν γενικευμένο πόλεμο ή ακόμη μία βίαιη παρένθεση πριν από νέα διαπραγμάτευση. Την ίδια ώρα, οι σύμμαχοι των ΗΠΑ στον Κόλπο προετοιμάζονται για ενδεχόμενα αντίποινα, οι αγορές ενέργειας ανησυχούν για νέο οικονομικό πλήγμα και η ναυσιπλοΐα στα Στενά του Ορμούζ παρουσιάζει εκ νέου σοβαρές καθυστερήσεις.

Σύμφωνα με αναλυτές, βασικό σημείο τριβής αποτελεί η επιμονή του Ιράν να διατηρήσει τον έλεγχο των Στενών του Ορμούζ. Το Μνημόνιο Κατανόησης προέβλεπε ότι η Τεχεράνη θα κατέβαλλε «τη μέγιστη δυνατή προσπάθεια», ώστε να διασφαλιστεί η ασφαλής διέλευση των εμπορικών πλοίων για διάστημα 60 ημερών, χωρίς την επιβολή τελών διέλευσης.

Ωστόσο, η ένταση αυξήθηκε οξεδόν αμέσως γύρω από τη χρήση της λεγόμενης «διαδρομής του Ομάν», ενός θαλάσσιου διαδρόμου που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ, ακολουθεί τις ακτές του Ομάν και λειτουργεί μέσω διεθνούς συντονισμού. Αντίθετα, η Τεχεράνη επιδιώκει τα εμπορικά πλοία να χρησιμοποιούν εναλλακτική

διαδρομή κατά μήκος των ιρανικών ακτών, όπου η ναυσιπλοΐα βρίσκεται υπό στενή παρακολούθηση και έλεγχο από τις ιρανικές Αρχές.

Έτσι, το εύρος των Στενών του Ορμούζ δεν επιτρέπει στην Τεχεράνη να ελέγχει ταυτόχρονα και τις δύο διαδρομές χωρίς τη χρήση ή την απειλή χρήσης

“

Η διατήρηση της εκκεχειρίας αποδείχθηκε ιδιαίτερα δύσκολη, καθώς οι δύο πλευρές διαθέτουν διαφορετικά πλεονεκτήματα και καμία δεν θεωρεί ότι έχει νπτηθεί

στρατιωτικής ισχύος. Το Ιράν έχει ήδη αποδείξει ότι είναι διατεθειμένο να χρησιμοποιήσει πραγματικά πυρά προκειμένου να αποτρέψει τη διέλευση πλοίων μέσω της διαδρομής του Ομάν.

Το αποτέλεσμα ενός πολέμου χωρίς νπτημένο

Ειδικόι εξηγούν ότι η διατήρηση της εκκεχειρίας αποδείχθηκε ιδιαίτερα δύσκολη, καθώς οι δύο πλευρές διαθέτουν διαφορετικά πλεονεκτήματα και καμία δεν θεωρεί ότι έχει νπτηθεί.

Οι ΗΠΑ εξακολουθούν να διαθέτουν συντριπτική στρατιωτική υπεροχή, όμως εμφανίζουν περιορισμένη πολιτική βούληση για μια μακροχρόνια εμπλοκή. Η Ουάσινγκτον δεν επιθυμεί την αποστολή χερσαίων δυνάμεων στο Ιράν, ούτε

τη δέσμευση σημαντικού μέρους των στρατιωτικών της δυνατοτήτων σε έναν παρατεταμένο πόλεμο ή την αποκλειστική εστίαση στο ιρανικό καθεστώς. Για τον λόγο αυτό, εκτιμάται ότι, παρά τη στρατιωτική της ισχύ, δύσκολα θα επιχειρήσει ανατροπή του ιρανικού καθεστώτος ή θα επιδιώξει διά της βίας να ανοίξει τα Στενά του Ορμούζ.

Από την άλλη πλευρά, το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της Τεχεράνης θεωρείται η πολιτική αποφασιστικότητα του καθεστώτος να διασφαλίσει την επιβίωσή του. Μετά τη δολοφονία κορυφαίων πολιτικών στελεχών στην αρχή της σύγκρουσης, η ιρανική ηγεσία εμφανίζεται ακόμη πιο σκληροπυρηνική και στρατιωτικοποιημένη. Σύμφωνα με αναλυτές, πρόκειται για ένα ιδεολογικά προσπλωμένο, έμπειρο και αδίστακτο καθεστώς, αποφασισμένο να αποδείξει τόσο στις ΗΠΑ όσο και στις χώρες της περιοχής ότι δεν πρόκειται να υποχωρήσει, ακόμη και αν αυτό συνεπάγεται τεράστιο οικονομικό και στρατιωτικό κόστος.

Η αποφασιστικότητα αυτή αποτυπώνεται, μεταξύ άλλων, στην προθυμία της Τεχεράνης να απειλεί εμπορικά πλοία με χαμηλού κόστους μη επανδρωμένα αεροσκάφη και ταχύπλοα επιθετικά σκάφη, διατηρώντας διαρκή πίεση στη ναυσιπλοΐα των Στενών.

Καθοριστικό ρόλο στις εξελίξεις διαδραματίζουν και οι εσωτερικές πολιτικές ισορροπίες στις δύο χώρες. Στο Ιράν, οι Φρουροί της Ισλαμικής Επανάστασης (IRGC) έχουν ενισχύσει περαιτέρω την επιρροή τους μετά τον πόλεμο, με αποτέλεσμα ακόμη και πολιτικοί που θα επιχειρούσαν διάλογο ή

συμβιβασμό με τις ΗΠΑ να κινδυνεύουν να χαρακτηριστούν προδότες από ακραίους κύκλους του καθεστώτος.

Η ιστορία έχει δείξει ότι η σύναψη συμφωνιών με παραδοσιακούς αντιπάλους μπορεί να έχει ακόμη και θανατηφόρες συνέπειες για τους ίδιους τους ηγέτες, όπως συνέβη με τη δολοφονία του Προέδρου της Αιγύπτου, Ανουάρ Σαντάτ, το 1981, και του Πρωθυπουργού του Ισραήλ, Γιτζάκ Ράμπιν, το 1995. Οι συνθήκες αυτές ωθούν την Τεχεράνη να δίνει προτεραιότητα στον έλεγχο των Στενών του Ορμούζ και στη διατήρηση μιας αδιάλλακτης στάσης, αντί να επιδιώκει τα οικονομικά οφέλη από την άρση των κυρώσεων και το υποσχόμενο αμερικανικό πρόγραμμα ανοικοδόμησης ύψους 300 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Ειδικόι εκτιμούν ότι ο Αμερικανός Πρόεδρος υπερεκτίμησε τα οικονομικά κινήτρα που προσέφερε το Μνημόνιο Κατανόησης και υποτίμησε την αποφασιστικότητα της Τεχεράνης να επιβάλει την κυριαρχία της τόσο στα Στενά όσο και στην ευρύτερη περιοχή. Παρά τις τελευταίες εξελίξεις, θεωρείται απίθανη η επιστροφή σε έναν πόλεμο πλήρους κλίμακας. Ταυτόχρονα, όμως, οι πιθανότητες διατήρησης της εκκεχειρίας ή επίτευξης ουσιαστικής ειρηνευτικής συμφωνίας εμφανίζονται ιδιαίτερα περιορισμένες.

Το πιθανότερο σενάριο είναι η επιστροφή στην εύθραυστη κατάσταση που επικρατούσε από την πρώτη εκκεχειρία της 8ης Απριλίου έως τις 17 Ιουνίου. Πρόκειται για μια κατάσταση που δεν συνιστά γενικευμένο πόλεμο, αλλά ούτε και πραγματική ειρήνη, με αμοιβαία πλήγματα να συνεχίζονται τους επόμενους μήνες, τα Στενά του Ορμούζ να παραμένουν μερικώς κλειστά και την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας να εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από υψηλού βαθμού αβεβαιότητα.

Το βαθύτερο πολιτικό πρόβλημα στο Ιράν

Στις αρχές του μήνα, οι δύο πλευρές πραγματοποίησαν στην Ελβετία τον πρώτο γύρο συνομιλιών στο πλαίσιο του Μνημονίου, καταλήγοντας σε έναν οδικό χάρτη που προβλέπει την επίτευξη οριστικής συμφωνίας εντός 60 ημερών. Παράλληλα, συγκροτήθηκαν ομάδες εργασίας για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, την άρση των κυρώσεων και την εφαρμογή της συμφωνίας, ενώ δημιουργήθηκαν νέοι μηχανισμοί επικοινωνίας με στόχο να διασφαλιστεί η ελεύθερη ναυσιπλοΐα στα Στενά του Ορμούζ και η διατήρηση της εκκεχειρίας στον Λίβανο.

Τα πλέον ακανθώδη ζητήματα, όπως το μέλλον του προγράμματος εμπλουτισμού ουρανίου, το εύρος της άρσης των κυρώσεων και η τελική μορφή της συνολικής διευθέτησης, μετατέθηκαν για διαπραγμάτευση εντός του προβλε-

πόμενου 60ήμερου, με την Τεχεράνη να επιμένει ότι προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην εφαρμογή των ήδη συμφωνηθέντων. Στο μεταξύ, ο ναυτικός αποκλεισμός έχει αρθεί, τα Σιενά του Ορμούζ άνοιξαν εκ νέου και το ιρανικό ριάλ ενισχύθηκε κατά περισσότερο από 15% έναντι του δολαρίου τις ημέρες που ακολούθησαν.

Πάντως, ο τρόπος με τον οποίο επιτεύχθηκε η συμφωνία ενισχύει την εκτίμηση ότι ο πόλεμος οδήγησε σε πρωτοφανή συσπείρωση του ιρανικού καθεστώτος. Παρόμοια εικόνα μεταφέρουν και αναλυτές εντός του Ιράν, οι οποίοι κάνουν λόγο για σπάνια σύμπνοια ανάμεσα στην πολιτική, τη στρατιωτική και την κοινωνική ηγεσία της χώρας. Σχεδόν ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός τάχθηκε υπέρ της συμφωνίας, ενώ το ιρανικό Υπουργείο Εξωτερικών υποστήριξε ότι όλοι οι θεσμοί του κράτους λειτούργησαν «με μια φωνή». Παράλληλα, σκληροπυρηνικά μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι οι διαπραγματεύσεις τελούσαν υπό την προσωπική επίβλεψη του νέου

ανώτατου ηγέτη, Μοιζιάμπα Χαμενεΐ, ενώ ο διοικητής της Δύναμης Κουντς, Εομαΐλ Καανί, δήλωσε ότι οι διαπραγματευτές και οι στρατιώτες της χώρας υπηρετούν την ίδια στρατηγική της «ένοπλης αντίστασης».

Η εικόνα αυτή επιβεβαιώνει ότι οι Ιρανοί διπλωμάτες διαπραγματεύονται με σαφή εντολή από την κορυφή του πολιτικού συστήματος, καταρρίπτοντας την άποψη που κυριαρχεί στον δυτικό κόσμο ότι αποιελούν μίαν απομονωμένη πολιτική ομάδα, την οποία οι σκληροπυρηνικοί μπορούν να αποκηρύξουν οποιαδήποτε στιγμή.

Ωστόσο, σύμφωνα με ανάλυση του Foreign Policy, η συναίνεση που παρατηρήθηκε αφορά αποκλειστικά στην ανάγκη τερματισμού ενός πολέμου που καμία πλευρά δεν μπορούσε να κερδίσει και υπό όρους που η Τεχεράνη μπορεί να παρουσιάσει ως επιτυχία. Δεν σημαίνει, όμως, ότι υπάρχει ομοφωνία για τη μελλοντική στρατηγική του Ιράν απέναντι στη Δύση. Αντίθετα, το εσωτερικό πολιτικό σκηνικό παραμένει βαθιά διχασμένο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσαν οι κινήσεις του μειώπου Paydari και των συμμάχων του πρώην επικεφαλής διαπραγματευτή για τα πυρηνικά, Σάϊντ Τζαλίλι, οι οποίοι στα τέλη Μαΐου επικείμεσαν συντονισμένα να απομακρύνουν τον Πρόεδρο της Βουλής, Μοχαμάντ Μπαγέρ Γκαλιμπάφ, από το αξίωμά του. Σύμφωνα με σχετικές αναφορές, άσκησαν έντονες πολιτικές πιέσεις ζητώντας δημόσια ψηφοφορία στη Βουλή, σε μια προσπάθεια που περιγράφηκε ως συνεχής πολιτικός εκβιασμός.

Η χρονική συγκυρία μόνο τυχαία δεν θεωρήθηκε, καθώς η επίθεση εκδηλώθηκε κατά την πιο κρίσιμη φάση των διαπραγματεύσεων με τις ΗΠΑ και ερμηνεύθηκε ως προσπάθεια αποδυνάμωσης της διπλωματικής διαδικασίας μέσω της απομάκρυνσης ενός από τους βασικούς θεσμικούς της υποστηρικτές. Τελικά, ο Γκαλιμπάφ διατήρησε τη θέση του για έβδομη συνεχόμενη χρονιά, γεγονός που δείχνει ότι, παρά τη δυναμική παρουσία τους, οι σκληροπυρηνικοί εξακολουθούν να αποτελούν μειοψηφία στο εσωτερικό

του πολιτικού συστήματος.

Στόχο των σκληροπυρηνικών αποτέλεσε και ο Πρόεδρος του Ιράν, Μασούντ Πεζεσκιάν. Στις αρχές Ιουνίου υπήρχαν αναφορές ότι οι συνεχείς εκκλήσεις για παραίτησή του αποτελούσαν μέρος οργανωμένης στρατηγικής πολιτικής φθοράς, μέσω συντονισμένων εκστρατειών στα μέσα ενημέρωσης, κοινοβουλευτικών παρεμβάσεων και διαρκών σεναρίων περί παραίτησης. Στόχος ήταν η αποδυνάμωση μιας κυβέρνησης που εμφανίζεται πιο πρόθυμη να προωθήσει τη διπλωματία και την οικονομική εξομάλυνση των σχέσεων με τη Δύση.

Παράλληλα, τον Μάιο, σκληροπυρηνικός βουλευτής δημοσίευσε εδάφιο από το Κοράνι με τίτλο «Ποιος είναι άγιος για την ηγεσία;», σε μίαν ανάρτηση που ερμηνεύτηκε ως έμμεση αμφισβήτηση της νομιμοποίησης του νέου ανώτατου ηγέτη. Η παρέμβαση αυτή προκάλεσε ιδιαίτερη αίσθηση, καθώς προερχόταν από στέλεχος του ίδιου του καθεστώτος και όχι από την αντιπολίτευση ή εξόριστους επικριτές.

Αναλυτές εκτιμούν ότι τα γεγονότα

αυτά καταδεικνύουν πως το ιρανικό πολιτικό σύστημα κάθε άλλο παρά ενιαίο παραμένει. Ο πολιτικός αναλυτής Αχμάντ Ζεϊνταμπαντί προειδοποίησε μάλιστα στα μέσα Ιουνίου ότι μια μικρή αλλά ιδιαίτερα ιδεολογικά προσανατολισμένη ομάδα σκληροπυρηνικών εμφανίζεται πρόθυμη να προκαλέσει πολιτική αστάθεια, θέτοντας τα δικά της συμφέροντα πάνω από εκείνα του κράτους.

Παράλληλα, ανάλυση του ιρανικού μέσου Fararu υποστήριξε ότι πολλοί Ιρανοί, παρότι ανυψίζονται στο ισλαμικό καθεστώς, απέρριψαν τη στρατιωτική πίεση από το εξωτερικό και αντιμετώπισαν τον πόλεμο κυρίως μέσα από το πρίσμα του εθνικισμού και όχι της αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση. Ωστόσο, η ίδια ανάλυση προειδοποιεί ότι αυτή η προσωρινή εθνική συσπείρωση ήταν προϊόν των πολεμικών συνθηκών και ότι, όσο απομακρύνεται η άμεση στρατιωτική απειλή από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, οι βαθιές διαφορές ανάμεσα στην κοινωνία και το κράτος αναμένεται να επανέλθουν στο προσκήνιο.

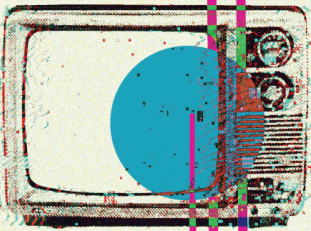
RIK1RIK2

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2025-2026

μαζί στο μέλλον

RIK1

ΑΠΟ ΜΕΡΑ ΣΕ ΜΕΡΑ

Τρίωρη ενημερωτική εκπομπή.
Πλήρης, έγκυρη και αντικειμενική κάλυψη των γεγονότων στην Κύπρο και σε όλο τον κόσμο.
Από τις 11:00 το πρωί μέχρι τις 14:00, οι δημοσιογράφοι, ρεπόρτερ και ανταποκριτές του RIK, μεταφέρουν με σοβαρότητα και υπευθυνότητα όλα όσα συμβαίνουν. Απευθείας συνδέσεις, αναλύσεις, ρεπορτάζ και φιλοξενούμενοι, αναλύουν και σχολιάζουν τα θέματα της επικαιρότητας.
“Από Μέρα σε Μέρα”, με συνέπεια και εγκυρότητα.

LIVE STREAMING

RIKcy

Δευτέρα - Παρασκευή

11:00

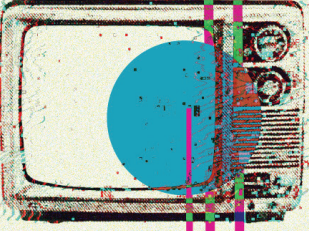
RIK1RIK2

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2025-2026

μαζί στο μέλλον

RIK1

ΠΡΩΤΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Καθημερινή ενημερωτική εκπομπή που μεταφέρει υπεύθυνα και έγκαιρα όλες τις εξελίξεις από την Κύπρο και τον κόσμο.
Με πλήρες δελτίο ειδήσεων, ζωντανές συνδέσεις, ρεπορτάζ και ανταποκρίσεις, καθώς και φιλοξενούμενους στο στούντιο που σχολιάζουν και αναλύουν την επικαιρότητα.

LIVE STREAMING

RIKcy

Δευτέρα - Παρασκευή

06:45

Η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ στην Τουρκία και ο μεγάλος εμπαιγμός

ΑΠΟΨΗ
ΑΝΔΡΟΥΛΑ
ΓΚΙΟΥΡΩΦ

Σε λίγες μέρες ολοκληρώνονται 52 χρόνια από την επέτειο του προδοτικού πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής το 1974. 52 χρόνια κατοχής από μια χώρα μέλος του ΝΑΤΟ, την οποία οι φερόμενοι σύμμαχοι και εταίροι μας σε Ε.Ε. και ΗΠΑ θεωρούν τον μεγαλύτερο και πολυτιμότερο σύμμαχό τους στη Βορειοατλαντική Συμμαχία.

Της θλιβερής επέτειου της σφαγής της Κύπρου προηγήθηκε στις 7-8 Ιουλίου η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ στην τουρκική πρωτεύουσα, όπου τα 32 κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να παράσχουν 70 δισεκατομμύρια ευρώ σε στρατιωτική βοήθεια στην Ουκρανία το 2026 και σχεδόν ίδιο ποσό το 2027, σύμφωνα με το κείμενο της διακήρυξης.

Πρεσβευτές των 32 κρατών-μελών της Συμμαχίας ενέκριναν πριν από λίγες μέρες σε συνάντησή τους στις Βρυξέλλες το κείμενο.

Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν για στρατιωτική βοήθεια στην Ουκρανία ύψους 70 δισεκατομμυρίων ευρώ (80 δισεκατομμύρια δολάρια) για το 2026 και ποσό σε «τουλάχιστον ισοδύναμα επίπεδα» για υποστήριξη το 2027, σύμφωνα με το κείμενο της διακήρυξης, που χρειάζεται την τελική έγκριση από τους ηγέτες στη Σύνοδο Κορυφής.

Αυτό σημαίνει ότι η στρατιωτική βοήθεια θα ανέλθει σε περίοδο δύο ετών σε περισσότερα από 140 δισεκατομμύρια ευρώ - για στρατιωτικό εξοπλισμό, υποστήριξη και εκπαίδευση.

Το ποσό περιλαμβάνει τα 60 δισεκατομμύρια ευρώ σε στρατιωτική βοήθεια που η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευτεί να χορηγήσει στην Ουκρανία το 2026 και το 2027, δηλαδή ποσό ύψους 30 δισεκατομμυρίων ευρώ για κάθε έτος.

Παράλληλα, σύμφωνα με το κείμενο, οι ηγέτες των κρατών μελών του ΝΑΤΟ, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, επιβεβαίωσαν την «ακλόνητη δέσμευσή» τους στη συλλογική άμυνα, βάσει του Άρθρου 5 της Συμμαχίας.

Κατά την καθοδό του στην Άγκυρα, ο Αμερικανός Πρόεδρος δήλωσε πως «ετοιμάζεται να κάνει χαρούμενο τον Ερντογάν».

Τα πήγαινε-έλα της Ολγκίν και ο μεγάλος εμπαιγμός

Στην Κύπρο κάποιοι ζουν σε ένα παράλληλο σύμπαν. Κάποια κόμματα και ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης διατηρούν μεγάλες προσδοκίες πως οι επαφές της προσωπικής απεσταλμένης του Γ.Γ. του ΟΗΕ κ. Ολγκίν θα καρποφορήσουν για την επανέναρξη των συνομιλιών. Είναι αρκετοί μάλιστα που προτρέπουν εμμέσως πλην σαφώς να προβούμε και σε άλλες υποχωρήσεις για να πετύχει και αυτή η προσπάθεια. Την ίδια ώρα, η Τουρκία στέλνει τα δικά της μηνύματα και απειλές αλλά, όπως φαίνεται, η κ. Ολγκίν δεν τα λαμβάνει σοβαρά υπόψη. Ασχολείται με τις δύο Κοινοότητες λες και το πρόβλημα της κατοχής θα λυθεί εάν οι Ε/κ και οι Τ/κ συμφωνήσουν σε κάποια επουσιώδη ζητήματα στις Τεχνικές Επιτροπές.

Εάν ο Γ.Γ. του ΟΗΕ ήθελε πραγματικά να λύσει το Κυπριακό πριν από τη λήξη

της θητείας του, θα έπρεπε να απαιτήσει να παραστεί στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ και να ζητήσει ακρόαση. Εκεί στη λυκοφωλιά αυτής της αιμοσταγούς συμμαχίας έπρεπε να επαναλάβει ευθαρσώς τα Ψηφίσματα του Σ. Ασφαλείας του ΟΗΕ πως η τουρκική κατοχή και το ψευδοκράτος είναι παράνομα και πρέπει να τερματιστούν. Είναι κοροϊδία να μεταβαίνει κάθε λίγο και λιγάκι η Ολγκίν στο τρίγωνο Λευκωσία-Αθήνα-Άγκυρα χάνοντας τον χρόνο της, εφόσον η τελευταία δεν μετακινείται από τις αδιάλλακτες θέσεις της.

Η Τουρκία είναι ο εισβολέας και ο παράνομος κατακτητής του 37% του κυπριακού εδάφους. Είναι ο μεγάλος ένοχος του εποικισμού των κατεχόμενων εδαφών και της δημογραφικής αλλοίωσης του βόρειου τμήματος της

δαίμονες της Κύπρου. Αυτό δεν είναι πολιτική αφέλεια, είναι αυτοκτονική συμπεριφορά.

Τουρκία και Ισραήλ ένοχοι για γενοκτονίες

Δυστυχώς, στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου κυριαρχούν δύο μεγάλοι παραβάτες και ένοχοι για γενοκτονίες. Τουρκία και Ισραήλ. Και, όμως, ούτε οι ΗΠΑ ούτε η Ε.Ε. τολμούν να πάρουν σκληρά μέτρα εναντίον τους.

Αντίθετα τις παραχαϊδεύουν και τις ενισχύουν στρατιωτικά.

Η Τουρκία διαδραματίζει πλέον σημαντικό ρόλο στη συνολική στρατηγική των ΗΠΑ, κυρίως λόγω του σχεδίου Trump Route for International Peace and Prosperity (TRIPP), που παρουσιάστηκε τον περασμένο Αύγουστο.

“

Με όλα αυτά τα ζοφερά που συμβαίνουν στην περιοχή μας είναι να διερωνάται κανείς πως θα καταφέρει η Κύπρος να πετύχει τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής και να απεγκλωβιστεί από την ασφυκτική τανάλια της Τουρκίας

Κύπρου. Σε αυτήν πρέπει να επικεντρωθούν και ΟΗΕ και εταίροι.

Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης, ο οποίος δεν παραλείπει να πλέκει το εγκώμιο των ΗΠΑ και των ανίκανων ηγετών των Βρυξελλών, δεν φαίνεται να είναι πρόθυμος να ανοίξει το στόμα του και να πει τις μεγάλες αλήθειες. Ούτε φαίνεται να αντιλαμβάνεται τον μεγάλο εμπαιγμό των υποιθήμενων συμμάχων έναντι της Κύπρου. Τον παρακολουθούμε να τρέχει πάνω-κάτω με χαζοχαρούμενες κινήσεις και με ένα μονίμως πλατύ χαμόγελο όταν συναντιέται με Ευρωπαίους ή Αμερικανούς αξιωματούχους. Από την ημέρα που ανέλαβε τα νήια του Κράτους εκχωρεί κυριαρχικά δικαιώματα στις ΗΠΑ, στη Βρετανία, στο Ισραήλ, λες και θα εξευμενίσει όλους τους κακούς

Η διαδρομή μέσω της νότιας Αρμενίας προορίζεται να λειτουργήσει τόσο ως διάδρομος στρατιωτικής εφοδιαστικής του ΝΑΤΟ προς την Κεντρική Ασία όσο και ως τμήμα της ευρύτερης στρατηγικής περικύκλωσης της νότιας περιφέρειας της Ρωσίας.

Το Euractiv μετέδωσε νωρίτερα αυτήν την εβδομάδα ότι «το Ισραήλ και η Ελλάδα βρίσκονται σε επιφυλακή καθώς εντείνονται οι συζητήσεις για την πιθανή επιστροφή της Τουρκίας στο πρόγραμμα των F-35».

Οι πληροφορίες ανέφεραν ότι ο Πρόεδρος των ΗΠΑ ενδέχεται να επιδιώξει συμφωνία με τον Πρόεδρο της Τουρκίας, που θα συνδέει την προμήθεια των αμερικανικών μαχητικών με το μέλλον των ρωσικών αντιαεροπορικών συστημάτων S-400.

Η Τουρκία είχε αποβληθεί από το πρόγραμμα των F-35 το 2019 μετά την αγορά των S-400 από τη Ρωσία.

Ωστόσο, μετά τη δήλωση του Τραμπ ότι «πιθανότητα θα κάνω κάτι που θα κάνει την Τουρκία πολύ χαρούμενη» κατά την επόμενη σύνοδο του ΝΑΤΟ στην Άγκυρα, ενισχύθηκαν οι εκτιμήσεις ότι επίκειται μια συμφωνία.

Σύμφωνα με ανώνυμο αξιωματούχο περιφερειακής υπηρεσίας πληροφοριών, η πρόσδος στις διαπραγματεύσεις για τα F-35 θα μπορούσε να εξαρτηθεί από συμφωνία βάσει της οποίας η Τουρκία θα μεταβιβάσει τους S-400 σε τρίτη χώρα αντί να τους επιστρέψει στη Ρωσία. Ως πιθανός προορισμός αναφέρεται η Νότια Κορέα.

Αντίστοιχα σενάρια είχαν διατυπωθεί και πέρυσι, όταν ινδικά μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι η Ινδία θα μπορούσε να αποκτήσει τα συστήματα, καθώς ήδη διαθέτει αντίστοιχο εξοπλισμό.

Εάν τελικά οι S-400 πωληθούν σε άλλη χώρα εκτός της Ινδίας, οι σχέσεις της Τουρκίας με τη Ρωσία πιθανότητα θα επιδεινωθούν, καθώς η Μόσχα δεν θα επιθυμούσε τα συγκεκριμένα συστήματα να καταλήξουν σε εχθρικές χώρες.

Οι ανησυχίες Ελλάδας και Ισραήλ

Σύμφωνα με το δημοσίευμα του Euroactiv, το Ισραήλ και η Ελλάδα εμφανίζονται να συμμαχούνται τις ανησυχίες της Ρωσίας για διαφορετικούς όμως λόγους.

Αυτό που τους απασχολεί δεν είναι ο τελικός αγοραστής των S-400, αλλά το ενδεχόμενο η Τουρκία να αποκτήσει στη συνέχεια τα F-35, γεγονός που θα μπορούσε να μεταβάλει σημαντικά την ισορροπία δυνάμεων στην περιοχή.

Το Ισραήλ ανταγωνίζεται την Τουρκία για την επιρροή στη Συρία, ενώ η Ελλάδα βρίσκεται σε διαρκή αντιπαράθεση με την Άγκυρα για τις θαλάσσιες ζώνες στην Ανατολική Μεσόγειο.

Κατά την ίδια ανάλυση, Αθήνα και Τελ Αβίβ εκτιμούν ότι η απόκτηση των νέων μαχητικών, σε συνδυασμό

με την ανανεωμένη πολιτική στήριξη από τις ΗΠΑ, θα μπορούσε να ενθαρρύνει την Τουρκία να προωθήσει πιο δυναμικά τα συμφέροντά της στις δύο αυτές περιοχές, αυξάνοντας τον κίνδυνο στρατιωτικής κλιμάκωσης λόγω λανθασμένων υπολογισμών.

Ο ρόλος του σχεδίου TRIPP

Η Κυβέρνηση Τραμπ αντιμετωπίζει πλέον την Τουρκία ως σημαντικότερο στρατηγικό εταίρο απ' ό,τι στο παρελθόν, κυρίως λόγω του σχεδίου TRIPP, το οποίο προβλέπει τη δημιουργία χερσαίου διαδρόμου μέσω της νότιας Αρμενίας προς την Κεντρική Ασία.

Κατά την ίδια προσέγγιση, ο διάδρομος αυτός αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης στρατηγικής ανσώχεσης της Ρωσίας, η οποία εκτείνεται από την Αρκτική και τη Βαλτική, μέσω της Κεντρικής Ευρώπης, έως τη Βορειοανατολική Ασία.

Με βάση αυτήν τη συλλογιστική, υποστηρίζεται ότι ούτε το Ισραήλ ούτε η Ελλάδα έχουν σήμερα ανάλογη στρατηγική σημασία για τις ΗΠΑ, γεγονός που ενδέχεται να οδηγήσει την Ουάσινγκτον να δώσει προτεραιότητα στα συμφέροντα ασφαλείας της Τουρκίας, προχωρώντας σε συμφωνία που θα συνδέει τα F-35 με τους S-400.

Το δημοσίευμα καταλήγει ότι, καθώς η συνεργασία με τις ΗΠΑ αποκτά ολοένα μεγαλύτερη σημασία για τη στρατηγική της Άγκυρας, η Τουρκία εμφανίζεται διατεθειμένη να δώσει προτεραιότητα στις σχέσεις της με την Ουάσινγκτον έναντι των δεσμών της με τη Ρωσία, εξετάζοντας το ενδεχόμενο μεταβίβασης των S-400 σε τρίτη χώρα.

Με όλα αυτά τα ζοφερά που συμβαίνουν στην περιοχή μας είναι να διερωνάται κανείς πως θα καταφέρει η Κύπρος να πετύχει τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής και να απεγκλωβιστεί από την ασφυκτική τανάλια της Τουρκίας.

Με τέτοιους συμμαχούς, τι τους θέλουμε τους εχθρούς; Και με τέτοιο Πρόεδρο που μας οδηγεί στη φωλιά των λύκων, τι προσδοκίες να έχουμε για να αρθεί το έγκλημα του 1974;

Ετοιμες Ελλάδα και Κύπρος σε γεωπολιτική καταιγίδα;

ΑΠΟΨΗ “
ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡ.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ*

Πριν από λίγα χρόνια, το ενδεχόμενο μιας ταυτόχρονης γεωπολιτικής αναταραχής σε πολλαπλά μέτωπα της Ανατολικής Μεσογείου θα αντιμετωπιζόταν ως θεωρητική άσκηση στρατηγικών αναλυτών. Σήμερα, όμως, αποτελεί ένα σενάριο που εξετάζεται με ολοένα μεγαλύτερη σοβαρότητα. Η αστάθεια στη Μέση Ανατολή, η παραιτημένη ανυπαρξότητα Ρωσίας και Δύσης, η αβεβαιότητα στη Συρία, οι εϋθραυστες ισορροπίες στην ευρύτερη περιοχή και η επιδείνωση των σχέσεων της Τουρκίας με το Ισραήλ συνθέτουν ένα περιβάλλον υψηλού γεωπολιτικού κινδύνου. Το ουσιαστικό ερώτημα, επομένως, δεν είναι αν μπορεί να προκύψει μια νέα κρίση, αλλά κατά πόσον η Ελλάδα και η Κυπριακή Δημοκρατία διαθέτουν την απαιτούμενη στρατηγική ετοιμότητα για να προστατεύσουν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους.

Η πρώτη ανάγνωση είναι ενθαρρυντική. Η Ελλάδα έχει ενισχύσει σημαντικά την αποτρεπτική της ισχύ μέσα από τον εκσυγχρονισμό των Ενόπλων Δυνάμεων, ενώ η Κυπριακή Δημοκρατία έχει αναβαθμίσει αισθητά τη διεθνή της θέση, αξιοποιώντας τη γεωστρατηγική της σημασία, τις ενεργειακές της προοπτικές και τις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση και χώρες της περιοχής. Ωστόσο, στη στρατηγική ανάλυση δεν χωρούν ούτε εφησυχασμός ούτε υπερβολική αισιοδοξία. Η πρόοδος δεν συνεπάγεται ότι έχουν εξαλειφθεί οι αδυναμίες, ούτε ότι η αποτροπή λειτουργεί αυτόματα σε κάθε πιθανό σενάριο.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η πιθανή σιάση της Άγκυρας εάν βρεθεί αντιμέτωπη με σοβαρή κρίση σε άλλο μέτωπο, είτε με το Ισραήλ είτε με τη Ρωσία. Μία εκτίμηση υποστηρίζει ότι μια τέτοια εξέλιξη θα περιοριζε την ικανότητά της να ασκήσει πίεση προς την Ελλάδα και την Κύπρο. Υπάρχει, όμως, και η αντίθετη σχολή σκέψης, σύμφωνα με την οποία μια περιφερειακή κρίση θα μπορούσε να θεωρηθεί από την τουρκική

ηγεσία ως ευκαιρία για περιορισμένες αναθεωρητικές κινήσεις, αξιοποιώντας το γεγονός ότι η προσοχή της διεθνούς κοινότητας θα ήταν στραμμένη αλλού. Ένα τέτοιο σενάριο δεν προϋποθέτει γενικευμένη στρατιωτική σύγκρουση. Θα μπορούσε να εκδηλωθεί μέσω κρατικής θεομοθέτησης της «Γαλάζιας Παιρίδας», αυξημένων παραβιάσεων στο Αιγαίο, αμφισβήτησης θαλάσσιων ζωνών, νέων γεωτρήσεων στην κυπρι-

επιτήρησης και η ενίσχυση των στρατηγικών συνεργασιών με τη Γαλλία, τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ έχουν βελιώσει ουσιαστικά τη θέση της Αθήνας τόσο επιχειρησιακά όσο και διπλωματικά. Αντίστοιχα, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει εξελιχθεί σε κρίσιμο παράγοντα της περιφερειακής αρχιτεκτονικής ασφάλειας. Η αξιοποίηση της γεωγραφικής της θέσης για ανθρωπιστικές επιχειρήσεις, η ενεργειακή της

για αξιόπιστη αποτρεπτική ισχύ.

Οι διεθνείς συνεργασίες αποτελούν αναμφίβολα ένα από τα μεγαλύτερα στρατηγικά κέρδη της τελευταίας δεκαετίας. Οι στρατηγικές σχέσεις Αθήνας και Λευκωσίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Γαλλία και το Ισραήλ βρίσκονται στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων ετών, ενώ η Κύπρος αναγνωρίζεται πλέον ως αξιόπιστος κόμβος ασφάλειας, ενέργειας και ανθρωπιστικής υποστήριξης στην Ανατολική Μεσόγειο. Η ιστορία των διεθνών σχέσεων, όμως, υπενθυμίζει ότι καμιά συμμαχία δεν υποκαθιστά την εθνική ισχύ. Οι στρατηγικές συνεργασίες αποκτούν πραγματική αξία μόνον όταν συμπληρώνουν μια ισχυρή εθνική αποτροπή και έναν συνεκτικό κοινό ελλαδο-κυπριακό σχεδιασμό.

Εξίσου κρίσιμο είναι ότι οι μελλοντικές κρίσεις δύσκολα θα περιοριστούν στο στρατιωτικό πεδίο. Οι σύγχρονες συγκρούσεις χαρακτηρίζονται από συνδυασμό κυβερνοεπιθέσεων, επιθέσεων σε κρίσιμες ενεργειακές υποδομές, επιχειρήσεων παραπληροφόρησης, εργαλειοποίησης μεταναστευικών ροών και οικονομικών πιέσεων. Η έννοια της εθνικής ασφάλειας έχει πλέον επεκταθεί πολύ πέρα από τα παραδοσιακά πεδία άμυνας. Η ανθεκτικότητα των κρατικών δομών και της κοινωνίας μετατρέπεται σε εξίσου σημαντικό παράγοντα με τη στρατιωτική ισχύ.

“
Οι στρατηγικές συνεργασίες αποκτούν πραγματική αξία μόνον όταν συμπληρώνουν μια ισχυρή εθνική αποτροπή και έναν συνεκτικό κοινό ελλαδο-κυπριακό σχεδιασμό

ακή ΑΟΖ, υβριδικών επιχειρήσεων ή δημιουργίας περιορισμένων τετελεσμένων, που στη συνέχεια θα επιχειρείτο ν' αποκτήσουν πολιτική νομιμοποίηση. Η εμπειρία των τελευταίων δεκαετιών αποδεικνύει ότι τέτοιες πρακτικές αποτελούν διαχρονικά εργαλεία πίεσης της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής.

Η Ελλάδα διαθέτει σήμερα αισθητά ισχυρότερες δυνατότητες σε σχέση με μια δεκαετία πριν. Οι επενδύσεις στην Πολεμική Αεροπορία και το Πολεμικό Ναυτικό, η αναβάθμιση των μέσων

πολιτική και η ενίσχυση των σχέσεων της με ευρωπαϊκές και περιφερειακές δυνάμεις έχουν αυξήσει σημαντικά τη γεωπολιτική της αξία. Παρά ταύτα, η στρατιωτική πραγματικότητα στο νησί παραμένει αμετάβλητη. Η διατήρηση ισχυρών τουρκικών κατοικικών δυνάμεων στα κατεχόμενα εξακολουθεί ν' αποτελεί το σημαντικότερο στρατηγικό πλεονέκτημα της Άγκυρας. Για τον λόγο αυτό, η διπλωματική αναβάθμιση της Κύπρου, όσο σημαντική κι αν είναι, δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ανάγκη

Η Διάσκεψη Κορυφής του NATO στην Άγκυρα

ΑΠΟΨΗ “
ΔΡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ*

Η Τουρκία πέτυχε ένα μεγάλο διπλωματικό πλεονέκτημα, να φιλοξενήσει τη Διάσκεψη Κορυφής των Κρατών Μελών του NATO στην Άγκυρα τον Ιούλιο. Παίζει δηλαδή σε home ground, όπως λέμε.

Οι σχέσεις της Τουρκίας με τη Δύση δεν είναι και τόσο ιδανικές. Υπάρχουν προβλήματα και με την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και με μέλη της, όπως την Ελλάδα και την Κύπρο, και με συμμάχους των ΗΠΑ, όπως το Ισραήλ.

Η Τουρκία χρειάζεται οπλισμό από τις ΗΠΑ, όπως πολεμικά αεροπλάνα, και ζητά διακαώς όπως συμμετέχει στο SAFE (Security Action for Europe). Ενώ η Γερμανία υποστηρίζει όπως η Τουρκία και το ΗΒ συμμετέχουν σ' αυτό, ανυψείται, μεταξύ άλλων, η Γαλλία που θέλει να το περιορίσει σε

Κράτη-Μέλη της ΕΕ (βλ. Galip Dalay, “Turkey presses NATO'S EU members to broaden their horizons” The World Today, Summer 2026, σελ. 26-27).

Η Τουρκία, όπως ελέχθη πιο πάνω,

“
Η Τουρκία χρειάζεται οπλισμό από τις ΗΠΑ, όπως πολεμικά αεροπλάνα, και ζητά διακαώς όπως συμμετέχει στο SAFE

θα προσπαθήσει να πετύχει από τους Δυτικούς αυτά που επιθυμεί. Με τέτοιαν όμως συμπεριφορά προς ορισμένα Κράτη, μεταξύ των οποίων και μέλη της ΕΕ και του NATO, πώς ελπίζει να το επιτύχει;

Η Τουρκία έχει μιαν καθαρή επι-

θετική πολιτική προς την Ελλάδα και την Κύπρο, που είναι Κράτη-Μέλη της ΕΕ, η δε Ελλάδα και του NATO.

Όσον αφορά την Ελλάδα, έχει σχεδόν καταργήσει μέρη της Συνθήκης

της Λωζάννης. Έχει διεκδικήσει για ελληνικές νησίδες στο Αιγαίο. Μιλά για γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο, δήλωσε καθαρά ότι αύξησε σε 12 μίλια της αιγιαλίτιδας ζώνης της Ελλάδας θα σημαίνει «αίτια πολέμου». Απειλεί,

δηλαδή, με πόλεμο την Ελλάδα και επεμβαίνει στην ΑΟΖ της Ελλάδας και της Κύπρου (Για μια λεπτομερή αναφορά στην ελληνοτουρκική διαμάχη και για την Κύπρο, βλ. Αγγέλου Συρίγου, «Ατλας των τουρκικών διεκδικήσεων σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο», εκδόσεις «Καθημερινής», Αναθεωρημένη Έκδοση 2025, 158 σελ.).

Όσον αφορά την Κύπρο, και αυτή Κράτος-Μέλος της ΕΕ, η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία – διερρωτώμαι γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία αναγνωρίζει την Τουρκία, αν την αναγνωρίζει – απαγορεύει στα πλοία και αεροσκάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας να εισέρχονται στα λιμάνια και αεροδρόμιά της, κατέχει 38% του εδάφους της από το 1974, διατηρεί περίπου 40.000 στρατό στο εδαφός

της Κύπρου, απειλεί συνέχεια με στρατιωτική επέμβαση στη Κύπρο κ.ά.

Η Τουρκία είναι επίσης σε σκληρή διαμάχη με το Ισραήλ, στενό σύμμαχο των ΗΠΑ. Ανεφέρθη δε επίσημα ότι, αν το Ισραήλ κτυπήσει την Τουρκία, η τελευταία θα καταλάβει την Κύπρο!

Αυτή είναι η χώρα που φιλοξενεί σήμερα το NATO, που ζητά F-35 από τις ΗΠΑ, που απειλεί να εισέλθει όχι μόνο στο SAFE αλλά και στην ΕΕ. Άραγε οι Ευρωπαίοι και οι Άγγλοι ξεχασαν τα λόγια του Gladstone το 19ον αιώνα για την Τουρκία; (βλ. Χρίστου Θεοδούλου «Το Κυπριακό Πρόβλημα. Απάντηση στην Τουρκική Προπαγάνδα», Αθήναι, Ινστιτούτο του Βιβλίου (Μ. Καρδαμίτσα), 1975, σελ. 11).

**Νομικός, πολιτικός επιστήμων, διεθνολόγος και πολιτικός αναλυτής c.a.theodoulou@theodoulou.cy*

Προεδρικές Εκλογές 2028: Τα πρόσωπα, οι ισορροπίες και τα πιθανά σενάρια

ΑΠΟΨΗ “
ΚΡΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ

Αν και οι προεδρικές εκλογές του 2028 απέχουν ακόμη σχεδόν δύο χρόνια, το πολιτικό σκηνικό στην Κύπρο έχει ήδη εισέλθει σε περίοδο έντονων διεργασιών. Τα κόμματα αξιολογούν τα δεδομένα που διαμορφώθηκαν μετά τις βουλευτικές εκλογές, αναζητούν στρατηγικές συμμαχίες και προετοιμάζονται για μian αναμέτρηση που αναμένεται να επηρεαστεί τόσο από την οικονομία και το Κυπριακό όσο και από τις εσωκομματικές εξελίξεις.

Ένα από τα βασικά ερωτήματα αφορά το κατά πόσον ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Νίκος Χριστοδουλίδης, θα διεκδικήσει δεύτερη θητεία. Πολιτικοί αναλυτές θεωρούν πιθανό ένα τέτοιο ενδεχόμενο, εκτιμώντας ότι θα επιδιώξει να διαμορφώσει εκ νέου ένα ευρύ πολιτικό μέτωπο, αντίστοιχο με εκείνο που τον οδήγησε στην εκλογική του νίκη το 2023. Η επιτυχία ενός τέτοιου εγχειρήματος θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την πορεία της διακυβέρνησης, την αντιμετώπιση της ακρίβειας, τις εξελίξεις στο Κυπριακό και τη συνολική εικόνα της οικονομίας.

Στον Δημοκρατικό Συναγερμό οι διεργασίες έχουν ήδη αρχίσει. Η ηγεσία του κόμματος έχει επανειλημμένα διαμνηύσει ότι στρατηγικός στόχος είναι η αυτόνομη διεκδίκηση της Προεδρίας, αποκλείοντας το ενδεχόμενο στήριξης του νυν Προέδρου. Το ενδιαφέρον επικεντρώνεται πλέον στην εσωκομματική διαδικασία για την επιλογή υποψηφίου.

Η Πρόεδρος του κόμματος, Αννίτα Δημητρίου, θεωρείται από πολλούς ως το επικρατέστερο πρόσωπο για να διεκδικήσει το χρίσμα του ΔΗΣΥ. Ωστόσο, στο εσωτερικό του κόμματος διαμορφώνεται ήδη ένα δεύτερο ισχυρό κέντρο ενδιαφέροντος. Ο πρώην πρόεδρος του ΔΗΣΥ, Αβέρωφ Νεοφύτου, έχει ουσιαστικά αρχίσει από τώρα την πολιική του προετοιμασία, ενισχύοντας το οργανωτικό του επιτελείο και αναπτύσσοντας δίκτυο πολιικών επαφών σε ολόκληρη την Κύπρο. Ο ίδιος έχει δηλώσει δημόσια ότι

προτίθεται να διεκδικήσει το χρίσμα του κόμματος, γεγονός που προδιαγράφει μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εσωκομματική αναμέτρηση.

Η πιθανή αντιπαράθεση μεταξύ της Αννίτας Δημητρίου και του Αβέρωφ Νεοφύτου αναμένεται ν' αποτελέσει μian από τις σημαντικότερες πολιτικές εξελίξεις των επόμενων μηνών. Στελέχη και πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι η έκβαση αυτής της διαδικασίας θα επηρεάσει όχι μόνο τη συνοχή του ΔΗΣΥ αλλά και τις γενικότερες πολιτικές ισορροπίες

ενόψει των προεδρικών εκλογών.

Στο στρατόπεδο του ΑΚΕΛ συνεχίζονται οι διεργασίες για την επιλογή προσωπικότητας που θα μπορούσε να ηγηθεί ενός ευρύτερου προοδευτικού σχήματος. Στόχος της ηγεσίας του κόμματος παραμένει η διαμόρφωση μιας υποψηφιότητας με δυνατότητα να προσελκύσει ψηφοφόρους πέραν των παραδοσιακών κομματικών ορίων και να εξασφαλίσει παρουσία στον δεύτερο γύρο.

Μεταξύ των ονομάτων που συζη-

προοδευτικών δυνάμεων.

Το μεγάλο ερώτημα των επόμενων δύο ετών είναι κατά πόσον οι πολιτικές δυνάμεις θα οδηγηθούν σε νέες συνεργασίες ή σε πολυδιάσπαση του εκλογικού σώματος. Η πορεία της κυβερνήσεως, οι κοινωνικές και οικονομικές πιέσεις, οι εξελίξεις στο Κυπριακό, αλλά και οι εσωκομματικές ισορροπίες θα διαμορφώσουν το τελικό σκηνικό.

Σε αυτό το στάδιο, κανένα αποτέλεσμα δεν μπορεί να θεωρείται προδιαγεγραμμένο. Εκείνο που διαφαίνεται,

“

Το μεγάλο ερώτημα των επόμενων δύο ετών είναι κατά πόσον οι πολιτικές δυνάμεις θα οδηγηθούν σε νέες συνεργασίες ή σε πολυδιάσπαση του εκλογικού σώματος

Ανατομία ενός εγκλήματος

ΑΠΟΨΗ “
ΔΑΝΟΣ Π.
ΣΟΥΚΙΟΥΡΟΓΛΟΥ*

Το κυπριακό ζήτημα αποτελεί σήμερα μια τραγική εκκρεμότητα, μια εθνική πληγή που διαρκώς μολύνεται από την αδράνεια, τη συστηματική υποχώρηση και την απουσία μιας συγκροτημένης εθνικής στρατηγικής. Οι ιστορικές ρίζες του προβλήματος ξεκινούν με τη λήξη της βρετανικής αποικιοκρατίας. Τότε, η Μεγάλη Βρετανία, προκειμένου ν' ανακόψει το αίτημα της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα κατά τον αγώνα της ΕΟΚΑ (1955-1959), χρησιμοποίησε συστηματικά τη στρατηγική του «διαίρει και βασίλευε».

Οι Βρετανοί, αδυνατώντας να διατηρήσουν τον έλεγχο, ενθάρρυναν την Τουρκία να διεκδικήσει ρόλο στο νησί, μετατρέποντας την σε καθοριστικό παράγοντα. Σε αυτό το πλαίσιο, σημαντικό ρόλο έπαιξε η έκθεση του Νικιάτ Ερίμ το 1956, η οποία αποτέλεσε το «ευαγγέλιο» της τουρκικής στρατηγικής, ενθαρρύνοντας την Άγκυρα να επιδιώξει τον εποικισμό για την αλλοίωση της δημογραφικής σύνθεσης του νησιού. Σχέδιο το οποίο η Τουρκία ακολούθησε ευλαβικά μετά την εισβολή.

Η ίδρυση, ο εξοπλισμός και η εκγύμναση από την Τουρκία των οργανώσεων ΒΟΛΚΑΝ και αργότερα της ΤΜΤ δεν ήταν παρά η πρώτη φάση ενός σχεδίου που αποσκοπούσε στη σταδιακή διχοτόμηση. Παράλληλα, το δυσλειτουργικό Σύνταγμα του 1960 -που μας επιβλήθηκε- με την παράλογη

αναλογία 70/30 στη δημόσια διοίκηση και το δικαίωμα αρνησικυρίας (βέτο) σε μια μειοψηφία 18%, αποδείχθηκε εξ αρχής θνησιγενές, λειτουργώντας ως ο θεσμικός καταλύτης που προοριζόταν να παραλύσει το νεοσύστατο κράτος.

Η τουρκική επιθετικότητα αποτελεί μια σταθερή, σχεδιασμένη και διαρκή γεωπολιτική στρατηγική που ξεκινά από το 1920. Τότε, με τη διακήρυξη του «Εθνικού Όρκου» (Misak- Millî), η κεμαλική Τουρκία έθεσε τις βάσεις για

Β. Ο τουρκικός «Απίλας», που ακολούθησε, οδήγησε στην κατάληψη του 37% του εδάφους και τον βίαιο ξεριζωμό του 1/3 του πληθυσμού, αλλάζοντας τη δημογραφική και εθνική φυσιογνωμία της Κύπρου και μετατρέποντας το κατεχόμενο τμήμα του νησιού σε έναν χώρο διαρκούς εγκλήματος.

Δυστυχώς, η μεταπολεμική πορεία των κυπριακών κυβερνήσεων χαρακτηρίζεται από μια μοιραία παθητικότητα. Ποτέ δεν έγινε διεθνής συστηματική

“

Ποτέ δεν έγινε διεθνής συστηματική καταγγελία της εισβολής με το σθένος και τη συνέχεια που απαιτεί το μέγεθος του εγκλήματος

τον αναθεωρητισμό της, στοχεύοντας σταδιακά στην κυριαρχία στην Κύπρο, το Αιγαίο και τη Θράκη. Η αποτυχία της τουρκικής εισβολής του Αυγούστου 1964, η οποία ανακόπηκε τότε από την αμερικανική παρέμβαση, λειτούργησε ως μάθημα για την Άγκυρα.

Έκτοτε, η Τουρκία επένδυσε συστηματικά στην ανάπτυξη του αποβατικού της στόλου, προετοιμαζόμενη για την ευκαιρία που της χάρισε απλόχερα το προδοτικό πραξικόπημα της Χούντας των Αθηνών και της προδοτικής ΕΟΚΑ

καταγγελία της εισβολής με το σθένος και τη συνέχεια που απαιτεί το μέγεθος του εγκλήματος. Η συνεχιζόμενη τουρκική προπαγάνδα πέτυχε το αδιανόητο: μετέτρεψε το πρόβλημα από θέμα εισβολής, παράνομης κατοχής, γενοκτονικής πληθυσμιακής αλλοίωσης σε «δικονομικό πρόβλημα».

Ο εποικισμός, που αποσκοπεί στην αλλοίωση της δημογραφικής σύνθεσης -καθαρό έγκλημα πολέμου βάσει του Διεθνούς Δικαίου- αντιμετωπίστηκε με απολμία και χωρίς τη δέουσα σοβαρότητα.

Η στάση της Ελλάδας, εγκλωβισμένη στη διαβρωτική πολιτική «των ήρεμων νερών», όχι μόνο δεν απέδωσε καρπούς, αλλά καταδίκασε την Κύπρο σε μια κατάσταση μόνιμης ομηρείας, επιπλέον στην κατοχή να παγιώνεται ανενόχλητα.

Η δε Κυπριακή Δημοκρατία έχει ολισθήσει σε πρακτικές έμμεσης αναγνώρισης του ψευδοκράτους, σιωπηλά αποδεχόμενη «συνμοσπονδιακά» πλαίσια διαπραγματεύσεως, υποσκάπτοντας τη διεθνή της οντότητα και νομιμοποιώντας την κατοχή.

Η κατάσταση περιπλέκεται ακόμη περισσότερο από την κοινωνική διάβρωση. Τα εκατομμύρια ευρώ που δαπανώνται ετησίως στα κατεχόμενα καταδεικνύουν πως ένα σημαντικό μέρος του πληθυσμού έχει απεμπολήσει την εθνική του συνείδηση. Η δε εγκληματική πρακτική της εκποίησης πατρογονικών περιουσιών στον εισβολέα, σε συνδυασμό με την επιδίωξη μιας «καθημερινότητας» που ευτελίζει τις αξίες στον βωμό της ευμάρειας, αποδεικνύει ότι η μεγαλύτερη απειλή βρίσκεται πλέον εντός των τειχών.

Με αυτόν τον τρόπο, παρέχεται στον εισβολέα το πολύπλοκο νομικό έρεισμα που χρειαζόταν για να εδραιώσει την κατοχή. Στο ίδιο αυτό κλίμα, οι προτεινόμενες λύσεις μιας «χαλαρής» ομοσπονδίας δεν αποτελούν λύση, αλλά την οριστική ταφόπλακα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η εμμονή

της Τουρκίας στη λύση των δύο κρατών, στην «πολιτική ισομμία», στην εκ περιτροπής προεδρία και στο δικαίωμα αρνησικυρίας (βέτο) σε κάθε απόφαση, δημιουργεί ένα καθεστώς χειρότερο και από το Σύνταγμα του 1960.

Πρόκειται για ένα θεσμικό έκτρωμα, που είναι εξ αρχής καταδικασμένο να αποτύχει και να οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην πλήρη τουρκοποίηση του νησιού. Η αγγλική στάση, διαχρονικά υποστηρικτική προς τις τουρκικές διεκδικήσεις που η ίδια δημιούργησε, συνεχίζει να ενθαρρύνει την τουρκική αδιαλλαξία. Ο συνδυασμός αυτής της βρετανικής πολιτικής και της απουσίας εθνικής στρατηγικής οδηγεί την Κύπρο σε μια μη αναστρέψιμη κατάσταση: τη μόνιμη κατοχή του βόρειου τμήματος και, κατ'επέκταση, την υλοποίηση του τουρκικού στόχου για πλήρη τουρκοποίηση ολόκληρης της νήσου.

Η τραγωδία δεν είναι πλέον μόνο η κατοχή των εδαφών, αλλά η συστηματική διαπραγμάτευση επί βάσεων που νομιμοποιούν τον εισβολέα, ενώ την ίδια στιγμή η κοινωνία, μέσα από την οικονομική συντήρηση του κατοχικού καθεστώτος και την εκποίηση πατρογονικών περιουσιών, μετατρέπεται σε συνένοχο της ίδιας της διάλυσής της. Με αυτά τα δεδομένα, η οριστική απώλεια δεν θα είναι αποτέλεσμα στρατιωτικής ήττας, αλλά πολιτικής και ηθικής κατάρρευσης.

*Μόνιμος κάτοικος Μεμβορνς

Το μεγάλο στοίχημα των ΕΟΑ παραμένει ανοικτό

Προκλήσεις, προοπτικές και η επόμενη μέρα

ΑΠΟΨΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ*

“

Η μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι μια δυναμική διαδικασία, που απαιτεί συνεχή αξιολόγηση, αναθεώρηση και προσαρμογή στα νέα δεδομένα και στις ανάγκες της κοινωνίας

Η μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ιδιαίτερα η λειτουργία των Επαρχιακών Οργανισμών Αυτοδιοίκησης (ΕΟΑ) αποτελεί, αναμφίβολα, μian από τις σημαντικότερες θεσμικές αλλαγές που υλοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια στη δημόσια διοίκηση της Κύπρου. Πρόκειται για μια μεταρρύθμιση που δεν περιορίζεται σε διοικητικές ανακατατάξεις, αλλά επηρεάζει άμεσα κρίσιμους τομείς δημόσιας πολιτικής, όπως η αδειοδότηση, η ύδρευση, η αποχέτευση και η διαχείριση στερεών αποβλήτων. Τομείς που συνδέονται άρρηκτα τόσο με την αναπτυξιακή πορεία της χώρας όσο και με την καθημερινότητα και την ποιότητα ζωής των πολιτών.

Από την πρώτη στιγμή, οι προσδοκίες που συνόδευσαν τη δημιουργία των ΕΟΑ ήταν υψηλές. Οι νέοι αυτοί οργανισμοί κλήθηκαν να λειτουργήσουν ως σύγχρονοι, ευέλικτοι και αποτελεσματικοί φορείς, με ξεκάθαρες διαδικασίες, ορθολογική οργάνωση και ουσιαστική αξιοποίηση της τεχνολογίας και της ψηφιακής διακυβέρνησης. Παράλληλα, αναμενόταν να ενισχύσουν τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, παρέχοντας ποιοτικές, ταχείες και αξιόπιστες υπηρεσίες προς τον πολίτη και τον επαγγελματία, ενώ ταυτόχρονα θα συνέβαλλαν στον εξορθολογισμό των διαδικασιών και στη μείωση της γραφειοκρατίας.

Σήμερα, δύο χρόνια μετά την έναρξη λειτουργίας τους, οι ΕΟΑ βρίσκονται σε ένα κρίσιμο στάδιο. Η περίοδος της οργανωτικής συγκρότησης έχει ουσιαστικά ολοκληρωθεί. Οι δυσκολίες που αναπόφευκτα συνοδεύουν κάθε νέο

θεσμό δεν μπορούν πλέον να αποτελούν μόνιμη δικαιολογία. Η κοινωνία και οι επαγγελματίες αναμένουν πλέον μετρήσιμα αποτελέσματα, ταχύτερες διαδικασίες και ουσιαστική βελτίωση της εξυπηρέτησης. Είναι η στιγμή κατά την οποία η μεταρρύθμιση καλείται ν' αποδείξει στην πράξη την αξία και τη χρησιμότητά της.

Αναμφίβολα, έχουν ήδη γίνει σημαντικά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Κατ' αρχάς, το γεγονός ότι οι αδειοδοτούσες Αρχές μειώθηκαν από 46 σε 6 (5 ΕΟΑ και ΤΠΟ) έχει συμβάλει στη δυνατότητα καλύτερου συντονισμού σε θέματα που άπτονται της αδειοδότησης. Επίσης, η ταχεία διαδικασία αδειοδότησης για χαμη-

λού και μεσαίου ρίσκου αναπτύξεις -παρόλα τα προβλήματα που έχουν παρατηρηθεί και που χρήζουν άμεσων αντιμετώπισης- έχει ομολογουμένως συμβάλει στη μείωση καθυστερήσεων στην έναρξη κατασκευασικών έργων, με σημαντικά οφέλη για αιτητές και επενδυτές. Την ίδια στιγμή, όμως, αναδεικνύεται η ανάγκη για περαιτέρω στοχευμένες δράσεις, με έμφαση στην ουσιαστική εφαρμογή της φιλοσοφίας του «one stop shop», στην ενίσχυση του εσωτερικού συντονισμού, με πνεύμα συνεργασίας και συνέργειας, και στη διασφάλιση μεγαλύτερης ομοιομορφίας στις διαδικασίες μεταξύ των ΕΟΑ. Παράλληλα, η περαιτέρω αξιοποίηση των ψηφιακών εργαλείων και η αναβάθμιση του υφιστάμενου συστήματος αδειοδότησης «ΙΠΠΟΔΑΜΟΣ» μπορούν να συμβάλουν καθοριστικά στη βελτίωση της αποδοτικότητας και της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι ΕΟΑ είναι σύνθετες και διαρκώς εξελισσόμενες, απαιτώντας συνεχή προσαρμογή και αποφασιστικότητα. Η ψηφιοποίηση των διαδικασιών οφείλει να προχωρήσει ακόμη πιο ουσιαστικά, με πλήρη ηλεκτρονική διαχείριση φακέλων, σταδιακή ενσωμάτωση τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης, πάντοτε με τη δέουσα έμφαση στην κυβερνοασφάλεια και την προστασία των δεδομένων, αλλά και με αξιοποίηση εργαλείων όπως το Building Information Modeling (BIM) και η ηλεκτρονική ταυτότητα κτηρίων.

Παράλληλα, η πράσινη μετάβαση

συνιστά πλέον αναγκαιότητα. Τομείς όπως η αποχέτευση, η υδατοπρομήθεια και η διαχείριση στερεών αποβλήτων είναι κατ' εξοχήν ενεργοβόροι και απαιτούν στρατηγικό σχεδιασμό με γνώμονα τη βιωσιμότητα. Η βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων πρέπει ν' αποτελέσει βασική προτεραιότητα των Οργανισμών, ενσωματώνοντας σύγχρονες «πράσινες» πολιτικές και πρακτικές στον σχεδιασμό και την ανάπτυξη νέων έργων.

Η μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν αποτελεί ένα στατικό γεγονός με ημερομηνία ολοκλήρωσης. Είναι μια δυναμική διαδικασία, που απαιτεί συνεχή αξιολόγηση, αναθεώρηση και προσαρμογή στα νέα δεδομένα και στις ανάγκες της κοινωνίας. Η επιτυχία της εξαρτάται από τη συλλογική προσπάθεια όλων των εμπλεκόμενων - της Πολιτείας, των ίδιων των Οργανισμών αλλά και των επαγγελματιών φορέων.

Σε αυτό το πλαίσιο, το ΕΤΕΚ συνεχίζει να διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο ως τεχνικός σύμβουλος της Πολιτείας, συμβάλλοντας με τεκμηριωμένες εισηγήσεις, παρεμβάσεις και διαρκή διάλογο στην αντιμετώπιση των ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη λειτουργία των ΕΟΑ. Το ζητούμενο πλέον είναι οι Οργανισμοί να λειτουργούν με όραμα, σχέδιο, διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, έχοντας πάντα στο επίκεντρο τον πολίτη. Μόνο τότε η μεταρρύθμιση θ' αποκτήσει περιεχόμενο και θ' ανταποκρίνεται στις προσδοκίες που δημιουργήσε.

**Πρόεδρος ΕΤΕΚ*

Υπάρχει πράγματι ευκαιρία για λύση του Κυπριακού;

ΑΠΟΨΗ

ΔΡ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ
(ΝΤΙΝΟΣ) ΑΥΓΟΥΣΤΗ*

Το τελευταίο διάστημα, πολλοί -κυρίως οι «γνωστοί» ξένοι παράγοντες- εκτιμούν ότι έχει διαμορφωθεί μια ευνοϊκή συγκυρία για την επίλυση του Κυπριακού, η οποία δεν πρέπει να χαθεί. Ευτυχώς, αυτήν τη φορά αποφεύγονται οι χαρακτηρισμοί περί «τελευταίας» ευκαιρίας, όπως είχε συμβεί επανειλημμένως στο παρελθόν.

Το ερώτημα, όμως, παραμένει: Σε ποια πραγματικά δεδομένα στηρίζεται αυτή η αισιοδοξία; Υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που να δικαιολογούν την προσδοκία μιας επιτυχούς έκβασης των επικείμενων συνομιλιών ή πρόκειται περισσότερο για ευσεβείς πόθους και εκτιμήσεις αγνοώντας τις πραγματικότητες; Δύο ζητήματα αξίζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Το πρώτο αφορά τη βιασύνη που παρατηρείται σήμερα, παρά το γεγονός ότι επί σειράν ετών δεν καταβλήθηκε σχεδόν καμία ουσιαστική προσπάθεια για την επανέναρξη σοβαρών και ουσιαστικών διαπραγματεύσεων.

Το δεύτερο αφορά τη βάση στην οποία στηρίζεται αυτή η αισιοδοξία, τη στιγμή που η τουρκική πλευρά εξακολουθεί να διακηρύσσει με απόλυτη σαφήνεια ότι δεν συζητά οποιαδήποτε άλλη λύση

πέραν εκείνης των δύο κρατών.

Τα δεδομένα αυτά φαίνεται να παραβλέπονται από ορισμένους ξένους διαμεσολαβητές, οι οποίοι είτε υποτιμούν είτε επιλέγουν να αγνοούν τις πραγματικότητες του Κυπριακού. Παράλληλα, δεν φαίνεται να λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις διαχρονικές και ξεκάθαρες θέσεις του Κυπριακού Ελληνισμού σε ζητήματα που άπτονται

ποσά διατέθηκαν στο παρελθόν από την USAID και τα Ηνωμένα Έθνη για τη χρηματοδότηση δράσεων υπέρ του Σχεδίου Ανάν. Παράλληλα, έχουν διατυπωθεί δημόσιες καταγγελίες, σύμφωνα με τις οποίες ορισμένα πρόσωπα έλαβαν οικονομική ενίσχυση στο πλαίσιο αυτών των εκστρατειών, με στόχο να πείσουν τους Έλληνες της Κύπρου ν' αποδεχθούν ένα σχέδιο λύσης το οποίο

“

Η επίτευξη μιας λειτουργικής, δίκαιης και διαχρονικά βιώσιμης λύσης προϋποθέτει πρωτίστως την κατανόηση των πραγματικών ανησυχιών, των προσδοκιών και των ορίων της ελληνικής κυπριακής κοινότητας

της ασφάλειας, της ελευθερίας και του μέλλοντός του στη γη των προγόνων του.

Εκτός, βέβαια, αν θεωρούν ότι οι ανησυχίες αυτές μπορούν να καμφθούν με επικοινωνιακές εκστρατείες ή ακόμη και με οικονομικά ανταλλάγματα.

Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με στοιχεία που έχουν δημοσιοποιηθεί κατά καιρούς, σημαντικά χρηματικά

νομιμοποιούσε, σε σημαντικό βαθμό, τα τελεσθέντα της τουρκικής εισβολής.

Το δημοψήφισμα του 2004 δεν οδήγησε στην απόρριψη του Σχεδίου Ανάν επειδή οι Έλληνες της Κύπρου δεν επιθυμούσαν λύση. Αντιθέτως, η απόρριψη αντανάκλασε την πεποίθηση ότι η συγκεκριμένη πρόταση δεν παρείχε τα απαραίτητα εγγύηνα για

ένα ασφαλές, λειτουργικό και βιώσιμο μέλλον και δημιουργούσε σημαντικές αβεβαιότητες για το μέλλον της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Κυπριακού Ελληνισμού. Όποιος αγνοεί αυτήν την πραγματικότητα, κινδυνεύει να επαναλάβει τα ίδια τραγικά λάθη.

Η επίτευξη μιας λειτουργικής, δίκαιης και διαχρονικά βιώσιμης λύσης προϋποθέτει πρωτίστως την κατανόηση των πραγματικών ανησυχιών, των προσδοκιών και των ορίων της ελληνικής κυπριακής κοινότητας. Όσοι, είτε ως διεθνείς αξιωματούχοι είτε ως διαμεσολαβητές, επιθυμούν ειλικρινά να συμβάλουν στην επίλυση του Κυπριακού, οφείλουν να ξεκινήσουν από αυτήν τη βασική παραδοχή.

Όσο η Άγκυρα εξακολουθεί να προβάλλει αξιώσεις για τη διατήρηση των εγγυήσεων, των επεμβατικών δικαιωμάτων και των τελεσθέντων της εισβολής, η προοπτική μιας δίκαιης, λειτουργικής και βιώσιμης διευθέτησης του Κυπριακού παραμένει εξαιρετικά απομακρυσμένη. Όταν το 82% του πληθυσμού καλείται ν' αποδεχθεί ρυθμίσεις που το εξισώνουν πολιτικά με το 18%, παραγνωρίζοντας τη δημογραφική πραγματικότητα και τις θεμελιώδεις αρχές της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης, δεν μπορεί,

επιπλέον, να γίνεται λόγος για δίκαιη λύση. Τελεία.

Υπερδρόγραφο

Για «ιστορική» ευκαιρία έκανε λόγο η Ειδική Απεσταλμένη του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, κ. Μαρία Άνχελα Ολγκίν. «Ελπίζω», δήλωσε, «αυτήν τη φορά οι Κύπριοι ν' αξιοποιήσουν την «ιστορική» ευκαιρία».

Η αναφορά αυτή φέρνει στον νου τη γνωστή ρήση «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας», η οποία αποδίδεται στον Βιργίλιο και χρησιμοποιείται διαχρονικά ως προειδοποίηση ότι ακόμη και οι φαινομενικά ευνοϊκές προτάσεις ή τα προσφερόμενα «δώρα» εκθρών και καλοθελητών ενδέχεται να υποκρύπτουν κινδύνους ή σκοπιμότητες. Με αυτήν τη σκέψη, η οποία «ιστορική ευκαιρία» οφείλει να αξιολογείται με νηφαλιότητα, προσοχή και πλήρη επίγνωση των συνεπειών της.

Σημειώστε κι αυτό: Κάποιοι υποστηρίζουν ότι η σημερινή Τουρκία βρίσκεται σε ένα γενικό αδιέξοδο και, ως εκ τούτου, δεν είναι σε θέση να υπαγορεύει όρους...

Οψόμεθα.

**Ακαδημαϊκός - Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, από το Μονάγρι Λεμεσού av.avgoustinos@gmail.com*

Η «The Odyssey» του Νόλαν και επί 25 αιώνες καθένας εμπνέεται όπως θέλει από τον Όμηρο

ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

Ο προ-προ-προπαππούλης ο Όμηρος, με την Ιλιάδα και την Οδύσσειά του, επί δυόμισι περίπου χιλιάδες χρόνια αποτελεί ανεξάντλητο χρυσωρυχείο ελευθέρης πρόσβασης και αξιοποίησης, με όποιον τρόπο καθένας θέλει. Ανοικτό για όλους θησαυροφυλάκιο. Αστείρευτο αρτεσιανό για όλη την ανθρωπότητα. Και για τον καθένα ξεχωριστά. Διαιώνια πηγή κάθε διαφορετικού είδους εμπνεύσεων. Ήδη από τον Πέμπτο προ Χριστού αιώνα κιόλας, ως τις μέρες μας.

Ιδού και τώρα, στα μέσα του 2026 μ.Χρ., η παγκόσμια δημοσιότητα για τη νέα κινηματογραφική ταινία «The Odyssey» του βραβευμένου σκηνοθέτη Κρίστοφερ Νόλαν. Η προαναγγελία της προκάλεσε, ήδη, προτού προβληθεί, κάποιες αρνητικές αντιδράσεις. Εξαιτίας και της επιλογής στον ρόλο της Ωραίας Ελένης μιας καλλιμόρφης, μαύρου όμως... χρώματος, ηθοποιού γεννημένου στο Μεξικό Κενυάτισσας, της Λουπίτα Νιόγκο. Η μυθική Ελένη, κόρη λογιζόμενη του Τυνδάρεω αλλά καρπός δόλιου έρωτα του πατέρα των θεών Δία, όστις μεταμορφωμένος σε κύκνο ξεγέλασε την Λήδα και την γονιμοποίησε. Το σπουδαιότερο: Για χάρη εκείνης της Ελένης, συζύγου του Μενέλαου της Σπάρτης που την «έκλεψε» ο Πάρις της Τροίας, προκλήθηκε ο δεκαετής Τρωικός Πόλεμος της αρχέγονης ποιητικής μυθοπλασίας...

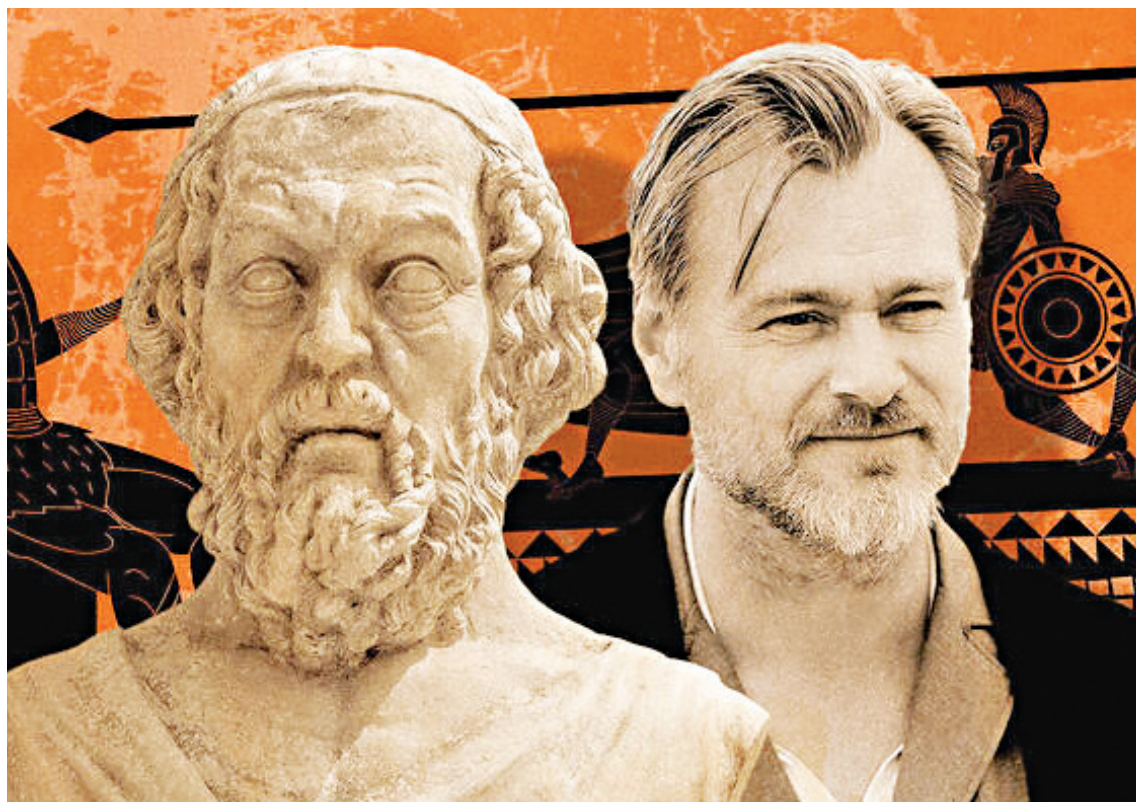
Τώρα έχει και πλάκα η περίπτωση με το... χρώμα της ηθοποιού!

- Δηλαδή, όταν ο θεατρικός όμιλος Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Γιοχάνεσμπουργκ στη Νότιο Αφρική ή οι φοιτήτριες κι οι φοιτητές των Κέντρων Ελληνικών Σπουδών στα Πανεπιστήμια του Πεκίνου και της Σαγκάης ανεβάζουν παραστάσεις λ.χ. των «Τρωάδων», της «Εκάβης», της «Ελένης» του Ευριπίδη ή κι άλλων αρχαίων Ελλήνων τραγωδών, θα πρέπει άραγε να αποκλείσουν τους... μαύρου και... κίτρινου χρώματος εαυτούς τους από πρωταγωνιστές;

- Απάντηση: Ανθυπομειδιούμε ή και χαχανίζουμε...

Εάν θα 'ναι, ή όχι, επιτυχία του Νόλαν όσα η δική του φαντασία εμπνεύστηκε από την Ομήρου Οδύσσεια, θ' αποφανθεί ένας έκαστος οι κινηματογραφόφιλοι που θα δουν την ταινία του. Και πολλοί, βεβαίως, θα δημοσιεύσουν τις κριτικές τους. Πρόκειται, όμως, για έργο του Νόλαν. Όχι βεβαίως του Ομήρου. Επειδή, ως γνωστόν, τ' αστείρευτα του Ομήρου, διαφορετικά τροφοδοτούν αρχαιόθεν την φαντασία του καθενός. Και με πολυποίκιλους τρόπους τσιγκλίζουν, με τα αιωνίως αγέραστα παραμύθια, τα οποία, προπάλωρ ποιητών ων, ποιητικώς εποίησεν...

- Παραδείγματα ούκ ολίγα: Στην φαντασία λ.χ. του αρχαίου τραγωδού Ευριπίδη το 412 π.Χρ. η ομηρική Ελένη του, δεν πήγε ποτέ στην Τροία. Ένα είδωλό της είχε στο κρεβάτι του ο Πάρις. Και σφάζονταν, γι' αυτήν, δέκα χρόνια οι Τρωάδεις με τους Δαναούς εισβολείς. Κι εκείνη την πήγε η θεά Ήρα στην Αίγυπτο. Όπου - λέει ο Ευριπίδης - την συνάντησε κι ο Τεύκρος ο Τελαμώνιος. Και της διηγήθηκε ότι «ἐς γῆν ἑναλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἔθε-

Από το διαδίκτυο η φωτογραφία: Ο σκηνοθέτης Κρίστοφερ Νόλαν και η μαρμαρίνη μορφή του προπάτορα ποιητή της αρχέγονης Ιλιάδας και Οδύσσειας, Ομήρου...

σπισεν οἰκείν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμίνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.

- Με την σειρά του το 1955 μ.Χρ. ο μετέπειτα Νομπελίστας Γιώργος Σεφέρης, όταν είχε ήδη επισκεφθεί την Κύπρο, πήρε εκείνο το «είδωλο» του Ευριπίδη, τ' ονομάτισε «ένα πουκάμισο αδειανό» στο δικό του ζακουιστό ποίημα «Ελένη», γράφοντας ότι: «Τ' ανδρόνι δεν σ' αφήνουν να κοιμηθείς στις Πλάτρες». Και κατέληγε με το: «Στην Κύπρο τη θαλασσοφιλήτη / που έταξαν για να μου θυμίζει την πατρίδα, / άραξα μοναχός μ' αυτό το παραμύθι, / αν είναι αλήθεια πως αυτό είναι παραμύθι, /

μισοί. Μεν το πεις κανενού». Πρώτη φορά άκουγε το άγνωστο αυτό όνομα «Ιθάκη». Πέρασαν τα χρόνια, πήγε σχολείο κι έμαθε για το νησάκι Ιθάκη της Ομήρου Οδύσσειας. Όταν μεγάλωσε ανακάλυψε κιόλας ότι πράγματι κατά τον Β' Παγκ. Πόλεμο υπήρχαν αμερικανικά 45ρια πιστόλια και μάρκας «Ιθάκη»: «Pistol ITHACA M1911 A1 US Army» που κατασκεύαζε μια οπλοβιομηχανία στην πόλη Ithaca της Νέας Υόρκης. Πόλη Ιθάκη! Της είχε δώσει τ' όνομα το 1795 ο Simeon De Witt κι εκείνος εμπνευσμένος από την Ομήρου Οδύσσεια...

- Κορυφαίο στα ποιήματα του Αλε-

“

Στον τελικό λογαριασμό της 10ετούς Οδύσσειας, από την Τροία ως την Ιθάκη, όπως ο Όμηρος την έγραψε, η αδεξιότητα του Οδυσσέα να διοικήσει με πειθαρχία τους άνδρες των 12 καραβιών του, κατέληξε να τους χάσει όλους

αν είναι αλήθεια πως οι άνθρωποι δεν θα ξαναπαύσουν / τον παλιό δόλο των θεών / αν είναι αλήθεια / πως κάποιος άλλος Τεύκρος, ύστερα από χρόνια, / ή κάποιος Αίαντας ή Πρίαμος ή Εκάβη / ή κάποιος άγνωστος, ανώνυμος, που ωστόσο / είδε ένα Σκάμαντρο να ξεχειλάει κουφάρια, / δεν το 'χει μες στη μοίρα του ν' ακούσει / μανιατοφόρους που έρχονται να πούνε / πως τόσος πόνος τόση ζωή / πήγαν στην άβυσσο / για ένα πουκάμισο αδειανό για μια Ελένη»...

- Μικρό παιδάκι ήταν τα χρόνια της ΕΟΚΑ ένας σημερινός παππούς και μας τα 'λεγε: Μπήκε αίφνης στο σπίτι να κρυφτεί, ν' αλλάξει ρούχα για να διαφύγει παραλλαγμένος, ένας κυνηγημένος από τους Εγγλέζους αγωνιστής, φίλος του πατέρα του. Έβγαλε απ' τη ζώνη του επάνω στο τραπέζι ένα περιέργο σιδερένιο πράμα, ώσπου ν' αλλάξει παντελόνι. «Τι ν' αυτό;». Ρώτησε εκπληκτος ο πειορικός. Και θυμάται την απάντηση: «Πλακέ πιστόλι Ιθάκη, ρε

ξανδρινού μας Κωνσταντίνου Καβάφη, αειθαλές, το οποίο μέχρι σήμερα μετά από έναν αιώνα παράγει με τη σειρά του διαφορετικές εμπνεύσεις, είναι η «Ιθάκη» (1911). Η μοναδική σχέση της «Ιθάκης» του Καβάφη με την Οδύσσεια του Ομήρου είναι η αναφορά στους «Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπας, τον θυμωμένο Ποσειδώνα μη φοβάσαι». Διότι, στου Ομήρου την Οδύσσεια κανένας ταλαιπωρημένος 10 χρόνια στα πέλαγα Οδυσσέας δεν θα συμμεριζόταν του Καβάφη την εμπνευση: «Πάντα στον νου σου να 'χεις την Ιθάκη. Το φθάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου. Αλλά μη βιάζεις το ταξίδι διόλου. Καλύτερα χρόνια πολλά να διαρκέσει· και γέρος πια ν' αράξεις στο νησί, πλούσιος με όσα κέρδιες στον δρόμο, μη προσδοκώντας πλούτη να σε δώσει η Ιθάκη. Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξίδι»...

- Από του Καβάφη την «Ιθάκη» κι όχι βεβαίως απ' του Ομήρου την Οδύσσεια, προφανώς εμπνεύστηκε

και τον τίτλο του δικού του βιβλίου που εξέδωσε πρόσφατα στην Αθήνα, σχεδιάζοντας να επαναδιεκδικήσει την πρωθυπουργία του ελλα-δικού μας κράτους ο Αλέξης Τσίπρας. Διότι στην ομηρική Οδύσσεια, παρόλα τα εγκωμιαστικά επίθετά του, ο «πολύτροπος, πολυμήτης, θεός, πανούργος, Διογενής» κ.λπ Οδυσσέας της Ιθάκης, στην αφήγηση κι από τον ίδιο τών επί μέρους γεγονότων της 10χρονης πορείας του ως την Ιθάκη, αποδείχθηκε ένας εντελώς ανεπαρκής ΗΓΕΤΗΣ των ανδρών των οποίων ήταν αρχηγός. Ανίκανος να εξασφαλίζει την πειθαρχία τους. Και ολοσχερώς αποτυχημένος διοικητής τους, που τους έχασε όλους:

- Ξεκίνησε την επιστροφή από την Τροία επικεφαλής 12 πλοίων με τους Κεφαλήνες στρατιώτες του. Πόσοι σε κάθε πλοίο, δεν έγραψε ο Όμηρος. Στον πηγαίο των διαφόρων στρατιωτικών τμημάτων για να εισβάλουν στην Τροία, είχε γράψει στην Ιλιάδα (Β-509) ότι οι μεν Βοιωτοί είχαν 120 άνδρες σε κάθε καράβι, ενώ οι Μυρμιδόνες του Αχιλλέα 50 σε κάθε πλοίο τους.

- Στον πρώτο σταθμό της επιστροφής τους, στην Ίσμαρο της Θράκης, ο Οδυσσέας και το στράτευμά του επιτέθηκαν στους Κίκονες (ραψωδία ι-44). Τους νίκησαν, τους λεηλάτησαν, τους λαφυραγόνησαν. Αλλ' ανυπάκουοι οι άνδρες του, δεν πειθαρχήσαν στη διαταγή του ν' απαγκιστρωθούν εγκαίρως. Με συνέπεια να τους νικήσουν οι εφεδρείες των Κικόνων και ν' αφήσουν εκεί νεκρούς, έξι από κάθε πλοίο, σύνολο 72. Εκείνοι οι απειθαρχητοί άνδρες, τους οποίους ο Όμηρος χαρακτήρισε προσβλητικά «νήπιους εταίρους», ήσαν, ωστόσο, δέκα ήδη ολόκληρα χρόνια στον Τρωικό Πόλεμο υπό τις διαταγές του Οδυσσέα...

- Ύστερα κατέπλευσαν στο νησί των Λωτοφάγων (ι-84) απ' όπου έφυγαν χωρίς απώλειες. Στο νησί όμως με τους Κύκλωπες (ι-105) η περιέργεια του Οδυσσέα τον οδήγησε να εγκλωβιστεί στη σπηλιά του Πολύφημου, όπου ο μονόφθαλμος ανθρωποφάγος γίγαντας καταβρόχθισε έξι από τους άνδρες του,

προτού ο συστημένος ως «Κανένας» Οδυσσέας τον τυφλώσει και διαφύγουν.

- Επόμενος σταθμός των 12 πλοίων, η Αιολία. Για ένα μήνα φιλοξενούμενοι του Ιπποτιάδη Αιόλου, ο οποίος ρύθμιζε τους ανέμους. Δώρισε στον Οδυσσέα έναν σφιχτοδεμένο ασκό, μέσα στον οποίο έκλεισε τους μη ευνοϊκούς ανέμους, και τους κατευόδωσε. Τόση έλλειψη εμπιστοσύνης είχε στους άνδρες «εταίρους» του ο αρχηγός Οδυσσέας, ώστε να τους αποκρύψει η περιείχε ο ασκός. Μετά από 10 μέρες ήρεμο ταξίδι φάνηκαν τα βουνά της Ιθάκης (κ-28επ.). Ο Οδυσσέας κουρασμένος αποκοιμήθηκε. Καχύποποι για τον αρχηγό τους οι άνδρες του, άνοιξαν τον Ασκό του Αιόλου να δουν τι κρυμμένο θησαυρό είχε, πετάχτηκαν άγριοι οι άνεμοι και τους ξεβγαλαν πίσω στην Αιολία, απ' όπου τους έδιωξε οργισμένος ο Αίολος.

- Στων ανθρωποφάγων Λαιστρυγόνων το νησί υπέστησαν τις μεγαλύτερες απώλειες (κ-115επ.). Έντεκα από τα 12 πλοία βύθησαν αΐτανδρα οι Λαιστρυγόνες και μόνο εκείνο του Οδυσσέα διασώθηκε.

- Στην Αία, το νησί της Κίρκης (κ.135επ.) κατόπιν ο Οδυσσέας, μ' ένα μαγικό μώλυ, γλύτωσε 22 από τους άνδρες του που η Κίρκη είχε μεταμορφώσει σε γουρούνια. Τότε η μάγισσα ανέβασε για έρωτες «σύνευνο» στο κρεβάτι της επί έναν ολόκληρο χρόνο τον αρχηγό τους. Χρειάστηκε να του θυμίσουν οι άνδρες του το «νόστιμον ήμαρ» της Ιθάκης, για να εγκαταλείψει της Κίρκης τα κάλλη. Απ' το νησί της έφυγαν με μίαν απώλεια. Από ατύχια σκοτώθηκε ο νεαρότερός τους σύντροφος, ο Ελπίνορας.

- Πέρασαν από τις Σειρήνες χωρίς απώλειες. Καθώς το καράβι διέπλεε την Σκύλλα και την Χάρυβδη, η πρώτη καταβρόχθισε έξι από τους άνδρες του. Οι υπόλοιποι κατέπλευσαν στο νησί της Θρινακίας, όπου έβρισκαν οι ιερές αγελάδες του Ήλιου. Ανυπάκουοι στην εντολή του Οδυσσέα, έσφαξαν κι έφαγαν τα βόδια (μ-337επ.). Αποτέλεσμα η καταστροφή του καραβιού τους, ο θάνατος όλων των ανδρών πλην του αρχηγού τους, ο οποίος πάνω σε σανίδες των συντριμμιών διασώθηκε για να φτάσει στην Ωγυγία, το νησί της θεομήφυς Καλυψούς, όπου έμεινε άλλα επτά χρόνια «σύνευνος» στο... κρεβάτι της. Τον ήθελε για σύζυγό της (α-15), του υποσχόταν να τον κάνει αγέραστο κι αθάνατο και τον απολάμβανε («άθελά του» λέει ο Όμηρος!!!) στην θεοπέσια σπηλιά της και στις αγκαλιές της. Επί επτά ολόκληρα χρόνια, ο κατά τ' άλλα πολυμήχανος και πανούργος Οδυσσέας δεν κατάφερε να μηχανευτεί και επινοήσει μια σχεδία για ν' αποδράσει από τα κάλλη της Καλυψούς, ώσπου η ίδια του 'δωσε οδηγίες για να το πράξει...

- Στον τελικό λογαριασμό της 10ετούς Οδύσσειας, από την Τροία ως την Ιθάκη, όπως ο Όμηρος την έγραψε, η αδεξιότητα του Οδυσσέα να διοικήσει με πειθαρχία τους άνδρες των 12 καραβιών του, κατέληξε να τους χάσει όλους. Επιπλέον, από εκείνα τα δέκα χρόνια, ο Οδυσσέας πέρασε, ένα στο κρεβάτι της Κίρκης κι άλλα επτά στο κρεβάτι της Καλυψούς... Αυτά όμως δεν εντοπίσαμε να έχουν εμπνεύσει ακόμη κανέναν ποιητή και ουδένα σκηνοθέτη. Άγνωστο γιατί...

Έσοδα

Ο Παγκύπριος Αντιναρκωτικός Σύνδεσμος, στο πλαίσιο της άδειας διενέργειας εράνου με Αρ. 04/2026, πραγματοποίησε 2 εκδηλώσεις: 1) Στις 9/5/2026 πραγματοποιήθηκε BRUNCH στο CAFI LA MODE. Τα έσοδα ήταν €2.150, τα έξοδα €1.343,80 και τα καθαρά έσοδα €806,20. 2) Στις 8/6/2026 πραγματοποιήθηκε Μουσική Βραδιά στο Προεδρικό Μέγαρο. Τα έσοδα ήταν €5.250, τα έξοδα €2.875,25 και τα καθαρά έσοδα €2.374,75.

Τυχεροί λαχνοί

Πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη, 2 Ιουλίου 2026, η κλήρωση του λαχείου του Παγκύπριου Ταμείου Ευημερίας Συνταξιούχων ΕΚΥ. ΣΥ. Οι τυχεροί αριθμοί είναι: 5827, 5092, 9461, 9890, 7311, 2405, 8997, 5690, 8794, 8909, 6449, 4225, 3184, 5189. Οι κάτοχοι των τυχερών λαχνών μπορούν να παραλάβουν τα δώρα τους από τα γραφεία της ΕΚΥ.ΣΥ. σε όλες τις πόλεις. Οι τυχεροί αριθμοί εξαργυρώνονται το αργότερο εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία της κλήρωσης. Το Κεντρικό Συμβούλιο της ΕΚΥ. ΣΥ. ευχαριστεί θερμά όλους όσοι συνέβαλαν στην κυκλοφορία του λαχείου, τα έσοδα του οποίου θα διατεθούν για την ενίσχυση των προγραμμάτων ψυχαγωγίας και κοινωνικής προσφοράς προς τους ηλικιωμένους.

Εκδρομές

Το Ινστιτούτο Ελληνικού Πολιτισμού ανακοινώνει ότι για τις οργανωμένες εκδρομές «Καλοκαίρι 2026» υπάρχουν μερικές διαθέσιμες θέσεις στις πιο κάτω εκδρομές: 22-28/7 επιχορηγημένη εκδρομή, Μαγεία Θεσσαλίας – Λίμνη Πλαστήρα – Αλπική Πίνδος σε συνεργασία με τον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα. Πολιτιστικό πανόραμα με μουσικοχορευτικά σχήματα από Κύπρο, Καρδίτσα, Δήμο Λ. Πλαστήρα, 4-12/8 Πόντος – Παναγία Σουμελά – Τραπεζούντα/Αλύτρωτες Πατρίδες – Γεωργία, 22-28/8 πεντάστερη εκδρομή Ιωάννινα, Β. Ήπειρος/ Αργυρόκαστρο - Κόνιτσα – Μαστοροχώρια – Ζαγοροχώρια – Ιόνιο/Κορωνοσία – Βάλια Κάλια – Βλαχοχώρια Γρεβενών – Παράγγι Πορτίτσας - Μέτσοβο – Λίμνη Πηνιών Αώου – Σύβρια – Πάργα. 22-29/9 Κ. Ιταλία – Σικελία - ελληνόφωνα χωριά Καλαβρίας, 9-13/9 Αρκαδία – Αργοναυπλία – Σπέτσες, 15-20/9 Στ' αχνάρια της Αικατερίνης Κορνάρο, Β. Ιταλία – Βερόνα- Τεργέστη- Βενετία – Λίμνη Γκάρντα, 18-23/9 Κύθηρα – Μονεμβασιά – Μάνη, 22-29/9 Σικελία – Ρήγιο – ελληνόφωνα χωριά Καλαβρίας, 26-30/9 Κ. Ιταλία, Νάπολη – Αράλφι – Κάπρι, 4-8 /10 Βυτία – Μαγεία Αρκαδίας – Κορινθίας – Ηλείας, 8-13/10 Ναυπακτία – Αιτωλοακαρνανία, Αναπαράσταση Ναυμαχίας Ναυπάκτου, 15-19/10 Σκύρος – Εύβοια, 24-28/10 Γιορτή Κόστανου στην Πελοπόννησο, Παράλιο Άστρος-Καστάνισσα – Μονή Μαλεβής – Λεωνίδιο/Αρκαδική Ριβιέρα. Δηλώσεις συμμετοχής: Ινστιτούτο 99931000 και Skylab Travels 22775639 (Αχαιών 8, Λευκωσία). Αναλυτικά προγράμματα για όλες τις εκδρομές: www.ier.org.cy.

Ο «Κεραυνός» Στροβόλου τίμησε τη μνήμη του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και κάθε επισημότητα, ο Γυμναστικός Σύλλογος «Κεραυνός» Στροβόλου τίμησε την επέτειο της μνήμης του Εθνομάρτυρα Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, άξιου τέκνου του Στροβόλου και ενός από τις σημαντικότερες μορφές της Εκκλησίας της Κύπρου και της χώρας γενικότερα. Η εκδήλωση, που ήταν ενταγμένη στους εορτασμούς για τα 100 χρόνια του Συλλόγου (συμπληρώνονται την 01/10/2026) και έγινε στην παρουσία της αθλητικής ηγεσίας της χώρας και πλήθους αξιωματούχων του Κράτους, τελούσε υπό την υψηλή αιγίδα του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Νίκου Χριστοδουλίδη, και σε αυτή κύριος ομιλητής ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, κ.κ. Γεώργιος. Μέσα από μια εμπνευσμένη ομιλία, ο Μακαριδίταος ανέδειξε τη σπουδαιότητα της θυσίας του Εθνομάρτυρα Αρχιεπισκόπου Κυπριανού και έφερε στο φως διάφορες πτυχές της δράσης του, που η Εκκλησία της Κύπρου διαφύλαξε διά μέσου των αιώνων. Στον δικό του χαιρετισμό, ο Πρόεδρος του «Κεραυνού» Στροβόλου, Πάρις Παπαέλληνας, ανέδειξε τη σπουδαιότητα του κοινωνικού έργου και του ρόλου που επιτελεί ο «Κεραυνός», αξιοποιώντας τον αθλητισμό ως «όχημα» για την παιδεία, την ψυχαγωγία και τη διαπαιδαγώγηση χιλιάδων παιδιών του

Στροβόλου και της Λευκωσίας γενικότερα, οι οικογένειες των οποίων, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, αξιοποιούν το Αθλητικό Κέντρο «Κώστας Παπαέλληνας», ως σημείο αναφοράς της καθημερινότητάς τους. Στο περιθώριο της εκδήλωσης τιμήθηκαν παράγοντες του Συλλόγου, που μέσα από την άσκηση, ουσιαστική και ανιδιοτελή συνεισφορά τους κατάφεραν ν' αφήσουν ανεξίτηλη τη σφραγίδα τους και να προσθέσουν από ένα σημαντικό λιθαράκι στην αιωνόβια λαμπρή Ιστορία του Συλλόγου. Συγκεκριμένα, για την προσφορά τους τιμήθηκαν οι κ.κ. Φαίδων Χ' Παύλου, Γιώργος Κουβαράς, Λοΐζος Παπακωνσταντίνου, Λυκούργος Κυπριανού και Ρένος Λοϊζίδης. Μεταθανάτιες τιμές, μέσα σε πνεύμα συγκίνησης και ευγνωμοσύνης, αποδόθηκαν στους Φρίξο Κιτρομηνίδη, Ανδρέα Λουκά και Τάκη Ηλιάδη.

Η εκδήλωση, την οποία παρουσίασε η Αντιδήμαρχος Στροβόλου, Στέλλα Σουρμελή, διανθίστηκε από ένα πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με απαγγελίες ποιημάτων και εκτελέσεις τραγουδιών. Ιδιαίteres ευχαριστίες εκφράζονται στον Μουσικό Όμιλο του Πανεπιστημίου Κύπρου και τους φοιτητές, που συγκίνησαν με τις εκτελέσεις τους και «ταξίδεψαν» το κοινό που παρακολούθησε την εκδήλωση.

«Τραγούδια στον κύκλο της ζωής και του χρόνου»

Ο Δήμος Στροβόλου, στο πλαίσιο του θεσμού «Πολιτισμός σε κάθε γειτονιά», παρουσιάζει τη συναυλία κυπριακής μουσικής «Τραγούδια στον κύκλο της ζωής και του χρόνου». Η συναυλία θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα, 27/7/2026, στις 20:00, στο Δημοτικό Πάρκο Τάκη Ζεμπύλα. Ο κορυφαίος τραγουδιστής Χρήστος Σίκκης με τη χαρακτηριστική του φωνή, παρέα με την Άννα Αριστείδου και το μουσικό σχήμα ΑΝΤΑΜΑ, θα μας μεταφέρουν σε σκοπούς και τραγούδια που σκιαγραφούν τη μουσική ταυτότητα του τόπου

μας. Θα παρουσιάσουν τραγούδια από διάφορες τοπικές «φωνές» της Κύπρου, όπως «Παφίτικη», «Αυκορίτισσα», τα τσιαττίσματα, το νανούρισμα της Αγίας Μαρίνας, τις διάφορες παραλογές, ποιητάρικα, σκωπτικά, του έρωτα και τις αγάπες, καθώς και τραγούδια που εκφράζουν τον πόνο της προσφυγιάς του τόπου μας και δημιουργούν εικόνες που θυμίζουν τον απaráμιλλο χαρακτήρα του. Η συναυλία πραγματοποιείται με ελεύθερη είσοδο. Πληροφορίες: 22470470. Χορηγός επικοινωνίας: ΡΙΚ.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελούμε την Κυριακή 19/7/2026, στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής στην Κάτω Λακατάμεια, το ετήσιο μνημόσυνο των

ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΗ ΓΙΑ ΑΝΕΥΡΕΣΗ ΤΩΝ ΑΓΝΟΥΜΕΝΩΝ ΤΟΥ 120 ΛΟΧΟΥ ΒΑΡΕΩΝ ΟΠΛΩΝ

Επιμνημόσυνο λόγο θα εκφωνήσει ο Υπουργός Μεταφορών, Επικοινωνιών και Έργων, Αλέξης Βαφεάδης και ο Πρόεδρος του Παγκύπριου Συνδέσμου Εφέδρων 120 Λόχου Βαρέων Όπλων, Απόστολος Χ. Αποστόλου. Το μνημόσυνο και το τρισάγιο θα τελέσει ο Επίσκοπος Μεσαορίας, Γρηγόριος. Θα ακολουθήσει τρισάγιο στο Μνημείο των Ηρωικών Πεσόντων και Αγνοουμένων Πολεμιστών του 120 ΛΟΧΟΥ ΒΑΡΕΩΝ ΟΠΛΩΝ που βρίσκεται απέναντι από την εκκλησία. Η εκδήλωση θα κλείσει με κατάθεση στεφάνων. Πρόεδρος και Μέλη του Δ.Σ. του Παγκύπριου Συνδέσμου Εφέδρων 120 Λόχου Βαρέων Όπλων

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ στο Πλατύ Αγλαντζιάς, 700 μ. από το Πανεπιστήμιο Κύπρου, σύγχρονα διαμερίσματα 1 υπνοδωματίου, ιδανικά για επένδυση με υψηλή απόδοση. ΤΙΜΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ! Για περισσότερες πληροφορίες αποταθείτε: Sweet Residence Ltd, τηλ. 99121111.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Παπαϊακώβου Ιάκωβος, Λεωφ. Δημοκρατίας 60, έναντι Λυκείου Αγ. Βαρνάβα, Στρόβολος, τηλ.: 22450644, 22876916. Αργυρού Παναγιώτα (Τάνια), Παύλου Μελά 28 Β, δρόμος Κρατικής Έκθεσης, Έγκωμη, τηλ.: 22658628, 22427414. Νικολάου Χαρά, Λεωφ. Κυρηνείας 145, Πλατύ, δίπλα από τον φούρνο Vienna, Αγλαντζιά, τηλ.: 22335477, 22511117. Κωνσταντοπούλου Χριστίνα, Θεμισοκλή Δέσφη 17 Β, απέναντι από το Wagamama, τηλ.: 22344347. Χατζηθανασίου Κωνσταντίνος, Αρχ. Μακαρίου Γ' 17, δίπλα από MTN και πλησίον φούρνου Ζορπάς, Λακατάμεια, τηλ.: 22002237, 99466134. Ρούσου Σουτζή Χρυσάνθη, Λεωφ. Αρχ. Μακαρίου Γ' 6 Α, Πέρα Χωρίο Νήσου, τηλ.: 22521230, 22522956.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Χαραλάμπους Χάρης, Μίλτωνος 56, Άγιος Σπυρίδωνας, στρίμιμο BMW Πηλακούτα, προς Ζακάκι, απέναντι από έπιπλα Febalcasa, τηλ.: 25710330, 25770285. Νεοκλέους Άντρια, Παναγίας Ευαγγελίστριας 32, κατ. 234, πλησίον κυκλικού κυκλοφοριακού κόμβου Τροόδους, απέναντι από το Coffee Island, Κάτω Πολεμίδα, τηλ.: 25322333, 99824908. Φιλίππου Κωνσταντίνος, Αποστόλου Βαρνάβα 33, βόρεια φώτων Συμυλλίδη, δίπλα από πρακτορείο ΟΠΑΠ Κυπούρας,

τηλ.: 25660088, 97728613. Κοσκινάς Σάββας, Λεωφ. Αρχ. Μακαρίου Γ' 8, δρόμος Μέσα Γειτονιάς, τηλ.: 25728205, 25728210. Κουπέας Ανδρέας, Ανοικοδομήσεως 37 Β, βόρεια κυκλικού κυκλοφοριακού κόμβου Λινόπετρας και αριστερά (δρόμος Συνοικισμού), Άγιος Αθανάσιος, τηλ.: 25724545, 99468643.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Ορφανίδης Μισιέλ, Κωνσταντίνου Καλογερά 11, έναντι Δημοτικού Σχολείου Καλογερά, τηλ.: 24621360, 24531859. Σεργίου Σάββας, Γρίβα Διγενή 9, Ορόκλινη, τηλ.: 24645343, 99977835. Νικολάου Κρίστια, Τάσου Μπασόπουλου (Πιαλέ Πασά) 15, Sandy Beach Α, κατ. 4, πλησίον Μακου, τηλ.: 24656554, 99710617.

ΠΑΦΟΣ

Λάμπρου Γεωργία, Αγαπήνορος 24, έναντι φρουαρίας Κήπος της Εδέμ, τηλ.: 26955057, 97619884. Ερωτοκρίτου Άννα, Βασιλέως Στασίκου, κατ. 3, Προδρόμι, τηλ.: 26652110, 97678977.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Αλαπαή Χριστίνα, Γρίβα Διγενή 8, δίπλα από ΚΕΔΙΠΕΣ - πλατεία Παραλιμνίου, Παραλίμνι, τηλ.: 23742002, 23744155. Σταυρή Αντιγόνη, Πλατεία Ηρώων 6 Β, Σωτήρα, απέναντι από την Τράπεζα Κύπρου, τηλ.: 23825511.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΠΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 22502019, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, 6-12 Ψαρών, 2408 Έγκωμη. **ΛΕΜΕΣΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 25200194, Mediterranean Hospital, Στυγός 9, 3117 Αγία Φύλα. **ΛΑΡΝΑΚΑ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 24636343, Ιατρικό Κέντρο Αγία Μαρίνα, Παύλου Βαλδασερίδη 10, 6018 Λάρνακα. **ΠΑΦΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για

παιδιά, 26848113, Ιδιωτικό Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, Βασιλέως Κωνσταντίνου 82, 8021 Πάφος. **ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 23849400, Πολυκλινική Λητώ, Λεωφόρος Σωτήρας 8, 5286 Παραλίμνι. **Ώρες λειτουργίας:** 11.00 – 17.00. Επιπρόσθετα, το τηλεφωνικό κέντρο θα ξεκινά τη λειτουργία του 30 λεπτά πριν από την έναρξη λειτουργίας των ΥΕ.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωστοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 25 του Περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση) Νόμου, Κεφ. 224, ότι συμφωνήθηκε να πωληθεί το μερίδιο ή συμφέρον στο ακίνητο που αναφέρεται πιο κάτω. **Δήλωση Μεταβίβασης:** 1/Π/3406/2026. **Πωλητής:** SKY CAC LTD, Κωστή Παλαμά 20, Aspelia Court, 2ος όροφος, 1096, Λευκωσία. **Αγοραστής:** ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗ ΝΙΚΟΛΑΣ, Γρίβα Διγενή 30, διαμ. 102, 2235 Άγιος Γεώργιος, Λατσιά-Γέρι, Λατσιά, Λευκωσία. **Ακίνητο:** Αρ. Εγγραφής: 3/663, Φύλλο/Σχέδ./Τμήμα/Τεμ./Κλίμ.: 21/39Ε1/3/632/4, Είδος Ακινήτου: Οικόπεδο, Υποϊδιοκτησίες: Υπάρχουν κτήρια που δεν αναφέρονται στην εγγραφή (1/ΕΣ/64931/1980), Εμβαδόν: 530 τ.μ., Γεωγραφική Περιοχή: Λευκωσία, Καίμακλί, Τοποθεσία: «ΑΜΜΙΔΕΣ», Μεταβιβ. Μερίδιο στο Ακίν: 1/4, Ποσό Πώλησης: €70.100,00. **ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Το ακίνητο ενδέχεται να υπόκειται σε ΦΠΑ, ο οποίος δεν συμπεριλαμβάνεται στο ποσό πώλησης.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΙ ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ (ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ) ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ 1999 ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ 12(Ι)

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 12(Ι) των περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας (Παρεκκλίσεις) Κανονισμών, με την παρούσα γνωστοποιείται ότι η εταιρεία Α & Α ΣΦΑΓΕΙΑ ΛΤΔ προτίθεται να υποβάλει αίτηση στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως για τη χορήγηση πολεοδομικής άδειας κατά παρέκκλιση των προνοιών της Δήλωσης Πολιτικής για την ακόλουθη ανάπτυξη: Προσθηκομετατροπές σε υφιστάμενη αδειούχα βιομηχανία. Η αίτηση αφορά το τεμάχιο με αρ. 113, Φ/Σχ. 29/38, στην περιοχή του Κοινοτικού Συμβουλίου Αγίου Ιωάννη. Η παρέκκλιση για την οποία υποβάλλεται η αίτηση αφορά την επέκταση της νόμιμα υφιστάμενης αδειούχας εγκατάστασης σε ποσοστό επέκτασης πέραν του 10%. Περισσότερες λεπτομέρειες δυνατό να ληφθούν από τα Γραφεία της Πολεοδομικής Αρχής κατά τις εργάσιμες ώρες και ημέρες. Έγγραφες παραστάσεις είναι δυνατό να υποβληθούν στην Πολεοδομική Αρχή μέσα σε διάστημα ενός μηνός από τη δημοσίευση της παρούσας ειδοποίησης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

Παραμονές του Μουντιάλ 2026 γινόταν κάτι πρωτόγνωρο. Η Βραζιλία, για πρώτη φορά στα χρονικά, δεν ήταν μέσα στην πρώτη τριάδα των φαβορι. Ανήκουστο αλλά ρεαλιστικό και αποδείχτηκε εκ του αποτελέσματος. Η Βραζιλία αποκλείστηκε από τη φάση των «16». Για πρώτη φορά από το 1990. Το κυριότερο; Η χώρα με τις περισσότερες κατακτήσεις Παγκοσμίου Κυπέλλου μένει μακριά από τον θρόνο εδώ και 24 χρόνια. Εδώ και έξι διοργανώσεις, από την κατάκτηση του 2002. Προσθέστε στην εξίσωση και κάτι άλλο. Εδώ και 20 χρόνια, οι μοναδικοί τίτλοι που έχει κατακτήσει είναι το Κύπελλο Αμερικής, το 2007 και το 2019. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Σελεσάο πέρασε από ανομβρία. Χρειάστηκε έξι απόπειρες για να πάρει το πρώτο Μουντιάλ και έκανε

Στις αρχές του αιώνα και κυρίως μετά το 2006, άρχισαν ν' αντιλαμβάνονται πως έπρεπε να κάνουν προσαρμογή στις εξελίξεις του σύγχρονου ποδοσφαίρου. Της ταχύτητας, της ομαδικότητας, της σφικτής άμυνας, της ουσίας. Απ' ό,τι φαίνεται, το παράκαναν

επίσης άλλη μία φορά 2,5 δεκαετίες για να επανέλθει στην κορυφή (1970 με 1994). Αλλά ενδιάμεσα, ακόμη και σε αποτυχημένες απόπειρες βλῆτες ότι η προοπτική και η δυνατότητα ανάκαμψης υπήρχε. Όσοι ζήσαμε τις διάφορες εκδοχές της Εθνικής Βραζιλίας (προσωπικά την είδα πρώτη φορά το 1978), το αναλαμβάνοντας. Αυτήν τη στιγμή, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Είναι ξεκάθαρο πως το απόλυτα ισχυρό παγκόσμιο ποδοσφαιρικό σιάι της Βραζιλίας έχει αλλάξει.

Το πολύπλοκο... απλό

Το γιατί είναι τόσο πολύπλοκο και παράλληλα τόσο απλό. Όπως και η Γερμανία, όπως και η Ιταλία, έτσι και η Βραζιλία αντιμετωπίζει κρίση ποδοσφαιρικής ταυτότητας. Της δικής της ξεχωριστής. Κρίση που πηγάζει από την έλλειψη οργάνωσης, μακροπρόθεσμου πλάνου, ανέλιξης του απίστευτου σε ποσότητα και ποιότητα ταλέντου. Στη σύγχρονη εποχή. Η παραδοχή του Προέδρου της Ομοσπονδίας αμέσως μετά την ήττα από την Νορβηγία είναι χαρακτηριστική. «Δεν μπορούμε άλλο ν' αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα με μεσοβέζικες λύσεις. Με συνεχείς αλλαγές προπονητών, άρα συνεχείς αλλαγές φιλοσοφίας». Εξ ου και η απόφαση να στηριχτεί ο Κάρλο Αντσελότι και να παραμείνει στο πηδάλιο μέχρι το 2030. Ο Ιταλός προσπάθησε να φέρει τάξη σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, αλλά όσο καλός τεχνικός και αν είσαι, όταν η ομάδα έχει σοβαρές αδυναμίες

ΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ ΣΑΝ ΤΗΝ... ΚΑΛΟΥΠΩΣΕΙΣ

Η νέα αποτυχία της Σελεσάο άνοιξε τη συζήτηση για τις αιτίες και τις λύσεις

(σε υλικό και νοοτροπία), δεν μπορεί να πάει μακριά.

Η Βραζιλία δεν θα πάψει ποτέ να αναδεικνύει σπουδαία ταλέντα. Είχε πάντα την ικανότητα να εξελίσσει και να παρουσιάζει εξαιρετικούς επιθετικούς ή, τέλος πάντων, παίκτες με απίστευτη γκάμα από το κέντρο και πάνω. Αλλά και πολύ επιθετικά ακραία μπακ. Κάποια στιγμή, ειδικά μετά το 1982, ορθά αποφάσισαν πως θα πρέπει να κοιτάζουν λίγο και την οπισθοφυλακή. Είχαν πάντα αδυναμίες κάτω από τα δοκάρια και στην άμυνα. Τα κατάφεραν με σταθερά βήματα. Στις αρχές του αιώνα και κυρίως μετά το 2006, άρχισαν ν' αντιλαμβάνονται πως έπρεπε να κάνουν προσαρμογή στις εξελίξεις του σύγχρονου ποδοσφαίρου. Της ταχύτητας, της ομαδικότητας, της σφικτής άμυνας, της ουσίας. Απ' ό,τι φαίνεται το παράκαναν, έκαναν την προσαρμογή «καλούπωμα». Η Βραζιλία της κατοχής, της επιθετικής τάσης και της έκρηξης, έγινε σταδιακά μία ομάδα μαγκωμένη. Που έδωσε 70% κατοχής μπάλας στη Νορβηγία. Ήταν η τελική φάση μιας διαδικασίας, το πλέον χαρακτηριστικό σημάδι του προβλήματος. Ο Αντσελότι προσπάθησε με αυτόν τον τρόπο να καλύψει τις αδυναμίες της ομάδας. Το καράβι, έγραψε εύστοχα ένας Βραζιλιάνος συναδέλφος, είχε ήδη αναχωρήσει με πολλές τρύπες στο σκαρί. Στο ταξίδι, ό,τι και να έκανε ο Ιταλός προπονητής, το καράβι συνέχισε να μπάζει νερά.

Καρού στο κέντρο

«Δεν αναπτύσσουμε ποδοσφαιριστές,

αναπτύσσουμε ανταγωνιστές», τόνισε σε δηλώσεις του ο Καρού, μία τεράστια μορφή των προηγούμενων δύο δεκαετιών. Φυσικά και οι ποδοσφαιριστές θα κληθούν ν' αγωνιστούν αργά ή γρήγορα στο πλέον ανταγωνιστικό επίπεδο. Το θέμα είναι πώς φτάνουν μέχρι εκεί. Αυτό που εννοεί ο Καρού, και με το οποίο συμφωνούν πολλοί, είναι το ότι οι νεαροί ποδοσφαιριστές καλούνται όλο και περισσότερο να σηκώνουν τεράστιο βάρος. Στην εποχή των ακαδημιών, της ανάλυσης δεδομένων και της αδιάκοπης απαίτησης για άμεση επιτυχία, η διατήρηση έστω και ενός μέρους αυτού του πνεύματος ίσως αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση για τη Βραζιλία. Κάπου εδώ είναι το μυστικό. Να παραμείνει το πνεύμα, η επιθετική τάση, η μαγεία και να γίνουν συστηματικά, στην απαραίτητη δοσολογία, στη συνταγή του σημερινού ποδοσφαίρου.

Μπορεί φυσικά ένας προπονητής, έστω και αν έχει το εκτόπισμα του Αντσελότι, να αλλάξει δραστικά την κατάσταση; Όχι, αλλά μπορεί να την βελτώσει με την εμπειρία του, να δώσει κατευθυντήριες γραμμές. Θα χρειαστεί όμως όραμα από την Ομοσπονδία και, πολύ περισσότερο, υπομονή. Το 2014, μετά τη συντριβή από τη Γερμανία με 7-1 μέσα στο Μαρακανά, είχε αρχίσει η ίδια συζήτηση. Ότι πρέπει να γίνουν τομές. Είναι προφανές πως όλα έμειναν στα λόγια. Ελπίζω για χάρη του παγκοσμίου ποδοσφαίρου, αυτήν την φορά να μην κυριαρχήσει πάλι το μπλα-μπλα...